

www.24hours.ge

24

საბავშვო

ყოველდღიური

გაზეთი 24 საათი

შაბათი, 7 სექტემბერი, 2002 წელი. №97

ფასი 50 თეთრი

ევროპა და ამერიკა: რამდენად ერთიანია დასავლეთი?

დავით აფრასიძე ბარბანდიანი

„დასავლეთი“ – ეს სიტყვა დღეს მხოლოდ გეოგრაფიასთან აღარ ასოცირდება. იგი განვითარებული სამყაროს სინონიმად იქცა. დასავლეთი გაიგივებულია პიროვნულ თავისუფლებასა და კეთილდღეობასთან. დასავლეთთან ინტეგრაცია საქართველოს სტრატეგიული ამოცანაა. დასავლეთის აღქმა ჩვენში ხშირად მეტისმეტად გამარტივებულია. იგი ჩრდილოეთი ამერიკისა და დასავლეთი ევროპის მონოლითურ კავშირად აღქმული.

მის ძირითად სიმბოლოებს (ნატოსა და ევროკავშირს) შორის არსებული თვისებრივი განსხვავებები ხშირად უგულვებელყოფილია. ნატო-ში განვითარების სურვილი ნიშნავს ევროკავშირში წევრობის სურვილს და -- პირიქით, ხოლო ამერიკელებთან თანამშრომლობა სრულიად თავისებურად ევროპელებთან თანამშრომლობასთან. ამგვარი აღქმა რეალობას ხშირად არ შეესაბამება, რადგან ატლანტის ოკეანის აღმოსავლეთი და დასავლეთი სანაპიროები ერთმანეთისაგან საკმაოდ განსხვავებულია. ამერიკასა და ევროპას შორის ბევრია საერთო და მათ სამომავლო მეტოქეობაზე საუბარი არასერიოზულია. თუმცა, ახალ და ძველ სამყაროს შორის არსებული თუნდაც მცირედი განსხვავებების ცოდნაც კი სასარგებლო უნდა იყოს.

ბაზრძილაბა A8 ბავრძილა

რუსეთი პროვოკაციას მიმართავს

გუშინ გავრცელებული ინფორმაცია, შესაძლოა, ჩეჩნების გაღიზიანებას ისახავდეს მიზნად

შოთა უჩიაშვილი

გუშინ, საღამოს საინფორმაციო სააგენტოებმა გავრცელეს ინფორმაცია, რომ საქართველო, ბოლოსდაბოლოს, დათანხმდა პანკისში რუსეთთან ერთობლივ ოპერაციას. „საქართველომ რუსეთი ხეობაში შეუმვა“, – გადმოსცა „ბი-ბი-სი“. „რუსეთი და საქართველო ჩეჩნების წინააღმდეგ ერთობლივ ნაბიჯებს გადადგამს შეთანხმდნენ“, – თუნიკობდა „როიტერი“.

ამ ფაქტს სწრაფად გამოეხმაურა რუსული ელექტრონული მედიაც. ყველა საინფორმაციო საშუალება იმონებდა რუსეთის შინაგან საქმეთა მინისტრის ბორის გრიზლოვის მიერ ბაქოში, დსთ-ს შს მინისტრების შეხვედრაზე გაკეთებულ განცხადებას, რომლის მიხედვითაც მინისტრები შეთანხმდნენ, რომ „რუსეთის შსს წარმომადგენლები ჩაეხიზნა საქართველოში და ერთობლივად გამოაგონენ საქართველოში ტერორისტების ბანდოქონების წევრებს, რომლებიც პანკისის ხეობაში იმყოფებიან“. გრიზლოვის ცნობით, დაპატიმრებულ უშუალოდ ქართველი სამართალდამცავები განახორციელებენ.

ბაზრძილაბა A2 ბავრძილა

საქართველოს ნაქრები შვიცხარიალბთან მატრისტვის ეზადაბა

B6

შოთა არველაძე, კახა კალაძე, მურთაზ ხურცილავა და გიორგი ქინქლაძე რეიკის (გერმანია) სანვრთელ ბაზაზე.

სა ღონის ფრტი

Table with 2 columns: Article Title and Page Number. Includes items like 'გამირი მყაჟასი', 'დედასასული ბარაძის ქარაზა', 'თი-ბი-სი' ბანკი, 'თბილბაზი' ასაროვნიანი ასოლბისი, 'რუსეთ-ბინეთის ურთიერთობა', '12 სექტემბერი', 'უზუბუკიზაბა ხალბი', 'ბათუბი ქარლანდის თაჟს ახინან, თაჟსაფალ ჰრასის ქი კანონაროაბდს უგაღაჟან', 'ბანადი ზინბანოვი: ამერიკაში ნუ ეძაბთ ბამოსაჟალს', 'ახინანი', 'თბილისი', 'ქათარისი', 'ბათუბი', 'სოხუბი', 'ფოთი', 'თალაჟი', 'ზუბგდინი', 'ბორი', 'უხხოური ჰალბის ოფინიალური კარსი ლართან მიმართაბაში', 'აშშ დოლარი', 'ევრო', 'გირვანქა', 'სტერლინგი', 'რუბლი'.

პრეზიდენტის ვიზიტი პარლამენტი მგვიდად ილბს

ბიორბი კალანდაძე

პრეზიდენტის ვიზიტი, რომელიც მან დაადო კანონპროექტს „მარეგულირებელი ორგანიზების შესახებ“, პარლამენტში სერიოზული წინააღმდეგობა, სავარაუდოდ, მხოლოდ ფრაქცია „ახალი მემარჯვენეების“ მხრიდან შეხვდება. პრეზიდენტმა ძირითადად შეცვალა „ახლების“ მიერ შეტანილი დებულება, რომლის თანახმადც პარლამენტს უფლება ჰქონდა, ტენდერის წესით მოეწვია საერთაშორისო აღიარებული უდიდობრივი კომპანია მარეგულირებელი ორგანიზების საფი-

ნანსო აუდიტის ჩასატარებლად. შესწორებული ვარიანტით, აუდიტორს, პარლამენტის ნაცვლად, პრეზიდენტი მოიწვევს. ვეტოს საკითხს პარლამენტი უახლოეს პლენარულ სხდომაზე განიხილავს. „პრეზიდენტი მარეგულირებელი კომისიების წევრებს ნიშნავს. პარლამენტის მიერ მომზადებული კანონპროექტით კი მისი კონტროლის ხარისხი კომისიების საქმიანობაზე უმნიშვნელო იყო“, - აცხადებენ ვეტოს მომხრეები. მათ შორის არიან პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი მარიამ ცაცანაშვილი და კონტროლის პალატის თავმჯდომარე სულხან მოლაშვილი. „მარეგუ-

ლირებელი ორგანიზების საქმიანობის კონტროლი ან მასთან დაკავშირებული ნებისმიერი ანგარიშის მოთხოვნაც კი უდიდესი დავის საგანია. ბუნდოვანი სამართლებრივი ნორმების თავისებური ინტერპრეტაციით მარეგულირებელი ორგანიზაციის ხელმძღვანელები მიიჩნევენ, რომ მათი კონტროლი დაუშვებელია“, - განაცხადეს კონტროლის პალატაში. ამ პოზიციას მხარს იჭირებს პრეზიდენტმა, რომელმაც 10 ივლისს პარლამენტის მიერ მოწოდებულ კანონპროექტს ვეტო დაადო.

ბაზრძილაბა A4 ბავრძილა

ჰავლიაშვილი და უბლაჟა პეთანხმებას აღწაჟან

ბჟანსა კინიკაძე

ქონების მართვის სამინისტრო ინფორმაციას აძლავს იარსებებს. ანტიკორუფციული ბიუროს ამ რეკომენდაციის შესრულებაზე შეთანხმებას ბიურომ და მინისტრმა პავლიაშვილმა თიანი გეგმის ნაწილად მიიჩნევს, რომელიც სამინისტროსთვის და დეპარტამენტების რაოდენობის შემდგომ კლებას ითვალისწინებს.

ნონპროექტი, რომელიც თითქმის მთლიანად ანტიკორუფციული ბიუროს პრინციპებზე იქნება დაფუძნებული, ქონების მართვის სამინისტრომ სულ რამდენიმე დღეში უნდა მოამზადოს, რათა მომავალ სამშაბათს იგი განსახილველად საქართველოს პრეზიდენტს წარედგინოს. ანტიკორუფციული ბიურო ამ კანონის ამოქმედებას აღმასრულებელი ხელისუფლების რეორგანიზაციის ერთიანი გეგმის ნაწილად მიიჩნევს, რომელიც სამინისტროსთვის და დეპარტამენტების რაოდენობის შემდგომ კლებას ითვალისწინებს.

ბაზრძილაბა A4 ბავრძილა

რუსეთს საქართველოში ტანკის უნდა და ბანკის ინტერვიუ უმიშროების საბჭოს მდივანთან თედო ჭაფარიძესთან

ეკა კვინიტაძე შოთა უჩიაშვილი

- ხელისუფლება ამტკიცებს, რომ პანკისში მიმდინარე ოპერაცია კარგად არის დაგეგმილი და, შესაბამისად, რეალური შედეგით დამთავრდება. რა გარანტიები არსებობს, რომ ეს ასე იქნება და პანკისის პრობლემა დღის წესრიგიდან მოიხსნება?

- თითქმის ყველა შეხვედრა, რომელიც პანკისის პრობლემებს ეხებოდა, ჩემს კაბინეტში იმართებოდა. პრეზიდენტის დავალებით შეიქმნა უწყებათაშორისი ჯგუფი, რომელშიც ძალიან სტრუქტურები შედიოდნენ, ბოლო ეტაპზე კი მათ ფინანსთა და სახელმწიფო მინისტრებიც შეუერთდნენ. თავიდან ეს შეხვედრები საკმაოდ ხმაურიანად დაინყო. მაგრამ, საბოლოო ჯამში, სხვადასხვა მოსაზრებების შეჯერება მიხედვით მოხერხდა. შეთანხმდით ერთ კომპლექსურ გეგმაზე, რომელიც შემდეგ პრეზიდენტს წარუდგინეთ. ამ გეგმის მთავარი მიზანი იყო, რომ ვაკუუმი, რომელიც მას შემდეგ შეიქმნა, რაც ჩეჩენმა მებრძოლებმა პანკისის ტერიტორია დატოვეს, ქართული საჯარისო ფორმირებებით შეესრულებოდა.

კამათის შემდეგ გადაწყდა, რომ ეს ფუნქცია თავის თავზე შინაგან ჯარს უნდა აეღო. ხოლო თავდაცვის სამინისტროს ნაწილები წვრთნებს

ახლომავლო ჩაატარებდნენ, ანუ შეიქმნებოდა ის მყარი ზურგი, რომელიც, აუცილებლობის შემთხვევაში, შინაგან ჯარს დაეხმარებოდა.

- პრეზიდენტმა რამდენიმე დღის წინ განაცხადა: ორი-სამი

თვეა საჭირო, პანკისი კრიმინალური ელემენტებისაგან საბოლოოდ რომ გაიწმინდოს. შეგიძლიათ თუ არა შეაფასოთ, რა ეტაპზეა ახლა ეს ოპერაცია და რამდენი ხანი დასჭირდება მის დასრულებას?

- პანკისის ოპერაციის დაწყების შემდეგ, უმიშრობის საბჭოს წევრები დღეში რამდენჯერმე ვიკრიბებით და ოპერატიულ ინფორმაციას

ბაზრძილაბა A3 ბავრძილა

კებ-ს ხალხი 'იტერაშიც' იქნება და სხვა რუსულ კომპანიებშიც.

ლანსა ბარბანდიანი ფრტი

ცხინვალი. ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში მცხოვრები მოსახლეობა ცხინვალის რაიონში პანკისის მსგავსად ანტიკრიმინალური ოპერაციის ჩატარებას მოითხოვს. ამის მიზეზი სოფელ დგანში მომხდარი მორიგი ყაჩაღობა გახდა, როცა სამი დაუდგენელი ნიღბიანი შეიარაღებული პირი თავს დაესხა დგანში მცხოვრებ ზაქარია მაზნიშვილს და გაიტაცეს მისი კუთვნილი "გაზელის" მარკის ავტომანქანა. ავტომანქანა სოფელ წუნართან გაფუჭდა. გამტაცებლებმა იგი მიატოვეს და ცხინვალის მიმართულებით მიიმალნენ.

სამხრეთ ოსეთის თვითგამოცხადებულ რესპუბლიკის ხელისუფლებაში, ყველაფერი მზადდება კონფლიქტის ზონაში ანტიკრიმინალური ოპერაციის დასაწყებად, რაც მათი განცხადებით, ქართულ მხარეს სურს. თუმცა, ქართული მხარე აღნიშნავს, რომ ეს ოსების პროვოცირებულია, ამ გზით ისინი რუსეთის ჯარების დამატებითი ნაწილების შემოყვანას შეეცდებიან. მათივე მტკიცებით, ამ მიზნით ოსებმა, შეიძლება, ქართველი ურწმუნისების გაზაჭრეტის ინსენერებაც მოახწონ. **კავკას-პრესი.**

თბილისი. შინაგან საქმეთა სამინისტრო პანკისის ხეობაში იარაღის ჩამბარებლებს მატერიალურ ჯილდოს შესთავაზებს. ხეობაში გაწვავებული ანტიკრიმინალური ოპერაციის შტაბი, რომელსაც შინაგან საქმეთა მინისტრი კობა ნარჩენაშვილი ხელმძღვანელობს, მოცემული თვალსაზრისით შესაბამის ნინადადებებზე მუშაობს, რაც საზოგადოებას ახლო მომავალში წარედგინება. ამასთან, შემუშავდება სხვა ნინადადებებიც, რაც რეგიონში არსებულ კრიმინოგენულ სიტუაციას გააუმჯობესებს. **პრაიმ-ნიუსი.**

მოსკოვი. საქართველოს პრეზიდენტის პრეს-მდივანმა კახა იმნაძის განცხადებით შევარდნაძეს არ მიაჩნია, რომ მან საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრად ყოფნის პერიოდში სსრკ-აშშ-ს შორის შეთანხმების ხელმოწერისას თავის უფლებამოსილებებს გადააჭარბა. აღნიშნული შეთანხმება ეხებოდა ორ სახელმწიფოს შორის საზღვაო საზღვრების გამიჯვნას.

რუსეთის ფედერაციის საბჭოს ჩრდილოეთისა და მცირერიცხოვანი ხალხების კომიტეტის თავმჯდომარემ ალექსანდრ ნაზაროვმა ურწმუნისტებს განუცხადა, რომ ედუარდ შევარდნაძის პასუხი რუსეთის გენერალური პროკურატურის კითხვაზე, "კიდევ ერთხელ ადასტურებს შევარდნაძის ტოტალიტარულ წარსულს - ეს ჩანს მისი სტილიდან, რომლითაც ის საქართველოში საერთაშორისო პოლიტიკას ანარმოებს", - განაცხადა ეროვნებით ელექტრა სენატორმა, საქართველოს პრეზიდენტის პრეს-მდივნის გამონათქვამის კომენტარებისას. "შევარდნაძემ ხელი მოაწერა შეთანხმებას ზღვების გაყოფის შესახებ, რადგანაც პოლიტიკურად ასე გადაწყვიტა, დღეს კი პასუხს პრეს-მდივანი სცემს", - განაცხადა ნაზაროვმა. **კავკას-პრესი.**

თბილისი. პოლიტიკური გავრთიანება "ერთობის" ლიდერი, პარლამენტარი ჯუმბერ პატიაშვილი მიიჩნევს, რომ პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე და ხელისუფლება, მოსახლეობის "ზომბირებას" ახდენს, როდესაც "მოქალაქეთა კავშირის" ნაცვლად, ხელი-სუფლები ფაშისტური ძალების მოსვლის საფრთხეზე საუბრობს. "მოქკავშირზე" დამანგრეველი ძალა ქვეყანაში არ არსებობს, - განაცხადა ჯუმბერ პატიაშვილმა. მისი აზრით, ხელისუფლების მხრიდან აღნიშნული განცხადებები საზოგადოების დაშინებისა და შეურაცხყოფის მცდელობას წარმოადგენს. **პრაიმ-ნიუსი**

ოზურგეთი. ოზურგეთის რაიონის ძლიერი ქარიშხალი დაატყდა თავს, რასაც თან კოკისპირული წვიმა ახლდა. როგორც გურიის გუბერნატორის აპარატიდან იტყობინებიან, სტიქიამ საცხოვრებელი სახლები დააზიანა, ძირიანად ამოგლიჯა მრავალწლოვანი ხეები, ჩამოწყვიტა ელექტროსადენები. სტიქიის მიერ მიყენებული ზარალის დასადგენად და მისი შედეგების ლიკვიდაციისათვის აუცილებელი სამუშაოების ჩასატარებლად შექმნილია სპეციალური კომისია. **კავკას-პრესი.**

ერევანი. მიმდინარე წელს, სომხეთისათვის ამერიკულმა სამხედრო დახმარებამ 4,3 მილიონი აშშ დოლარი შეადგინა. ამასთან, აშშ-ს კონგრესის წარმომადგენელთა ასიგნირების კომიტეტმა მიიღო გადაწყვეტილება მთიანი ყარაბაღის თვითგამოცხადებულ რესპუბლიკის პირდაპირი დახმარების გაგრძელებისა და 2003 წელს 3,75 მილიონი დოლარის გამოყოფის შესახებ. **პრაიმ-ნიუსი.**

თბილისი. 2003 წლიდან კუთვნილ თანხებს მიიღებენ ის მოტყუებული მეანბარეები, რომლებიც აკამყოფილებენ „უმწეო მდგომარეობაში მყოფ ოჯახთა სოციალური დახმარების პროგრამის“ პირობებს. ყოფილი სსრკ-ს შემნახველ სალაროებში შეტანილი ანაბრები, რომლებიც სამინაო ვალის კატეგორიას განეკუთვნება, დაახლოებით 500 მილიონ ლარს შეადგენს. ვინაიდან ამ თანხის მოცულობის გამო მისი უახლოეს მომავალში სრულად დაფარვა შეუძლებელი იქნება, ფინანსთა სამინისტრო

სთავაზობს მთავრობას, საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებით განისაზღვროს მეანბარეთა ის კატეგორიები, რომელთა მიმართ დაფინანსების დაფარვა პრიორიტეტული იქნება. **მედია-ნიუსი.**

თელავი. რაიონის ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების გადაწყვეტილებით, სოფელ წინანდლის წმიდა გიორგის სახელობის ეკლესიის ტერიტორიაზე არსებული სასაფლაო ჭაჭაყაძეების საგვარეულო პანთეონად გამოცხადდა. კომუნისტური რეჟიმის აღზევების ხანაში, 1921 წელს ჭაჭაყაძეების სასაფლაოდან გატანილი ქვები წინანდლის მუსკალური სკოლა ააშენეს.

თელავის სასაფლაოდან - თავად გულბათი ჭაჭაყაძის და ეთნოგრაფიული მუზეუმიდან ლიზი დავითის ასული ჭაჭაყაძის საფლავების ქვების პანთეონში დასაბრუნებლად საქმეს თელავის რაიონული სასამართლო განიხილავს **ინტერ-პრესი.**

თბილისი. აფხაზეთის, სამხრეთ ოსეთის, მთიანი-ყარაბაღისა და დნესტრისპირეთის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკების საგარეო საქმეთა მინისტრების შეხვედრის ადგილი და დრო ამ დღეებში გადაწყდება. ამ საკითხთან დაკავშირებით აქტიური კონსულტაციები მიმდინარეობს და საგარეო დეპარტამენტი შეხვედრის დასრულების შემდეგ თელავში დასტურდება. ადრე, სოხუმი და ცხინვალი, მიმდინარე წლის ბოლომდე, ანტიტერორისტული სწავლებების ჩატარებაზე შეთანხმდნენ, რასაც დასავლეთის პარტნიორების დახმარებით ქართული არმიის სამხედრო გაძლიერებას უკავშირებდნენ. **პრაიმ-ნიუსი.**

თბილისი. რუსეთის შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის სპეციალური კომისიის თბილისში ვიზიტი, რომელსაც რუსული ავიაციის მიერ პანკისის ხეობის დაბომბვის ფაქტი უნდა გამოეძიებინა, გაურკვეველი მიზეზებით გადაიდო. ვიზიტის გადადების მიზეზების თაობაზე ქართული მხარისთვის არაფერი უცნობიათ. კომისიის ხელმძღვანელი რუსეთის სამხედრო-საჰაერო ძალების მთავარსარდლის მოადგილე ალექსანდრ ზელინი.

რუსეთის დელეგაციას ის აუცილებელ დოკუმენტები უნდა წარმოედგინა, რომელიც დაადასტურებდა, რომ რუსეთს ამ დაბომბვებთან არაერთი კავშირი არ აქვს. **კავკას-პრესი.**

თბილისი. საქართველოს მინისტრისა და მინერალური წყლების კომპანიაში „საქსტანდარტის“ წერილით მიმართა, სადაც რეალიზაციაში არსებული „ბორჯომის“ ხარისხის შემოწმებას ითხოვს. საუბარია არა ფალსიფიცირებულ „ბორჯომზე“, არამედ „ბორჯომის“ უკანონო ჩამოსხმაზე. ამას არალეგალურად სხვადასხვა მცირე ფირმები და კერძო პირები ახორციელებენ. ასეთ შემთხვევაში კი ორღვევა მიღებული სტანდარტები, არ არის დაცული სანიტარული ნორმებიც, არ ტარდება ტარის დეზინფექცია. **მედია-ნიუსი.**

თბილისი. მიმდინარე წლის ბოლოდან საქართველოს ხელისუფლება „პარიზის კლუბის“ წევრ ქვეყნებთან საგარეო ვალეების რესტრუქტურისაგანის თაობაზე ახალ მოლაპარაკებებს იწყებს. საქართველოს 2003 წლიდან ამ ვალეების მომსახურების საშუალება არა აქვს. მარტო ძირითადი ვალეების მოცულობა, რომლის გადახდაც საქართველოს 2003 წელს მოუწევს, 140 მილიონამდე აშშ დოლარია. ფინანსთა სამინისტროში უკვე მომზადდა წერილები 13 კრედიტორი ქვეყნისადმი 2003 წლიდან ვალეების რესტრუქტურისაგანის შესახებ ახალი მოლაპარაკებების დაწყების წინადადებით.

2001 წლის 6 მარტს „პარიზის კლუბის“ წევრი ქვეყნების გადაწყვეტილებით ძირითადი საგარეო ვალეების ნაწილის - 242 მილიონი აშშ დოლარის გადახდა საქართველოს „2+1“ პრინციპით 2003 წლამდე გადაუვადა, რაც იმას გულისხმობს, რომ იმ შემთხვევაში თუ საქართველოს ამ პერიოდისათვის არ ექნება საშუალება ძირითადი ვალეების გასტუმრებისათვის, გამართება ახალი მოლაპარაკებები აღნიშნული ვალეების 2004 წლიდან გასტუმრების შესახებ. ამასთან, საქართველოს მთლიანი საგარეო ვალეების - დაახლოებით მილიარდ 600 მილიონი, მათ შორის დსთ-ს ქვეყნების მიმართ 631 მილიონი აშშ დოლარის გადახდა 2022 წლამდე გადაუვადდა არაუმეტეს 4-პროცენტითი წლიური განაკვეთით. **პრაიმ-ნიუსი.**

თბილისი. სამეგრელოს რეგიონის ენერგეტიკოსებმა, კერძოდ კი შხარის ელექტროგადამცემისა და „დისპეტჩერიზაციის“ თანამშრომლებმა, რომელთაც 10 თვეა ხელფასები არ მიუღიათ, პროტესტის უცნაური ფორმა აირჩიეს. 100-მდე გაფიცულმა თანამშრომელმა ელექტროენერჯის გამართვის ნაცვლად ყველა ობიექტი ჩართო. გაჩახჩახებულმა ქუჩებმა და სახლებმა ხალხს შორეული სოციალიზმი გაახსენა. ამუშავდ მთელი დატვირთვით მუშაობს "ენგურჰესის" და საბეროს აგრეგატები, მაშინ, როცა თბილისი სამეგრელოში ელექტროენერჯის შეზღუდვას ითხოვს, რადგან ელექტროენერჯის საფასურის ამოღება წულის ტოლია. **კავკას-პრესი.**

„გმირი მწყემსი“

ქართველი მწყემსი, რომელმაც რუსი მესაზღვრეები გააფრთხილა ჩეჩნების მოახლოების შესახებ და, სამაგიეროდ, რუსეთის ორდენი და რუსეთის მოქალაქეობა მიიღო, "ფაქტობრივად, არ არსებობს," - იუნწყება რუსული გაზეთი "ნოვიაიზვესტია".

როგორც თელიძის თანასოფელეებმა რუს ჟურნალისტებს განუცხადეს, თელიძე იმდენად ხელიდან წაასწულა ლოთი იყო, რომ მას სა-

ქონელს არავინ ანდობდა. ხოლო ის ყველაფერი, რაც მან მოჰყვა ჩეჩენ ბოევიკებთან დაკავშირებით, პირმინდა ტყეილია, - ამტკიცებენ სოფელ გირევის მკვიდრნი.

ჩეჩნები გირევის ახლომახლო არავის უნახავს და, მით უმეტეს, მათთვის სურსათი არ მიუყიდა. რაც შეეხება იმ მოზარდს, რომელმაც, თითქოსდა, ჩეჩნების არსენალში "იგლა" და "მუხა" ამოიციწო, მან ეს ტერმინები პირველად "ნო-

ვაია იზვესტისას" კორესპონდენტს განაცხადებდა.

ტყუილია რუსეთის ხელისუფლების განცხადებაც იმასთან დაკავშირებით, რომ გამოჩენილი "გმირისათვის" თელიძემ რუსეთის მოქალაქეობა მიიღო. იგი კარგა ხანია, რუსეთის მოქალაქეა და, თანასოფელეების ცნობით, ყოფილთვის, როდესაც მათ ვერცხობდა, რუსეთში წასვლაზე ოცნებობდა. ყველაზე საინტერესოა, რომ რუ-

სული მედიის მიერ გავრცელებულ "გმირის" სურათში ვერც ერთმა თანასოფელელმა თელიძე ვერ ამოიცნო.

რუსი ჟურნალისტები - სერგეი ავაგონოვი, ბესიკ ურიგაშვილი და სერგეი იაკოვი, რომლებმაც ეს ინფორმაცია გავრცელეს, რამდენიმე დღის წინ "24 საათის" რედაქციაში იმყოფებოდნენ, საიდანაც "გმირის" მშობლიურ სოფელში გაემგზავრნენ.

რუსეთი პროვოკაციას მიმართავს

პირველი პერიოდიდან

ცნობების გადასამოწმებლად "24 საათი" დაუკავშირდა საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანს, ბატონ თედო ჯაფარიძეს, რომელმაც ეს ინფორმაცია გადაჭრით უარყო. მოგვიანებით შს-ს წარმომადგენელმა პაატა გომელაურმა განაცხადა, რომ საუბარია მხოლოდ ერთი-ორი რუსი მილიციელის თბილისში ჩამოსვლაზე, რომლებიც ინფორმაციის გაცვლაზე იმუშავებენ.

და კიდევ ერთი: რას იტყვიან რუსები, საქართველო მართლაც რომ

კომუნისტები იზორ გიორგაძის მხარდაშენი მიტინგზე

ვასილ გულეარი

პირველი პერიოდიდან

6 სექტემბერს გორში, სტალინის სახლ-მუზეუმის წინ ასამდე კომუნისტმა და მათმა მომხრემ მოიყარა თავი.

მიმტინგეთა ძირითადი მოთხოვნა საქართველოში იგორ გიორგაძის დაბრუნება და დსთ-ს ქვეყნებთან მჭიდრო ურთიერთობის დამყარება იყო. კომუნისტური პარტიის გორის განყოფილების ლიდერმა ალექო ლურსმანაშვილმა განაცხადა, რომ ამ მოთხოვნის დამყოფილების შემთხ-

ვევაში, საქართველოში მდგომარეობა გამოსწორდება.

მიმტინგეები, აგრეთვე, მოითხოვდნენ პრეზიდენტ შევარდნაძის ნებით გადადგომას და საქართველოში პარლამენტის გაუქმებას. **იგორ გიორგაძე** არის პატიოსანი კაცი და არაა გარეული იმ პატიოსანებში, რამაც ჩვენი ხელისუფლება," - განაცხადა ალექო ლურსმანაშვილმა.

თუ უახლოეს ხანში მოთხოვნები არ დამყოფილდება, კომუნისტები საპროტესტო აქციებით და უვადო შიმშილობით იმუქრებიან.

ბიზნესის აზვები

„სიტობრუპი“, 200 მილიონი დოლარით ჰარიზდავა

მსხვილ ამერიკულ კორპორაციას, „სიტობრუპს“, 200 მილიონი დოლარის ოდენობის ფარმის გადახდა ემუქრება, რომელიც მას ამერიკის შვერტებული შტატების ვაჭრობის ფედერალურმა კომისიამ დააკისრა.

„უოლ-სტრიტ ჯორნალი“, რომელიც თავის მხრივ, ეყრდნობა აშშ-ს საფინანსო წრეებიდან მიღებული ინფორმაციას, იუწყება, რომ ფარმის გადახდის შემთხვევაში კორპორაცია თავს დააღწევს უკანონო დაკრედიტების შესახებ ბრალდებას.

„საფინანსო დაზვერვას“ უფლებამოსილებას უზრდინა

რუსეთის საფინანსო მონიტორინგის კომიტეტი უფლებამოსილების გაფართოებას გეგმავს. კერძოდ, კომიტეტს საექსპო საბანკო ოპერაციების შეჩერების უფლება მიეცემა.

რუსი კარლამედარი მოითხოვს რვა მილიარდი დოლარის ვალის ჩამოწმას

რუსეთის სათათბირო მორიგი ინიციატივით გამოცხადდა. სათათბიროს საგარეო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარემ, დმიტრი რაჯოვინმა, რომელიც, ამავე დროს, რუსეთის პრეზიდენტის სპეცნაომომადგენელია

„ნავსტარი“ დასაღწევად ბანირას

დააარსა და რომლის მომხმარებელთა რიცხვმა 70 მილიონს მიაღწია. როგორც მართლსაჯულულებას სწევია, საქმე რამდენიმე წელიწადის განხილვებშია. იგი 1999 წელს ალიძერა, მაგრამ საბოლოო განაჩენი მხოლოდ შარშან იქნა გამოტანილი.

„ტი-ბი-სი ბანკი“ მსოფლიოს საუკეთესო ბანკებს შორისაა

მსოფლიო ბანკის წინააღმდეგ მიმდინარე პროცესებში, რომელიც კომპანიის სახელს დაზარალებს, მსოფლიო ბანკის მხარე უჭერს მხარს. კომპანიის მფლობელი, ჯონი ბანკის მფლობელი, რომელიც 19 წლის სტუდენტმა, შონ ფინინგმა

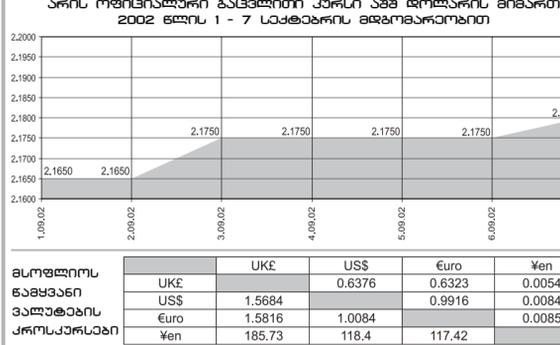

Table with 5 columns: Currency, UK£, US\$, Euro, Yen. It lists exchange rates for various currencies against the Georgian Lari.

პრეზიდენტის ვიზიტი პარლამენტი მზვიდად იღებს

პირველი გავრცელება

„ჩვენი ფრაქცია არ დაუშვებს, რომ დარღვევს ფუნქციების განაწილების კონსტიტუციური პრინციპი“, - აღნიშნავს ფრაქცია „ახალი მემარჯვენეების“ თავმჯდომარე დავით გამყრელიძე.

მისი კოლეგა ზურაბ ციტიშვილი კი პრეზიდენტის ვიზიტს „კონსტიტუციულს“ უწოდებს. თუმცა, იგი ყურადღებას ამახვილებს იმ ფაქტზე, რომ მარცხენარეული კომისიების აუდიტი კონსტიტუციის პალატამ არ უნდა განახორციელოს.

ერთ-ერთი შესწორების თანახმად, რომლის შეტანაც მარცხენარეულებს კანონი პრეზიდენტის მფარველი მარცხენარეულებს უნდა უზღუდოს.

სულხან-მოლავლის უწყების პოზიციით, მარცხენარეულებმა ორგანოებმა, მართალია, დამოუკიდებლად უნდა მიიღონ გადაწყვეტილებები, მაგრამ შემდეგ პალატის მიერ აუცილებლად უნდა მოხდეს მიღებული გადაწყვეტილებების მართლზომიერების შემოწმება.

დავით გაჩეჩილაძე

კუთვნილი თანხების მიღებასთან. „თუ რომელიმე სახელმწიფო ორგანო დაინტერესდება სახელმწიფო ორგანოს დაინტერესების მიზანშეწონილობის თაობაზე, ავტომატურად დგება მარცხენარეული ორგანოების დამოუკიდებლობის შეზღუდვის საკითხი“.

არასწორად გავრცელებული ინფორმაცია, თითქოს კონსტიტუციის პალატამ მარცხენარეული ორგანოების დამოუკიდებლობის წინააღმდეგი იყოს, რაც შეეხება სხვა საკითხებს, ჩვენ ვგეგმავთ შენიშვნები, მაგრამ კანონიერების დაცვას უზრუნველყავთ.

მარიამ ცაციაშვილი

ზე ჩვენი თხოვნა გათვალისწინებული არ იქნა. კონსტიტუციის პალატის ინტერესი ერთია - არ იყოს შეღავათი არც ერთი უწყების კონსტიტუციური უფლებამოსილება“.

თუ კანონმდებლობით კონსტიტუციის პალატის ფუნქციები არ შეიცვლება, მაშინ პრეზიდენტის შესწორებაში მოცემული ფორმულირების მიზნები ვიქნებით. ასეთ შემთხვევაში, მარცხენარეული კომისიების დამოუკიდებლობას საფრთხე არ ემუქრება, - აცხადებს დავით ცაქარაია.

ზურაბ ციტიშვილი

თავის დროზე, სახელმწიფომ დამოუკიდებლად რეგულირებლების მოდელი რამდენიმე მოსაზრების გამო არჩია. ჯერ ერთი, ასეთი იყო საერთაშორისო საფინანსო ორგანიზაციითა და გაკლებილი დონორ სახელმწიფოთა რეკომენდაცია, რასაც საქართველოს ხელისუფლებამ, ტრადიციულად, არ ეწინააღმდეგებოდა.

გარდა ამისა, როგორც ენერგეტიკაში, ასევე კომუნიკაციების სექტორში კორუფციის და სახელისუფლებო ინტერესების გაუფრთხილებლობის გამო იყო. დამოუკიდებელი მარცხენარეული კომისიების შექმნით ეს ინტერესები მეტწილობაში დაბალანდდა, ეს თუნდაც იმით გამოიხატება, რომ კომისიები განაწილებულა ლიცენზიების გაცემის თაობაზე უქვეყნების წესით იღებენ.

პავლიაშვილი და უბლაძე პეტიციონერებს აღწევენ

პირველი გავრცელება

ანტიკორუფციული ბიუროს ხელმძღვანელმა ცნობილ რეკომენდაციის მიხედვით პავლიაშვილმა გუშინ რეგულაციები უნდა შეესაბამებინა საერთაშორისო სტანდარტებს.

მინისტრის ეს განცხადებები ანტიკორუფციული ბიუროს დირექტორმა კახა უგულავამ პავლიაშვილის ტერმინოლოგიურ დაზნულებას მიანერა. მისი თქმით, პავლიაშვილის შექმნილ საერთაშორისო სახელმწიფო და ადგილობრივი მმართველობის ორგანოების საკუთრება გაიმიჯნება.

უგულავას მიერ გუშინ პავლიაშვილის დირექტორის შესარჩევი კიდევ რამდენიმე კრიტერიუმი (ბიზნესის სფეროში უცხოეთში მიღებული განათლება, კომპანიის მართვის სოლიდური გამოცდილება და სხვ.) დასახელდა.

ტროსა და ვეპს დეპარტამენტამდე უნდა შემცირდეს. ამ პროექტის ფარგლებში გადადგმულ პირველ ნაბიჯს ფინანსო და საგადასახადო შემოსავლების სამინისტროების გაერთიანება წარმოადგენდა.

„ტი-ბი-სი ბანკი“ მსოფლიოს საუკეთესო ბანკებს შორისაა

სლოვან კონტრაქტი

წლის საუკეთესო ბანკის ტიტული „თი-ბი-სი ბანკმა“ ლონდონში, ფაინანსურ თაიმს გრუპის მიერ ჩატარებულ საბანკო კონკურსზე მოიპოვა.

მედიამარე მამუკა ხაზარაძე აცხადებს, რომ ეს მთლიანად ქართული საბანკო სისტემის წარმატებაა. საუკეთესო ბანკების მსოფლიო რეიტინგებში „თი-ბი-სი“ ისეთ ცნობილ და მსხვილ ბანკებთან ერთად წარმოდგენილია, როგორებიცაა: „დოიჩ ბანკი“, „ჯი.პი.მორგანი“, „მერლ ლინჩი“, „იქი-ეს-ი-სი“, „ბი-ენ-პი პარიზი“ და სხვები.

საქართველოში „თი-ბი-სი“ ოთხი კონკურენტი ჰყავდა

კონკურსანტი ბანკებს „ფაინანსურ თაიმს გრუპის“ წარმომადგენლები მთელი დღის განმავლობაში შეხვედნენ.

საქართველოში „თი-ბი-სი“ ოთხი კონკურენტი ჰყავდა. თუმცა, საბოლოოდ, ინგლისელთა არჩევანი „თი-ბი-სი-ზე“ შეჩერდა. ბანკის კაპიტალი ათ მილიონ დოლარს შეადგენს, ხოლო აქტივები - 175 მილიონ ლარს.

„თბილგაზი“ ასპროცენდენტი ამოღების შემთხვევაშიც კი გახდებოდა...

სლოვან კონტრაქტი

გუშინ ქონების მართვის მინისტრის მოადგილე გოგი ფრუიძე „თბილგაზის“ რეაბილიტაციის საკითხების განსახილველად შეხვდა არასამთავრობო ორგანიზაციებს, „იტიერას“ ქართულ წარმომადგენლობას და „თბილგაზის“ სამეთვალყურეო საბჭოს.

წინააღმდეგობა გოგი ფრუიძეს „იტიერასთან“ ხელშეკრულებაზე ხელმოწერის გადავადებას ურჩევს

„იტიერას“ ქართული წარმომადგენლობის ხელმძღვანელის მოადგილე დავით ელიაშვილი აცხადებს, რომ „თბილგაზი“ არსებული პრობლემების მოგვარება უშუალოდ უკავშირდება „იტიერას“ და ქართულ მხარეს შორის ერთობლივი საწარმოს შექმნის პროცესის დაჩქარებას.

„ისეთ დროს, როცა რუსეთი ჩვენს პრეზიდენტს ექსტრადიციის უპირებს და პანკის გვიმომავს, როგორ შეიძლება სტრატეგიული ინიციატივების კომპანიის მიყენება?“ - აცხადებს ნათელა ქაჩიაძე. თუმცა, მის არაერთგზის მცდელობას,

რომ პასუხი მიეღო „იტიერას“ წარმომადგენელთაგან, შედეგი არ მოჰყოლია. მთავარი, რაზეც ვაკის გონიერული განვითარების წარმომადგენლები „იტიერასთან“ პასუხს ითხოვენ, რომ „თბილგაზის“ სასწრაფო რეაბილიტაციის თაობაზე იყო ქაჩიაძის განცხადებით, თუ „იტიერა“ „თბილგაზში“ შემოვა, მან ქსელის სარემონტო სამუ-

შაობები მთელი დღის განმავლობაში და ოთხი მილიონი ლარი პირველადი სამუშაოებისთვის დაუყოვნებლივ უნდა გამოყოფილიყო.

„იტიერას“ კი არ გვეყვება „თბილგაზში“ შემოსვლას, ეს საკითხი ჩვენს ინტერესებში უფროა. ჩვენ რომ ვაყენებთ მოთხოვნებს, არ განიტყვებებოდა, იტიერას რა უნდა? რას ვახვედრებთ ამ კომპანიას? ავარიული ქსელს და მომხმარებელს, რომელიც გაზის საფრთხის რეაბილიტაციის პროცესში არ იხდის. თუმცა, ასპროცენდენტი არ გახდება ამოღება, „თბილგაზი“ მაინც წამგებია საწარმოდ რჩება“, - აცხადებს ჯემალ ბურკიაშვილი.

შეავსეთ ანკეტა და გამოგვიგზავნეთ

გთხოვთ, შეავსოთ გარკვევით. **პლანა უფასოა.**

საკონსულტაციო კომპანია "ნაუსის პირისპირ" არ არის ვალდებული, გაეცნოს, მიიღოს თუ არა მონაწილეობას თქვენი "ნაუსის პირისპირ" თქვენი შიშების, შეშინების, ფობიების და სხვადასხვა ტიპის პრობლემების, ამ ანკეტის შედეგით თავი დაიხრებოდნენ თუ "ნაუსის პირისპირ" ნაუსის და პირისპირს.

ანკეტა გამოგვიგზავნეთ ფოსტით ან მოიტანეთ მისამართზე:

სამაუწყებლო კომპანია "რუსთავი 2",
ტელევიზორი "ნაუსის პირისპირ",
ვაჟა-ფშაველას 45, 300077 თბილისი

კონსულტაციები ტელევიზორისთვის "ნაუსის პირისპირ" შეირჩევიან ანკეტის საფუძველზე, ამიტომ გთხოვთ, ყურადღებით შეავსოთ ანკეტა.

სახელი და გვარი

ოჯახური მდგომარეობა:
დაქორწინებული, დაუქორწინებული, გაყრილი, ძვირძვენი

მისამართი:

შვილები: (თუ გააქვთ)

საფოსტო ინდექსი:

განათლება:
საშუალო, უმაღლესი, ტექნიკური

სამონტაჟო ტელეფონის ნომერი:

პროფესია:

ასაკი:

საფუძვალ ადგილი

დამხმარე კატეგორია: (მითითეთ კატეგორია, რომელიც აკრძალავს თქვენს მონაწილეობას ანკეტის შედეგების დასაყვანიდან, ან 60-იანი წლების მუსიკა, და ა.შ.)

შინაური ცხოველები: (თუ გააქვთ)

თქვენი ინტერესები და ჰობი:

შეხვედრისხარის თუ არა, პირდაპირ, ცნობილ ადამიანს? ვის, სად და რა დროს?

როგორ გაატარებდით თქვენს იდეალურ დღეს?

გიყვართ თუ არა მოგზაურობა? (თუ გიყვართ საერთაშორისო ბარები და სხვა?)

არჩევანი რომ გქონდეთ, რომელ ცნობილ ადამიანთან ისურვებდით შეხვედრას, სად ნახვიდით მასთან ერთად და რატომ?

როგორი სატელევიზიო გადაცემები მოგწონთ და რატომ?

არჩევანი რომ გქონდეთ, სად ნახვიდით სამოგზაუროდ და რატომ?

რომ შეგეძლოთ მხოლოდ ერთი რამის შეცვლა საქონარ გარემოებას ან ხასიათში, რას შეცვლიდით და რატომ?

როგორია თქვენი საყვარელი მხარე და საყვარელი ლიტერატურული ნაწარმოები?

გაქვთ თუ არა მიზანი, რომლის მიღწევაც მოცდებოდა?

რომ შეგეძლოთ მხოლოდ ერთი ნაბიჯის ასრულება, რას ინატრებდით და რატომ?

როგორი მუსიკა გიტყვებთ და თავად გაქვთ თუ არა მუსიკალური ნიჭი?

მიგონებდით ან გაგიკვირებდათ თუ არა ისეთი რამ, რითაც აგაყობთ?

თქვენი აზრით, რომელ ზღაპარულ პერსონაჟს ჰგავხართ ყველაზე მეტად და რატომ?

რა უნდოდათ ფილმები მოგწონოდა და რომელი თქვენი საყვარელი ფილმები?

გაქვთ ან გქონდათ თუ არა რაიმე მიტანა? კონკრეტულად რა?

ფილმი რომ გადაეღოთ თქვენზე, რომელი ცნობილი მსახიობი შეასრულებდა თქვენს როლს?

გამოსულხართ თუ არა ტელევიზიით? (თუ კი, როგორ და რა ახალადა?)

გაქვთ თუ არა უჩვეულო ნიჭი? (მაგალითად, შეძლებთ თუ არა სტენოგრაფიის დასწავლა, ან ასეთნაირი გარკვეული ფუნქციის გაქვთ?)

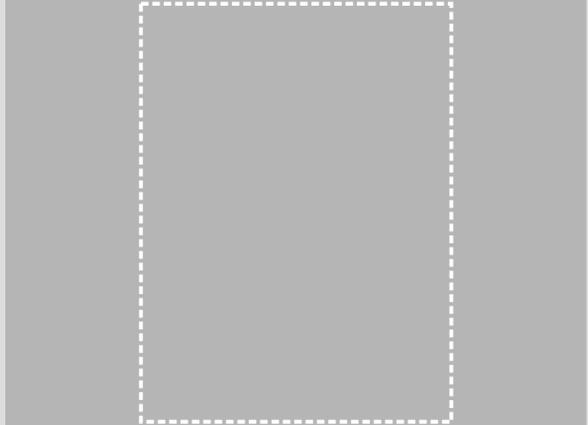
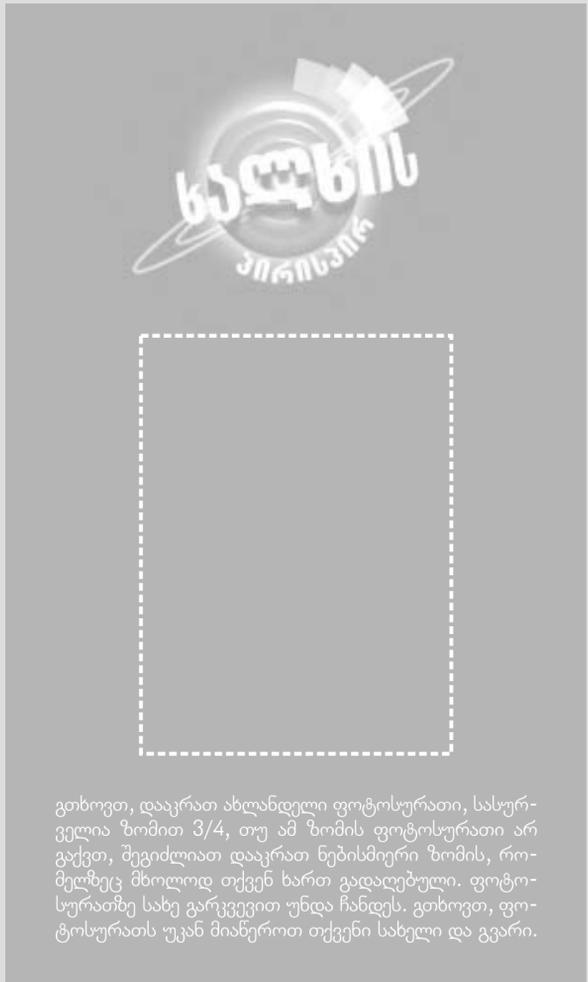
ყველაზე უხერხული სიტუაცია თქვენს ცხოვრებაში:

რატომ გინდათ, მიიღოთ მონაწილეობა ჩვენს თავადაში?

უჩვეულო ან საინტერესო რამ თუ გადაგხდენით თავს? კერძოდ რა?

ყველაზე ცუდი საფუძვალ თქვენს ცხოვრებაში:

დღეს რომ მოგცან 2000 ლარი, რას გააკეთებდით?

გთხოვთ, დააყრდნობთ ახლანდელი ფოტოსურათი, სასურველია ზომით 3/4, თუ ამ ზომის ფოტოსურათი არ გაქვთ, შეგიძლიათ დააყრდნობთ ნებისმიერი ზომის, რომელიც მხოლოდ თქვენ ხართ გადაღებული. ფოტოსურათზე სახე გარკვევით უნდა ჩანდეს. გთხოვთ, ფოტოსურათს უკან მიანეროთ თქვენი სახელი და გვარი.

სპორტნიშნები

სოსვარი მთაზი, ანუ ტიან-შანი

ბიზა ბარასაშვილი

ბიზა ბარასაშვილი "24 საათის" რედაქციაში

“თოვლის ჯიქს”, ბიზა ბარასაშვილი... “თოვლის ჯიქს”, ბიზა ბარასაშვილი... “თოვლის ჯიქს”, ბიზა ბარასაშვილი...

5800 მეტრზე საშინელი ამინდი დავატყდა თავს, ამიტომაც გაცლა ვამჯობინებ... 5800 მეტრზე ასულეები, იმავე მდგომარეობაში აღმოვჩნდით - ამინდი ისევ აირია...

თუმცა, ვერ ვიტყვი, რომ მწვერვალისკენ სულ მარტო მივდივდი... თუმცა, ვერ ვიტყვი, რომ მწვერვალისკენ სულ მარტო მივდივდი...

კალათბურთი

“ოსნაზის ბუნდიდან” შეურაცხყოფამდე

აშშ მსოფლიო ჩემპიონატს გამოეთიშა

Table with 2 columns: Country, Points. Includes USA, Canada, etc.

ნახევარფინალში გუნდები ასე დაწყვილდნენ: არგენტინა - გერმანია 62:67...

კალათბურთის თამაში ყველამ ისწავლა - ეს არის ყველაზე აქტიუალური ლოზუნგი ამერიკის შეერთებულ შტატებში...

ზედიზედ ორი მარცხი, მათ შორის, პლეი-ოფში. ამგვარი რამ ისტორიას არ ახსოვს. ამერიკის ნაკრებს ასე ადრე მსოფლიო ჩემპიონატი არასოდეს დაუტოვებია...

კორკ კარლი

ვლადი დივაცო

დირკ ნოვიციკი

ფუტბლის პირველი გამოვლინება იყო, მაგრამ მასპინძლებმა საგანგაშო სიგნალი შეუთამაშებლობას დააბრალეს...

ბელთა დაბალი აქტიუობით. თამაშს, საშუალოდ, მხოლოდ 133-528 მაყურებელი ესწრება...

საჩემპიონო ითამაშეს. მეოთხე მეოთხედის წინ ამერიკის ნაკრები ექვს ქულას იგებდა...

გეგმავთქვეყნის „ლაგუნა ვიკი“

რამბი

მიზანი, რომელიც ამართლებს საშუალებას

ვახაა თოთაძე

იმ დროს, როცა ქართველი მორაგბეები რუსებთან მატჩის წინ საფრანგეთში გადაიან სახვრთნელ შეკრებას, რუსეთის რაგბის კავშირის ხელმძღვანელობა თავისი გუნდის უცხოტომელებით გაძლიერებითა დაკავებული...

ჩემპიონატის მიღმა დარჩენა კი მათთვის დიდი იმედგაცრუება იქნება, რომელმაც, შესაძლოა, ბიზნესმენებს და იმ ხალხს, რომლებიც დღეს რაგბის სწავლობენ, მისი განვითარებისთვის ზრუნვაზე ხელი ააღებინოს...

დოქინგში ჩამალული სიმაართლა

მაგრაქველიძე, შესაძლოა, ყოფილ კლუბს დაუბრუნდეს

“ის, რაც “პრივის” ხელმძღვანელობამ გააკეთა, აღმაშფოთებელია. მე შოკირებული ვარ ამ უსამართლო და ანტიპუმანური გადაწყვეტილებით”...

“ოსის” მწვრთნელს ანრი ბრონკანს დღემდე თბილი ურთიერთობა აქვს ქართველ მორაგბესთან. მისი თქმით, ის დარწმუნებულია მაგრაქველიძის უდანაშაულობაში და დიდი სიამოვნებით მიიღებს კლუბში...

სიმონის თქმით, კლუბს უფლებად არ ჰქონდა, ასე მოქცეოდა თავის მოთამაშეს. “ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, დარღვეულია უდანაშაულობის პრეზუმფცია...”

თითქოს ამას ელოდნენ და ფრანგულმა გაზეთებმა უფრნალისტური გამოიძეა დაიწყეს ფრანგულ რაგბში არსებულ დოპინგის პრობლემებზე. “ეკიპის” ინფორმაციით, რსებობს ვერსია, რომლის მიხედვითაც ირკვევა, რომ დოპინგთან ფრანგებს არც თუ ცუდი ურთიერთობა ჰქონიათ...

საზონი გაიხსნა - ნიუ-იორკი აღდგება

ხუთშაბათს, ღამით ტაიმს სკვერი და 42-ე ქუჩა უჩვეულოდ ცარიელი იყო. ნიუ იორკის ეს ყველაზე გადატვირთული უბანი ტრანსპორტისათვის მთლიანად გადაკეცილს, რათა განადგობილი კონცერტისთვის უკეთ მომზადებულიყვნენ. როგორც ცნობილია, ამ ღონისძიებამ, მოგვიანებით, ამერიკის ნაციონალური საფეხბურთო ლიგის ახალი სეზონი გახსნა. ქალაქის ხელმძღვანელობა ამ მოუხე დიდ იმედებს ამყარებდა. მათი რწმენით, ასე ათასიანმა კონცერტმა ქალაქს 11 სექტემბრის შემდეგ დაკარგული ტურისტები დაუბრუნა.

ტაიმს სკვერი სარეკლამო ბოლორდების ელექტრონული სიკაშკაშით ყოველთვის გამოირჩეოდა. თუმცა, კონცერტისთვის სკვერი და მიმდებარე ქუჩები კიდევ უფრო ბრწყინვალა გახდა. "ცდილობთ, დაკარგული ოპტიმიზმი დაიბრუნოთ. გესურს, ვიზიტი, რადგან ნიუ იორკელებს გასაოცარი შემართება აღმოაჩნდათ. ჩვენი მიზანია, მთელ მსოფლიოს დავანახოთ, რომ თანადგომისა და ლოცვისთვის მაღლობელი ვართ", - ეს იყო ჯონ ბონ ჯოვის შესავალი სიტყვა კონცერტის დაწყებამდე. ყველაზე დიდი აჟიოტაჟი სცენაზე მისი ჯგუფის გამოსვლას მოყვა. თუმცა, ნიუ იორკელებმა არანაკლები აღფრთოვანებით მიიღეს იგი, აღიშმა ქიზი და ენრიკე იგლესიასი.

"ეს კონცერტი ადასტურებს, რომ ნიუ იორკში კვლავაც გაიხსენეს, რას ნიშნავს გართობა და მხიარულება",

ნიუ-იორკელები ჯონ ბონჯოვის ესტუმბიან

"ჩვენ ძლიერები ვართ, ნიუ იორკს რწმენა უბრუნდება", "რაც არ უნდა მოხდეს, ჩვენ მათ დავამარცხებთ", - დაახლოებით ასეთი განწყობა სუ-

ფვედა ტაიმს სკვერზე შეკრებილ მსმენელებში. გამოსვლის შემდეგ, "ბონ ჯოვი" ვერტმფრენით "ჯაიანთის" სტადი-

ონზე გადააფრინეს, სადაც, მისი სიმღერის შემდეგ, სეზონის პირველი მატჩიც შედგა - სან ფრანცისკოს გუნდთან.

ქურნალისტის პერსია

თუბაკ შაკურის მკვლელობიდან ექვსი წლის თავზე გახვითი "ლოს ანჯელეს ტაიმსი" რეპერის მკვლელობის მთავარ მონაწილედ მის მეტოქეს, Notorious B.I.G.-ს აცხადებდა. გაზეთის ცნობით, Notorious B.I.G.-მ (მისი ნამდვილი სახელია კრისტოფერ უოლესი) მკვლელს გადასცა იარაღი და ფულადი კომპენსაცია - 1 მილიონი დოლარის

ოდენობით. შაკურსა და უოლესს შორის უთანხმოება, რეპერის მკვლელობამდე, თითქმის ერთ წელს გრძელდებოდა. სწორედ მათი დაპირისპირების შემდეგ დაიყო რეპ-საზოგადოება დასავლეთ (შაკურის) და აღმოსავლეთ (უოლესის) სანაპიროებად. ისინი ერთმანეთის შეურაცხყოფას არც სიმღერებში ერიდებოდნენ და არც სხვა-

დასხვა ღონისძიებებზე. უოლესმა შაკური ლოს ანჯელესის ბანდის Crisps-ს წევრს, ორლანდო ანდერსონს მოაკვლევინა. მასვე გადასცა საკუთარი 40 კალიბრიათი "გლოკის" პისტოლეთი, მკვლელობიდან ერთი კვირის შემდეგ კი დაპირებული მილიონი დოლარის ნაწიანეთის შეურაცხყოფას არც სიმღერებში ერიდებოდნენ და არც სხვა-

ვეველ შესლა-შემოხლაში მოკლეს ანდერსონიც, ხოლო შემდეგ უოლესიც. ეს ვერსია "ლოს ანჯელეს ტაიმსის" ჟურნალისტს, პულიცერის პრიზის მფლობელ ჩაკ ფილიპსს ეკუთვნის. წერილის გამოქვეყნებამდე ის თუბაკ შაკურის მკვლელობაში მთელი ერთი წლის განმავლობაში იტივდა.

სამთა კავშირი ქორწინებით გახსნა

ბრიტანეთის პრემიერი ტონი ბლერი, იტალიის პრემიერი სილვიო ბერლუსკონი, ესპანეთის მეფე-დედოფალი, პორტუგალიის პრემიერი ხოსე მანუელ ბაროსო, სალვადორის პრეზიდენტი ფრანჩესკო ფლორესი, მედია-მაგნატი რუპერტ მერდოკი, ხულიო იგლესიასი, ესპანეთის მთელი მინისტრთა კაბინეტი და ბიზნესმენები - ეს შემადგენლობა ხუთშაბათს მადრიდთან ახლოს, ელ ესკორიალის მონასტერში (მე-16 საუკ.) შეიკრიბა და თვალის ადევნა ულამაზეს სანახაობას - ესპანეთის პრემიერ-მინისტრის ხოსე მარია აზნარის ქალიშვილის ჯგრისწერას (ცნობისთვის: ფილიპე მეორეს მიერ აშენებული ელ ესკორიალი ესპანეთის სამეფო ოჯახის განსახელებული ადგილიც გახლავთ). 20 წლის ანა აზნარისა და 31 წლის ალფონსო აგაგის საქორწინო ცერემონია ესპანურმა პრესამ დადებითად შეაფასა. ალსანიშნავია, რომ პრემიერის ქალიშვილი პოლიტიკისადმი აბსოლუტურად გულგრილია, თუმცა, სიძე პოლიტიკური წარსულით გამოირჩევა. უნინ ის მამის "პოპულარული პარტიის" ამომავალ ვარსკვლავად ითვლებოდა. ახლა ალფონსო პარტიული ცხოვრებისგან შორს დგას და პორტუგალიურ ბანკში მსახურობს, მაგრამ მანამდე მიიჩნევენ, რომ მომავალში ის პოლიტიკას კვლავ დაუბრუნდება.

პრემიერის ქალიშვილი ანა აზნარი მეუღლესთან ალფონსო აგაგისთან და მშობლებთან ერთად

ასობით უბრალო ესპანელი ადევნებდა თვალს. ჯგრისწერის შემდეგ სტუმრებმა გადაინაცვლეს იქვე მდებარე ძველ ფერმაში, სადაც საზეიმო სადილი გაიმართა.

ქორწინების ცერემონიაზე ბერლუსკონისა და ბლერის ჩასვლამ კიდევ ერთხელ გაუსვა ხაზი სამ ევროპულ პრემიერს შორის დადებულ ალიანსს. მათ ევროკავშირში უკვე

გაულებიან და მზარდ ძალად მიიჩნევენ. ხოლო, სილვიო ბერლუსკონი გახლავთ არა მხოლოდ ესპანეთის პრემიერის, არამედ მისი სიძის ახლო მეგობარიც.

TV პროგრამა 7 სექტემბერი

რუსთავი - 2	
08.00 მუსიკა	14.00, 19.00 დოკ. ფილმი "ზრახვი მატარებელი - აალიტრა"
09.00 კურიერი	16.35 მხ. ფილმი "მარტინი"
10.00 მულტაჟი	18.00 დოკ. ფილმი "მთაწამის ნაშალო"
11.30 სპორტი "ნიკიტა"	20.00 იტალიის სტადიონები
12.20 მხ.ფილმი	21.10 დოკ. ფილმი "საქართველოზე"
15.20 სიფთოვანი	22.20 მხ. ფილმი "ვანკის არსილი"
15.50 მხ. ფილმი	00.40 მხ.ფ. "ქიშკა ერთი კაბი რაჟ"
17.10 იმს მუხანათი	
18.00, 00.00 კურიერი	
18.20 რუსული ფილმი	
20.00 მულტაჟი	
21.00 კურიერი მხ.	
22.00 ფილმი. მხ.ფ. "ვაიკილინს ოთახი"	
00.15 მხ.ფ. "ზირაღი". მთ. რეალური სილუეტები სტალინი, ჯინა ბარბინი	
02.15 ლამის ჯაჯი	

აჭარის ტელევიზია	
09.00, 03.00 საინფორმაციო დიუჟიტი	
09.30 მართლმადიდებლური ფილმი "ფილმობის მარჯვნივ"	
12.00, 18.00 საინფორმაციო გამოშვება	
12.15 კომედია "საბი ძინელი"	
13.50 საინფორმაციო ფილმი "ნაპოლეონი"	
15.40 მუსიკანტური ფილმი	
16.15 მულტფილმების პროგრამა	
17.00 კომედია "გირი"	
19.20, 22.30, 00.30 საინფორმაციო გამოშვება "ფორსტი"	
19.30 "პრემიატორი"	
19.40 ინტერაქტიული ფილმი "რანდული რიგები" (1-ლი სერია)	
20.50 მართლმადიდებლური ფილმი "ფილმობის მარჯვნივ"	
22.00, 00.00 საინფორმაციო გამოშვება "დღე"	
22.50 Слово	
23.30 მულტფილმების ფილმი "ნაწილი მთაზე"	
00.50 მატარებელი ფილმი "სისიფოსი უსკანაული"	
03.30 ბენი პილსნი შოუ	
04.50 მატარებელი ფილმი "საბუღი და სუნი"	

პირველი არხი	
08.00, 15.00, 01.00 მუსიკა	
08.15 მხ. ფილმი "ქაშაღი"	
09.35 "პირი"	
10.00 "ფილმი აპაჩანი"	
11.05 "მხარული კარუსელი"	
11.30 "აბაში ჩაჩაჩა"	
12.00 "ვიპი"	
12.30 "მხარე"	
13.00 "ზინდ დიუჟიტი, ბინდ არა"	
13.25 დოკ. სპორტი "საბანის ისტორია"	
14.25 "საქართველო, დრო, მოვლენები"	
15.15 მხ. ფილმი "ამერიკაში"	
16.55 "აინფორმი"	
17.15 მულტაჟი "პირინდას ნაწილი"	
17.40 დოკ. სპორტი "ამერიკის მორთობა ბავშვები"	
18.00 "ვისინა"	
18.45 "თილისის დროითი"	
19.05 "ინფორმი"	
19.30 პრემიატორი	
20.00 "რას ამირებს ხალხი"	
21.15 "ფორსტი"	
21.50 სპორტი "ფორსტიმის საბა"	
22.20 "მულტფილმი"	
22.55 "ილინოისის მარჯვნივ" (თი მარჯვნივ)	
23.20 მხ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
01.10 ჯაჯის საღამო	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

მეორე არხი	
19.00 მულტფილმი	
19.30 ორატორი	
19.40 სპორტი "მხოლოდ ზმთისი"	
20.30 ჯაჯი	
21.00 დოკ. ფილმი "მომადგენელი ნიუ-იორკში"	
22.10 მხ. ფილმი "ასი, რომელიც ტირიდა"	

გაგონიერება
«ლოგოს პრემი»
წარმოებულა

მისამართი: ვაჟა-ფშაველას 45, 80-14 სართული. ტელ: 202424, 200024

OTO FOX & GLOBAL VENTURES (USA)

ოტო ფუქსისა და გლობალ ვენჩერსის (აშშ)

საერთაშორისო განათლების პროგრამა გათავაზობთ

ინგლისური ენის

შესწავლას შემდგომი სტაჟირებით

ამერიკასა და ინგლისში

რუსთაველის 36
ტელ: 99-72-04

ნამალი "სალხინო"
ქართული ფლორის საოცრება

თუ განუხებთ პროსტატიტი, ცისტიტი, ქალური და შარდ-სასქესო ორგანოების დაავადებები; როცა შეიძინევა შენელებული და გახშირებული შარდვა, შარდის დროს წვა, შარდსადენის ხერვლის ბაგეთა მიწებება, სუნი ან გამონადენი; აგრეთვე ტკივილი ნეკის, გავის ძვლის, თირკმელების არეში; შარდის წვეთ-წვეთად გამოყოფა, მოშარდვის სურვილის დაუკმაყოფილებლობა, როცა ვითარდება სექსუალური მოშლილობა და იმპოტენცია, მიიღეთ ნამალი "სალხინო" და ეს პრობლემები მოგხსნებათ.

"სალხინო" ანესრიგებს კუჭ-ნაწლავის მოქმედებას და სხვის ტკივილებს. "სალხინო" გამოიყენება ჩირქოვანი და ჩირქმბადი ინფექციების სამკურნალოდ, ნაღვლის ბუშტის (ქოლეცისტიტი), ჰეპატიტის, გასტრიტის, ნეფრიტის, გინგივიტის, სტომატიტის, ბრონქიტის და სხვა პათოლოგიური დაავადებების დროს. "სალხინო" აქრობს პირის ღრუდან უსიამოვნო სუნს. ნამალი "სალხინო" კურნავს სარძევე ჯირკვლების დაავადებებს - მასტოპათიას, მასტიტს. თუ გამოიყენებთ მშობიარობის შემდეგ, აიცილებთ მასტიტს და გაიუმჯობესებთ ბავშვის კვებას საკუთარი რძით.

ნამალ "სალხინოს" თვისებები აბრძობებულა და მონონებულა საქართველოს, რუსეთის, აზერბაიჯანისა და სხვა ქვეყნების ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების მიერ, იგი რეგისტრირებულია. მიღებული აქვს სახელმწიფო პატენტები და ლიცენზია.

იკითხეთ და შეიძინეთ ავთიანტაჟში.
ნამლის ფასი საქართველოს ტერიტორიაზე სამი (3) დოლარის ეკვივალენტს არ უნდა აღემატებოდეს ლარებში.

ალა-მაჰმად-ხანის ორდენის წარდგენა

აღწერილობა

ორდენზე გამოსახული ირანის შაჰინ-შაჰის, ყაჯართა დინასტიის დამაარსებლის ალა-მაჰმად-ხანის სახე. პორტრეტის ავტორია ალა-მაჰმად-ხანის თანამედროვე ფრანგი მისიონერი მხატვარი ფრანც დე სემბრიაკი. დედაქალაქზე ზრუნვის ხარისხის შესაბამისად არის რამდენიმე კატეგორიის ორდენი:

1. ალა-მაჰმად-ხანის პირველი ხარისხის ორდენი ბაფთით;
2. ალა-მაჰმად-ხანის პირველი ხარისხის ორდენი უბაფთოდ;
3. ალა-მაჰმად-ხანის მეორე ხარისხის ორდენი ბაფთით;
4. ალა-მაჰმად-ხანის მეორე ხარისხის ორდენი უბაფთოდ;
5. ალა-მაჰმად-ხანის მესამე ხარისხის ორდენი ბიგუდებით.

ორდენის სტატუსი

კავშირი "ძველი თბილისი", საზოგადოება "კრწანისი" და გაზეთ "24 საათის" დამატება "დედაქალაქი" აარსებენ ალა-მაჰმად-ხანის საპატიო ორდენს ქალაქ თბილისის ცენტრის განვითარების საქმეში განსაკუთრებული ღვაწლის აღსანიშნავად. ალა-მაჰმად-ხანის ორდენის კავალერი შეიძლება გახდეს საქართველოს ნებისმიერი მოქალაქე, განურჩევლად ასაკის და პროფესიისა: ხელმარდი არქიტექტორი, მგზნებარე ჩინოვნიკი, სამშობლოს ბედით შენუხებული პოლიტიკოსი, ხელმადლიანი მონუმენტალისტი, შემართული მეხობე და ა.შ., ანუ ყველა ის, ვინც არ იშურებს ძალასა და ენერგიას და აგრძელებს 1795 წელს კრწანისის ველზე დაწყებულ საქმეს. აგრეთვე, ჟიურის გადანყვეტილებით, ორდენი შეიძლება მიენიჭოს ორგანიზაციას, სამშენებლო კომპანიას, სახელმწიფო უწყებას. ალა-მაჰმად-ხანის ორდენი მფლობელს აკისრებს დიდ უპასუხისმგებლობას შთამომავლობის წინაშე. ორდენის გადაცემა უნდა დაემთხვეს "თბილისობის" დღესასწაულს, რომელიც, სასურველია, დაემთხვეს შვიდ ნოემბერს.

არტ-კლანი

თბილისის შენარჩუნებას ფანატრიკური სიყვარული სჭირდება

ანდრეი კურაშვილი

"ქართული ალბომი"

- საინტერესო სიტყვა ასხენეთ - "ისტორია". უცნაურია, მაგრამ ჩვენს საუკუნეში, ჩვენში, ცხადია XX-ს ვგულისხმობ და არა სხვა რომელიმე, "ისტორია" დროით კატეგორია კი არ არის, არამედ უკავშირდება კონკრეტულ ქმედებებს, საქციელს და ა.შ., ანუ ყოველივე იმას, რასაც შემოქმედებასთან კავშირი ნაკლებად აქვს. ლიტერატურის ისტორიაც მოიცავს უფრო ინფორმაციას, მასალას, ანალიზს, შეფასებებს იმ აკრძალვების, ნებართვების, ცენზურების, ცენზურის შესახებ, ვიდრე გულისხმობს საკუთრე ლიტერატურულ ტექსტს, მის მხატვრულ ღირებულებას და ა.შ. სწორედ ამგვარი ისტორია უდევს საფუძვლად ჩემს "ქართულ ალბომს". ვფიქრობ, სულ სხვა სახისა და ფორმის იქნებოდა ეს ნაწარმოები, რომ არა ბიტოვის მიმართ გამოყენებული შემოქმედებითი "რეპრესია" რუსეთში. თუმცა, დღევანდელი გადასახედებიდან ვფიქრობ, რომ სწორედ ჩემს საქართველოში "გადასახლება" ჰქონდა ის საოცარი ხიზლი, რაღაც მაგნიტური მიზიდულობა ხალხისა და ქალაქის მიმართ, რამაც მნიშვნელოვნად განსაზღვრა ჩემი მწერლობის თავისებურებანი; მეორე მხრივ, სხვაგან ნაკლებად მოვახერხებდი "გადარჩენას", ყოველ შემთხვევაში იმ ასაკში, იმ პირობებში და ცხოვრების მაშინდელ ეტაპზე.

თვადანირველად დაინერა სამი ნოველა, უფრო სწორად, პორტრეტი, რომლის პროტოტიპებიც იყვნენ ჩემი მეგობრები, და სამივე მათგანს თავისებურად აერთიანებდა კინოხელოვნება - რეზო გაბრიაძე, ერლომ ახვლედიანი და ოთარ იოსელიანი. მოგვიანებით დაუშვამტე კიდევ ჩანახატი, რაც თავისებურ ფერწერულ ფონს ქმნიდა.

რეზოს ნოველას დავარქვი "Осень в заводе", რაც საოცარ გაცივრებასა და დაბნეულობას იწვევდა ნაცნობ-მეგობრებში. არადა, სახელწოდება ორზოგანი მნიშვნელობისაა. ყველა კითხულობდა: "А, где завод?" და არაინ იცოდა, რომ "За оиды", ანუ ოდის მიღმა, სადაც ეკთვება ჭაჭა, თერებიან გოჭები, კლავენ ღორებს... ანუ ეს პორტრეტი უმთავრესად ქართული სუფრის, ღვინის, თრობის ჰიმნია. რაც შეეხება ერლომის "ლიტერატურულ ვარიანტს", სამწუხაროდ არ მახსოვს. "ქალაქი" კი ოთარ იოსელიანისა და ერთგვარად მისი "იყო შაშვი მაგალითი".

რუსეთში ამ ფრაგმენტების გამოქვეყნება, თუ არ ვცდები, 1974 წელს ცვადავ, უფროსად "ხალხთა მეგობრობა". სამივე პორტრეტი ერთიანი სახელწოდებით გავერთიანე - "სამი ქართველი". დამიწუნეს. პირდაპირ მითხრეს: "რა შუაშია სამი ქართველი? და საერთოდ, რას ნიშნავს სამი ქართველი, შეგიძლიათ აგვიხსნათ? რატომ სამი ქართველი და

საქართველოში, იცით, სრულიად გახსნილი ურთიერთობებია - გულელი - იმდენად, რომ იხრჩობი ამ უჩვეულო ემოციებით. რა გითხრათ?... ეს აღარ მაქვს... მტკივნეულია, რაღაცნაირად ხელმოცარული ვარ ამის გარეშე.

თბილისი

- ეს არის სრულიად განუმეორებელი, არაჩვეულებრივი ხიზლის ქალაქი. თავისი კოლორიტით, რაც მოიცავს, ვთქვით, ხის ნაგებობებს, და ყოველივე ამის ნგრევა, ერთი შეხედვით, ბუნებრივი მოვლენაა. შედარებისთვის პეტერბურგს მოვიშველიებ. ეს ქალაქი პეტრემ მიზნობრივად, ფუნდამენტური მოსახრებით, და ასეთივე ფუნდამენტური არქიტექტურით ჩაიფიქრა... სწორედ ამიტომ მას ვერაფერი ვერ მოუხერხა საბჭოთა ხელისუფლებამაც კი. აი, მოსკოვი გაავერანეს, ანუ შეურყიეს პირველადი სახის კონსტრუქცია. ამ თვალსაზრისით ჩვენი დედაქალაქი ენათესავება თბილისს. ჩემთვის, როგორც სტუმრისთვის, თვალშისაცემი გახდა, რომ თბილისშიც ის პირველადი, ხელთუქმნელი სიღამაზე, ოდესმე განადგურდებოდა, ხელგნური გზით შეიცვლიდა იერ-სახეს. აი, ის უძვირფასესი, აღმართიანი პატარა პატარა ქუჩები დღეს თუ არსებობს, ისევე და ისევე რაღაც საზღვარგარეთული ფონდების, საელჩოების ხარჯზეა შემორჩენილი მხოლოდ. როგორ გითხრაო, ქალაქს ესაჭიროება პატარონი, მგლობელი, ოღონდ ისეთი, როგორიც, ვთქვით, ჩვენი ლუჭკოვია. დღესდღეობით, მოსკოვის ისტორიული ადგილებში ახალი ხის დარგვაც კი იკრძალება, თუ ამ ნერგმა საერთო ხედი და კონსტრუქცია დაარღვია. რამე ნაგებობის ნაშთი მაგაზე აღარაფერს ვამბობ...

1994 წელს, პრალაში, პენ-კლუბების კონგრესი ტარდებოდა და ერთ-ერთ მიღებაზე შევეცნარე პრალის მერისა და საგარეო საქმეთა მინისტრის საუბრის რეისიტუციის შესახებ. ბოლოს და ბოლოს, მსჯელობა შეეხო საკითხს, თუ ვის უნდა დაუბრუნონ ან გადასცენ ეს ისტორიული ძეგლები... და თუკი მანამდე ორივე მათგანს სხვადასხვა აზრი ჰქონდა ამ პროცესის ჩატარების მეთოდებზე და მიმართულებებზე, მგლობლების შერჩევამ ორივე ერთსულოვანი აღმოჩნდა - არისტოკრატისა და მორჩა! იმდენად დაინტერესები, რომ ვკითხე - რატომ ამოირჩიეთ ეს კლასი-მეთქი? ორივემ ერთხმად მიპასუხა:

"Любит! и умеют любить!".

თბილისის შენარჩუნებას სიყვარული უნდა, თანაც ფანატრიკური. ცხადია, ასე თუ გაგრძელდა, იმ სიღამაზისგან წვეთიც აღარ დარჩება. ალბათ, თბილისშიც არიან მდიდარი ადამიანები... საქართველოში ყოველთვის იყო შეძლებული ხალხი. მე მხოლოდ თბილისელებს არ ვგულისხმობ... სწორედ ამ ფულიანი ადამიანების, ნარმატებული ბიზნესმენების ხარჯზე უნდა მოხერხდეს ამ საოცარი სიღამაზის შენარჩუნება. თქვენ შეიძლება შეჩვიეთ წარჩიალს, აბანოთუხანს, ხის აივნებს, პატარა ქუჩებს, შეიძლება, მათ სურნელს ვეღარ გრძობთ. უცხო თვალისთვის თბილისი სრულიად გამოჩრდილი სიღამაზეა, ერთგვარი არქაული არმაბრტე გაჯერებული... ამის გაწინარებასთან ერთად, ვფიქრობ, გაქრება ის ეპოქა, ის კულტურა, ის ისტორია, რამაც წარმოშვა ეს ქალაქი... არ ვიცი, ალბათ საინტერესოა, როგორი იყო თუნდაც დიუმას მიერ ნაწანი თბილისი, XXI საუკუნის ბოლოს მით უფრო საინტერესო იქნება პუშკინისა და ჩაიკოვსკის მიერ აღქმული საქართველო... ვფიქრობ, ძველი თბილისი ქალაქი მუზეუმად უნდა გამოცხადდეს და ახალი ქართველები თუ არა, საზღვარგარეთის კულტურული მემკვიდრეობის ფონდები მაინც დაგვმარაგებინან.

იცით, ვსაუბრობთ ახლა და მაგონია, რომ სხვა ქალაქზე გელაპარაკებთ. მე ვერაფერს ვიტყვი, მხოლოდ ამეტირება, ის თუ არ დაამხვდა, რასაც ვეთავყავნებოდი. თუმცა, მაინც ბედნიერი ვარ, რომ ამ საოცარ, ჯერ კიდევ აღგა-ალაგ სიძველის ხიზლით აღსავსე თბილისს მოვეხსნარი.

ის, რაც აღარ დაბრუნდება...

- საბჭოთა კავშირის პერიოდი ძალზე უცნაური ისტორიაა, არსებული ისტორიებს შორის. დღეს, XX საუკუნის ე.წ. "ხალხთა მეგობრობის" პერიოდი კიდევ უფრო უცნაურად გამოიყურება. ნარმოდიგინეთ, რა საზინულებაა, საერთოდ ძალიან მაინტერესებს, ვის მოაფიქრდა ამ ანსურდის შექმნა, - საბჭოთა კავშირის ისტორია, ანუ საერთო ისტორია ეგვიდით "ხალხთა მეგობრობა". და ეს მატინა იქმნებოდა იმ ქვეყნებზე, ერებზე, რომელთაც საკუთარი, რადიკალურად განსხვავებული კულტურული მემკვიდრეობა ჰქონდათ. მაშინ, საერთო საბჭოური წესების მიუხედავად, თითოეული საბჭოთა რესპუბლიკის თვითმყოფადობა გაცილებით მკვეთრად იკვეთებოდა, ვიდრე დღეს. არსებობდა დაკანონებული პროექტები, ვთქვით რუსი ქალების, არყის, საერთო ჯარის, ზარბოზის ფენომენზე. მაგრამ ამის მიღმა მინც იკვეთებოდა საკმაოდ თბილი, გულახდილი, გულწრფელი სულიერება... დღეს, სწორედ საერთო, ერთგვაროვან პრიზმაში აღიქმება პოსტ-საბჭოთა ქვეყნების იერ-სახე. ყველა გაქცეულია, ხელგაშვერილი ელოდება გრანტს, ხელფასს და გადარჩენის სიმძლავრის ფონზე სულიერება უჩინარდება. დღეს ხომ გოტლენდის კუნძულზე მთელი საბჭოთა კავშირი თავმოყრილი! აი, რა არის საერთო ისტორია!

ის, რაც აღარ დაბრუნდება...

- საბჭოთა კავშირის პერიოდი ძალზე უცნაური ისტორიაა, არსებული ისტორიებს შორის. დღეს, XX საუკუნის ე.წ. "ხალხთა მეგობრობის" პერიოდი კიდევ უფრო უცნაურად გამოიყურება. ნარმოდიგინეთ, რა საზინულებაა, საერთოდ ძალიან მაინტერესებს, ვის მოაფიქრდა ამ ანსურდის შექმნა, - საბჭოთა კავშირის ისტორია, ანუ საერთო ისტორია ეგვიდით "ხალხთა მეგობრობა". და ეს მატინა იქმნებოდა იმ ქვეყნებზე, ერებზე, რომელთაც საკუთარი, რადიკალურად განსხვავებული კულტურული მემკვიდრეობა ჰქონდათ. მაშინ, საერთო საბჭოური წესების მიუხედავად, თითოეული საბჭოთა რესპუბლიკის თვითმყოფადობა გაცილებით მკვეთრად იკვეთებოდა, ვიდრე დღეს. არსებობდა დაკანონებული პროექტები, ვთქვით რუსი ქალების, არყის, საერთო ჯარის, ზარბოზის ფენომენზე. მაგრამ ამის მიღმა მინც იკვეთებოდა საკმაოდ თბილი, გულახდილი, გულწრფელი სულიერება... დღეს, სწორედ საერთო, ერთგვაროვან პრიზმაში აღიქმება პოსტ-საბჭოთა ქვეყნების იერ-სახე. ყველა გაქცეულია, ხელგაშვერილი ელოდება გრანტს, ხელფასს და გადარჩენის სიმძლავრის ფონზე სულიერება უჩინარდება. დღეს ხომ გოტლენდის კუნძულზე მთელი საბჭოთა კავშირი თავმოყრილი! აი, რა არის საერთო ისტორია!

და. მხოლოდ მოგვიანებით გახდა შესაძლებელი, დამენახა, დამეღაცებინა XX საუკუნის რუსული ლიტერატურა. მუხუხდავად იმისა, რომ ეს ასწლული ბევრი ფასეულობით არის მდიდარი და მრავალი არაჩვეულებრივი პოეტისა და მწერლის შემოქმედება გახდა მსოფლიო ლიტერატურის მონაპოვარი, ჩემთვის ეს საუკუნე ხუთიოდე სახელით შემოიფარგლება. ცხადია, მე მშვენიერად ვიცი დანარჩენების ღვაწლი რუსული ლიტერატურის ისტორიაში, მაგრამ ჩემ მიერ ამორჩეული მწერლობა სრულიად განცალკევებულ ფენომენად მესახება. აქედან გამომდინარე, მე გამოყოფიდი იმათ, ვისი შემოქმედებაც საბჭოთა ხელისუფლების, უფრო სწორად, იმპერიის გარეშე ვერ დაიბადებოდა. მეორე მხრივ, მათ შორის არიან ისეთებიც, ვინც თავისთავად აგრძელებს ე.წ. "ვერცხლის საუკუნის" მწვერვალთა რიგს. ვგულისხმობ იმ სახელებს, ვინც სრულიად ახალი სამეცნიერო ენა დაამკვიდრეს რუსულ ლიტერატურაში და ამავე დროს მხატვრული ღირებულებით საკმაოდ მწაფლად გამოეხმაურნენ გასული საუკუნის გამოძახილს. ეს არ არის არც XX საუკუნის ემიგრაცია, არც საბჭოთა მწერლობა, ეს არის კიდევ ერთი გზა, რომელიც დამკვიდრდა რუსეთში - ნაბოკოვი, მანდელშტამი, ზაბოლოცკი, პლატონოვი და ზომჩენკო. რაც შეეხება ახმატოვას, ბულგაკოვს... მათთვის მწერლობა უკვე არსებული პრიზმაში იბადებოდა. სხვათა შორის, მათ უნოდებდნენ ხოლმე "попутчик"-ებს. მიკვირდა, თუმცა მოგვიანებით მივხვდი, რომ ამ სახელწოდებაში მათი ხელოვნების უმთავრესი თავისებურება იყო კოდირებული. საბჭოეთში დარჩენილები, ისინი გასული საუკუნის ნაღვანის სტილისტიკას, თვისობრიობას ამკვიდრებდნენ ახალი ასწლულის ხედვიდან გამომდინარე. იმ ხუთეულში კი რაღაც უცნაური ადგილი იგრძნო ის რიტმი, ენა, დინამიკა, რაც მხოლოდ XX საუკუნის რუსული ლიტერატურას კიდევ ერთ, ახალ სიმაღლეზე აიყვანდა თავისი განუმეორებლობით, მხოლოდ მისთვის, რუსეთისთვის და მასხასიათებელი მოტივით. პარალელურად არსებობდა რუსული ლიტერატურული ემიგრაცია, კიდევ ერთი პლასტი ჩემი მწერლები... არანაკლებ ღირსეული, ვიდრე საბჭოეთში დარჩენილი მწერლები... მაგრამ ნოვეციად ჩემთვის მაინც აღნიშნული ხუთეული რჩება, თუმცა, ისიც კარგად ვიცი, რამდენად დიდი სახელი არსებობს მათ გარდა XX საუკუნის ლიტერატურაში.

დავიწყეთ მწერლისგან, რომლისთვისაც აუცილებელია, რომ ხელოვნებაში რაც შეიძლება ნაკლები ყურადღება მიაცქიოს, ნაკლებად იყოს მისი მხედველობის არეალში. მაშინ ხელოვნება და მისი შემოქმედებაც ვითარდება იმ კანონების შესაბამისად, რასაც კარნახობს დრო, სიტყვა, ენა და საკუთარი ამბიციები (ცხადია, ვგულისხმობ მაღალი რანგისა და ხარისხის ამბიციას). პირადად ჩემთვის მთავრობასთან იდეალური ურთიერთობაა, როცა ის არ მამწვეს და არც მე მივიღტი მისკენ. სხვა მხრივ, ნებისმიერი სახით მასთან თანამშრომლობა შესაძლებელია მხოლოდ იმ ადამიანებისთვის, ვინც რაღაც კავშირის წევრები არიან...

სხვა საქმა ის, რომ ხელისუფლება, ანუ ძალაუფლება კარგა არასდროს ყოფილა და არც იქნება. სამწუხაროდ, ამგვარად არის მოწყობილი კაცობრიობის ისტორია. იქ კარგი ადამიანები ნაკლებად იყრიან თავს. ცხადია, იყო გამოჩენილი შემთხვევებიც, ადამიანები, ვისაც საკუთარი აზრი ჰქონდათ მოვლა-პატრონობაზე, ზრუნვაზე, ჯანმრთელი ყურადღების ფენომენზე და რომელთაც პირადი ინტერესები უფრო მცირად იდობოთ ჰქონდათ, ვიდრე საკუთარი ნაღვანის მიმართ ამბიციები... ასეა თუ ისე, ჩვენს ხელისუფალთა შორისაც იყვნენ წვეთების სახით ასეთი ადამიანები... მაგრამ იცით რა, მეორე მხრივ, სწორედ მზრუნველი და მოსყვარული ადამიანები ხდებოდნენ ხოლმე საყოველთაო, მოთვლილ მასშტაბის ტირანები... რა გითხრათ? ძალიან რთულია ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა... რა ვიცი, რას ხალხი, თქვენ მიერ წარმოსახულ ტრიადაში, ხელისუფლების მაგივრად სჯობს, საზოგადოება მოვისხენით... თუმცა ამ საზოგადოებასაც არ ადგება ჩამოყალიბების, მაღალ საფეხურებზე ასვლის საშუალება... არა, არა, ძალიან რთულია ამ თემაზე საუბარია...

ვფიქრობ, მწერალს კიდევ სინდისიც უნდა ჰქონდეს. მასთან ერთად უნდა ჩამოყალიბდეს, შემოქმედდეს სინდისი კი საოცრად ინდივიდუალური და ინტიმური ნოტა ადამიანის სულისა. საერთოდ არ მესმის დღეს ლოზუნგად ქცეული ფრაზა: "მწერალი ცუდად ცხოვრობს". უბედურება ისაა, რომ მწერლების უმრავლესობისთვის კარგად ცხოვრება სწორედ ხელისუფლების მოვალეობის "ფენომენთან" იგივედია. სხვა მხრივ, ცუდად ცხოვრობს ყველა საკითხი გლობალურად კი არ იხილება, არამედ ლოკალურად, სადაც პრივილეგია, პრეროგატივა მხოლოდ იმაში გამოიხატება, რომ ესა თუ ის ადამიანი მწერალია. რა ვიცი, მწერლის საუკეთესო ცხოვრებად მასცა, კალამი, უფრცული და მუზა შეეხება რუსულ რომანს, რომელიც ჩემთვის საკმაოდ ახლო მწერლობაა, ვგონებ, ობიექტური ვიქნები, თუ ვიტყვი, რომ ის არც არასდროს არ არსებობდა. თავად განსაჯეთ - "ვეკენი ონგინი" - რომანი ლექსებში, "ჩვენი დროის რაინდი" - რომანი ნოველებში, "მკვდარი სულები" - ნოველების ციკლი, "ომი და მშვიდობა" საერთოდ ღმერთმა უწყის, რა არის, მიიტმ, რომ ამ ასეთი რომანები უზრალოდ არ არსებობს, უფრო სწორად, არ შეიძლება, რომ არსებობდეს... დღესდღეობით, მაგრამ ბაზისად მისთვის დასაუფლებელი რომანი აღმოჩნდა; პუშკინის "Капитанская дочка" ვფიქრობ, გამართალი, ევროპული ტრადიციის რომანია - თავისი სიუჟეტით, გმირებით, პრობლემებით და ა.შ. "ობლომოვი"? - "ობლომოვი" ვერც თავს ვაუგებ და ვერც ბოლოს...

მე ვფიქრობ, რუსული ლიტერატურის ისტორიული განვითარება რომ არ შეეწყვიტათ, ის უდავოდ

დავავოდ გენიალური რომანია. მაგრამ თუ ძალიან ჩაუფრამდებდით, რა გითხრათ, არც კი ვიცი. თუმცა, ამის შესახებ არც არაინ იცის ზუსტად სად, რას და რომელ ქალაქში წერს პატარა ბიჭუნა... ამ ახალი ქმნილების აღდგენა მხოლოდ დროით სივრცეს შეუძლია... სხვა დანარჩენი მოსახლეობა ვარაუდს და ფანტაზიას...

რაც შეეხება ჩემს თაობას, ალბათ, უნდა გამოვჩინო ბოლდსკი, რომელმაც ბოლდსკი შეინარჩუნა რუსეთის უკანასკნელი დიდი პოეტის ტიტული, ცხადია ნობელის პრემიას არ ვგულისხმობ... მაგრამ ამ თაობაზე საუბარს აღარ ვაგვირძელებ... XX საუკუნის ლიტერატურასთან დაკავშირებით მაინც "შამების" პლედარზე მიჩრჩენია საუბარი.

რაც შეეხება დღევანდელობას, რა გითხრათ, არც კი ვიცი. თუმცა, ამის შესახებ არც არაინ იცის ზუსტად სად, რას და რომელ ქალაქში წერს პატარა ბიჭუნა... ამ ახალი ქმნილების აღდგენა მხოლოდ დროით სივრცეს შეუძლია... სხვა დანარჩენი მოსახლეობა ვარაუდს და ფანტაზიას...

დაღს საკმაოდ ბევრს კამათობენ რუსული მწერლობის წარმოადგენლები, რა უფრო აუცილებელია ეროვნული ლიტერატურისთვის, ცენზურა თუ ლიტერატურის ამაღლებული როლი საერთო პროცესის გათვალისწინებით. პირადად მე ლიტერატურის როლს უფრო შევამოტირებ, ვიდრე ცენზურისას. დღესდღეობით ჩემი ყველა წიგნი სა-

არტ-კლუბი

კუთარი ხარჯით ქვეყნდება, ძალიან მცირე ტირაჟით, მაგრამ სამაგიეროდ, გამოცემის ხარისხი, დონე, გაფორმება და ა.შ., ისეთია, როგორც მე მინდა. საკუთარი სურვილის ამგვარ ხორცშესხმას კი ისეთი ხელშეწყობისთვის, როგორც მე ვარ და ჩემი მეგობრები არიან, გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს.

რასაკვირველია, პრობლემები არის და უმთავრესი მათ შორის საკუთრივ წერის პროცესს უკავშირდება, ანუ არსებობს ჩანაფიქრი, იდეა, მონახაზი, მაგრამ მისი ხორცშესხმა ვერ ხერხდება, არ გიმეებს, ახლოსაც კი არ გიკარებს არც ფურცელი და არც კალამი. აი, პრობლემა! თანაც ისეთი, რომელსაც ღმერთისა და სასწაულის გარდა ვერაფერი უშველის. საშველი კი როდის მოგვევლინება, წყალობის სახით, არავინ იცის... პირადად ჩემთვის, ამაზე დიდი ტკივილი, წამება, გნებავთ ტრაგედია, არ არსებობს. სხვა ყველაფერი კი რაღაც პროფესიონალი მსჯელობებია... მოვიკონს ეს მწერალთა კავშირი, ვინც შეიძლება თუ არ შეიძლება, შეყარეს ამ კოლექტივში, 500-დან 10 წერდა, 400 კი უფასოდ დადიოდა პოლიკლინიკაში, შემოქმედებით სახლებში (თანაც საკმაოდ კარგ კურორტებზე), იღებდნენ სუბსიდიებს, ჰქონდათ დევიციტური ნივთების დახლი...

პენ-კლუბში დღესაც მოდიან მწერლები, ზოგიერთი საკმაოდ ცნობილი და კარგიც კი, გვეკითხებიან: "რას მომცემს თქვენთან განვეერთინება? რა პრივილეგიები გვექნება?" რა ვიცი, მე მგონი, ყველაფერი გაირკვა, არა!

ხელისუფლება კი მოაზროვნეთა კატეგორიის ადამიანებისგან არ კომპლექტდება. ეს არის ან ჯოგური ინსტიტუტის არსებები, ჯოგური იერარქიებით, რომელთაც მხოლოდ რეფლექსიები ასულდგმულებთ. საკმარისია, რომელიმე მათგანმა მცირედი ადამიანური საქციელი ჩაიღინოს და გაკვირვებისგან თვალები გვიფართოვდება. კარიაკოვის წიგნის გამოქვეყნების შემდეგ, ვიფიქრე, 10 წლით მაინც გაამყნებს ელცინი ციხეში-მეთქი, მაგრამ, როგორც ჩანს, ძლიერი ინსტიტუტის ადამიანი აღმოჩნდა... ამას წინათ, დიდი აყოთაფი ატყდა რუსული ენის მოდერნიზაციასთან დაკავშირებით, რომელსაც სათავეში ჩვენი პირველი ლედი ჩაუდგა. მწერლებთან შეხვედრაზე იგი საკუთარი პროექტით წარსდგა, რომლის არსს ეს წინადადებაც კი განსაზღვრავს: "Слово "парашют" будем писать через "у"... წარ-

აბანოთუბანი

მოგადგენიათ, რა სიღრმისეული კვლევები იქნებოდა ამ სამოდერნიზაციო კოდექსში? აზრიც კი მთიხა ამ საკითხთან დაკავშირებით. მეც არ დაგაყოფენ: "через "у" парашют расколется". სხვათა შორის, რუსებიც ერთი ცრუ რწმენა გვაქვს: "Не надо трогать евреев, и язык. Вот тогда он сидит, а если уж трогать, тогда он слетит". არადა, რაც თავი მახსოვს, ჩვენი უკიდვარო სახელმწიფოს ყველა მეთაურს მოძალებულად ჰქონდა "ნიჭი და უნარი", რუსული ენის განახლების მისია რომ ეკისრა. თუმცა, მათ შორის ისევ ჩვენმა უკანასკნელმა იყოჩაღა. გაურკვეველი მიზეზების გამო, პუტინმა ტაბუ დააღიამ პროექტს. ესეც სიძლიერის ინსტიტუტია, თუმცა, მაინც ინსტიტუტია და არა სულიერება. ამდენად, როგორ შეიძლება ამ კასტასთან ურთიერთობა, არც ვიცი, არც მინდა და არც არასდროს მიფიქრია.

მწერალთან დაკავშირებით სრულიად მარტივი ფილოსოფია მაქვს.

მოხვიდე და დაიწყო წერა მსაოფლიოში, რომელსაც შექსპირი, დანტე, რუსთაველი ჰყავს, თავისებური თანხობა, არა? ვაიმართლება, ამ მხრივ, მხოლოდ ერთი თავისებურებით შეიძლება: იქნებ, დავნერო ის, რაც ჩემამდე არავის დაუწერია, და ვინახო ის, რასაც მხოლოდ მე ვხედავ... ეს არის აუნერული სამყაროს მდგომარეობა... ჩვეულებრივი ადამიანებისგან განსხვავებით, ჩვენ უხილავი სამყაროს აღმოჩენა გვევლება, ახალი სივრცის პოვნა, ახალი ადამიანის დაბადება ჩვენი მისია... ამას კი, წერის გარდა, ვერაფერი უშეძლებს. ვერც ფული, ვერც მწერალთა კავშირის პრივილეგიები, ვერც ნეტარი ცხოვრება. სწორედ ამაშია პრობლემის იდუმალება და, მისგან სულიერება. ამდენად, როგორ შეიძლება ამ კასტასთან ურთიერთობა, არც ვიცი, არც მინდა და არც არასდროს მიფიქრია.

ტიკი და უღმობელი. სხვა მხრივ, ვერაფერში ვერ ვხედავ მწერლის დანიშნულებას. ამ საქმეში კი არავის და არაფერს არა აქვს მცირედი, მილიმეტრული ადგილიც კი. რუსეთში, როგორც იქნა, დაიწყო სრულყოფილი, პროფესიული ლიტერატურული პროცესი. ინერტია უამრავი დეტექტივი, ფანტასტიკური ჟანრის პროზა, მელოდრამატული სტილის რომანები... ეს ცუდი არ უხილავი სამყაროს აღმოჩენა გვევლება, ახალი სივრცის პოვნა, ახალი ადამიანის დაბადება ჩვენი მისია... ამას კი, წერის გარდა, ვერაფერი უშეძლებს. ვერც ფული, ვერც მწერალთა კავშირის პრივილეგიები, ვერც ნეტარი ცხოვრება. სწორედ ამაშია პრობლემის იდუმალება და, მისგან სულიერება. ამდენად, როგორ შეიძლება ამ კასტასთან ურთიერთობა, არც ვიცი, არც მინდა და არც არასდროს მიფიქრია.

ამგვარ ატმოსფეროს. მოგვხსენებათ, რა ტყუილების ორომტრიალში გაგატარეთ ჩვენი ცხოვრება და ამ საყოველთაო სიცრუეში, ლიტერატურის ხარჯზე იწყებდნენ, მხატვრულობის გარდა, ცხოვრების მართალი ფურცლების მოძიებას. რაღაც საოცარი მოთხოვნა იყო იმ ქმნილებების მიმართ, სადაც სხივის სახით გამოსჭვავოდა სიმართლის ანარეკლი. ამასთან დაკავშირებით ერთი ანეკდოტი მახსენდება: "ქიშიში ვაქეთ? - არა! ქიშიშიაინი ფუნთუშა? - დიახ! - ჰოდა, ამომიჩიქეთ ნახევარი კილო!" ესაა და ეს. ჭეშმარიტი მკითხველი, ანუ მაღალი რანგის ლიტერატურის იდენტიური თანაგანმცდელი ისევე ცოტაა, როგორც თავად ამგვარი მწერლები. უმთავრესი რამ ამ ალიანსში სიყვარულია. თუ გიყვარს წიგნი, სიტყვა, ე.ი. გიყვარს ლიტერატურა. მე ძალიან კარგად ვიცი, რომ ჩემს წიგნებს მთელი მოსკოვი არ კითხულობს, მაგრამ ისიც კარგად ვიცი,

რომ ის მცირედი მკითხველი ნამდვილი, გულწრფელი, უტყუარი თანამონაწილეა ჩემი თხრობის და ამავე დროს მისი შემფასებელიც. ბევრი მწერლისთვის კი ათიათასობით წიგნის ტირაჟირება ხდება საკუთარი ღირებულების დემონსტრირების საშუალება. რაოდენობა, და არა ხარისხი... მთავარია გაიყიდოს, აზრს არანაირი მნიშვნელობა არა აქვს.

მომავლის პროექტი სიმბოლური ფინალით

სამომავლო გეგმები, ცხადია, მაქვს, მათგან გამოყოფოვ ერთს, რომლის გამომზეურებას და ხორცშესხმას კიდევ რვა წელი სჭირდება. 2010 წელს ტოლსტოის გარდაცვალების ასი წლისთავია. სწორედ ამ თარიღს მინდა დავუკავშირო ჩემი პროექტი, მანამდე თუ ვიკოცხლემ, ცხადია. ეს იქნება თავისებური მიძღვნა მწერლის უკანასკნელი ნაწარმოების მიმართ. გარდა ამისა, შესაძლოა, გავაკეთო ძველიც. ადრე მე და რეზო გატაცებული ვიყავით პატარა ქანდაკებების შექმნით, ვაკეთებდით თავისებურ ანტიკულტურებს. როგორც ჩანს, ამგვარად გამოვხატეთ ჩვენი ანტიპათია საბჭოთა მონუმენტალიზმის მიმართ... ასე შექმნა რეზო გაბრიძის "ჩივი-პივი" პეტერბურგში, ჩემი კურდღელი მიხაილოვსკოში. ეს ის კურდღელია, რომელმაც გზა გადურბინა პუშკინს და ამით გამოხატა საუკუნოვანი საუკუნეული ათასწლეულიდან ათასწლეულში გადასვლის სიმბოლიკა. ასეთვე სახით ვაპირებ ტოლსტოის უკანასკნელი ნაწარმოების სკულპტურულ ინტერპრეტაციას, რომელიც ამავე დროს ჩვენთვის ომსაც მიუძღვნება. სხვათა შორის, "პაჯი-მურატის" მიმართ მას განსაკუთრებული, ნერვული სიყვარული ჰქონდა. დიდი ხნის მანძილზე იცვლებოდა ეს ნაწარმოები, ვიდრე საბოლოო სახეს მიიღებდა. როგორც ჩანს, მოუფცმა ივშეკა და ნუგზარი ბოლოსთვის შემოინახა. ჩემთვის და "პაჯი-მურატი" გამახსენდა. მახსოვს, ომი ახალი დაწყებული იყო და პრესაში პერიოდულად ბლიკინტერვიუებს აქვეყნებდნენ გამორჩეული ადამიანებთან. როგორც ჩანს, მეც აღმოვჩნდი მათთვის საკმარისად გამოჩენილი და მკითხეს: "რომელი ნაწარმოების ნაკითხვას ურჩევდით ჩვენს პრეზიდენტს?" მეც ვუპასუხე: "პაჯი მურატი" მაინც წაიკითხო-მეთქი.

მოამზადა თამარ ქვეციანი

თავისუფლების მოედანს ახალი საფრთხე ემუქრება

მარინა ყანია

იმ საჯალალო შედეგებზე, რომელიც ჰქონდა თბილისის ისტორიული ცენტრისათვის "თბილისის ომად" წოდებულ მოვლენებს და ომის შემდგომ რეკონსტრუქციას, ბევრი დანერვილა. ისიც არაერთხელ აღნიშნულა, რომ ყველაზე მძიმე მდგომარეობაში თავისუფლების მოედანი აღმოჩნდა, რადგან მან დაკარგა რამდენიმე მნიშვნელოვანი შენობა, უპირველეს ყოვლისა, ყოფილი სასტუმროები "კავკაზი" და "ინტერნაციონალი", რომლებიც მოედნის ისტორიულად ჩამოყალიბებული ანსამბლის განუყოფელ ნაწილს შეადგენდა. რამ გამოიწვია ამ ნაგებობების საგანგებო ნგრევა, როცა ყველა პირობა არსებობდა მათი თავდაპირველი სახით აღდგენისათვის (მდიდარი საარქივო მასალა, ანაზომები, საინჟინრო გამოკვლევის დასკვნა შენობების კონსტრუქციული მდგრადობის დადასტურებით), რატომ შეიცვალა ისტორიულ-არქიტექტურული თვალსაზრისით ღირებული ნაგებობები მხატვრულად მდარე, მოედნის ისტორიული გარემოსთვის უცხო ახალი შენობებით - ეს სხვა საკითხია, რომელსაც ჩვენ დღეს არ შეეხებით. აღვნიშნავთ მხოლოდ, რომ დღესდღეობით თავისუფლების მოედანი, როგორც ისტორიული ანსამბლი, საგრძნობლად ხელყოფილია და ახლა კიდევ ერთი, გაუმართლებელი, დამლუპველი, ადამიანთა არაკეთილსინდისიერებით წარმოშობილი საფრთხის წინაშე დგას - დანგრევა ემუქრება თავისუფლების მოედანზე, პუშკინის ქ. № 1/3 მდებარე შენობას.

ზალცმანის სახლი

ქალაქში გაქრებაკიდევ ერთი ნაგებობა ამ თვალსაჩინო არქიტექტორისა, რომელმაც აქტიური როლი ითამაშა XIX საუკუნის თბილისის აღმშენებლობასა და მისი გარემორჩეული სახის შექმნაში. ალბერტ ზალცმანი თბილისში დამკვიდრებულ გერმანელთა შთამომავალია, პეტერბურგის სამხაეტრო აკადემიაში განსწავლული იმ დროს ცნობილი არქიტექტორის, პროფესორ ა. შტაკენშეიდერის კლასში. აკადემიის

პირველი ხარისხის მედიტა და საკლასო მხატვრის ნოდებით დამთავრების შემდეგ, იგი თბილისს დაუბრუნდა, რომელსაც მთელი თავისი შემოქმედება დაუკავშირა. ა. ზალცმანმა მეტად მდიდარი შემოქმედებითი გზა განვლო და პირნათლად ემსახურა მშობლიურ ქალაქს. მისი შემოქმედება, განსაკუთრებით მისი პროექტებით აგებული საცხოვრებელი სახლები, მკაფიო მაგალითია კლასიკური

არქიტექტურიდან ნასესხები ფორმების "თბილისურ ყიდაზე" გადამუშავებისა, მათთვის სპეციფიურად "თბილისური" იერის მინიჭებისა. "35 წლის მანძილზე მისი პროექტით ბევრი სახაზინო, საზოგადოებრივი და კერძო სახლი აშენდა. ბევრი მათგანი დღესაც დგას...", წერდა აკადემიკოსი ვახტანგ ბერიძე 1963 წელს (გ. ბესკუთრებთა მისი პროექტებით აგებული საცხოვრებელი სახლები, მკაფიო მაგალითია კლასიკური

თბილისის კათოლიკურ ეკლესიას (ივ. ჯავახიშვილის ქუჩაზე), ტაბიძის ქ. № 22-სა, ყოფილ ქალთა გიმნაზიას (ლ. გუდიაშვილის ქ. № 10) და სხვა მრავალ ნაგებობასთან ერთად, ყოფილ სასტუმრო "ორიანტალს" (შემდგომი "მხატვრის სახლი") გულისხმობდა, რომელიც დღეს უკვე აღარ არსებობს! აღარაფერს ვამბობთ ამ შენობის გამოჩენულ ღირებულებაზე. იგიც ომის შემდგომი რეკონსტრუქციის მსხვერპლი გახდა, მი-

უხედავად იმისა, რომ თავისუფლების მოედნის შენობებისა არ იყოს - ამ შემთხვევაშიც ყველა პირობა არსებობდა მისი თავდაპირველი სახით აღდგენისათვის. ახლა კი თანამედროვეთა უგუნურებას კიდევ ერთი, ა. ზალცმანის სახელთან დაკავშირებული, შესანიშნავი ნაგებობა უნდა შეენიროს და გადაიხაზოს კიდევ ერთი ფურცელი ჩვენი ქალაქის ისტორიისა. საინტერესოა, რომ Lonely Planet-ის მიერ 2000 წ. გამოცემულ ტურისტულ გზამკვლევაში "საქართველო, სომხეთი და აზერბაიჯანი", ავტორებმა თბილისის ღირსშესანიშნავი ნაგებობების ნაკითხვას ურჩევდნენ ნაგებობის ფოტოც გამოიყენეს (Neil Wilson, Beth Potter, David Rowson & Ketj Japaridze, Georgia, Armenia & Azerbaijan, 2000, ფურცელი ტაბულა, გვ. 129). პუშკინის ქ. № 1/3-ის დანგრევა საბოლოოდ გაანადგურებს და წერტილს დაუსვამს თავისუფლების მოედნის ისტორიულობას. როგორც ზემოთაც ითქვა, ომის შემდგომმა რეკონსტრუქციამ ისედაც დაამახინჯა და ხელყო მოედნის მთლიანობა, ისტორიული გარემო. ა. ზალცმანის ნაგებობის გაქრობა საბოლოოდ დაარღვევს ბალანსს ძველსა და ახალს შორის, და, არსებითად, შეუძლებელს გახდის მდგრადობის გამოსწორებას - თავისუფლების მოედანი, როგორც ისტორიული ანსამბლი, მხოლოდღა წარსულის კუთვნილება გახდება! პუშკინის ქ. № 1/3-ის დანგრევა საბოლოოდ დააკონონებს თბილისის ისტორიული წარსულისადმი ხელისუფლების ნიპილისტურ, ცინიკურ დამოკიდებულებას, კორუფციის ზეობას ჩვენს კულტურულ ფასეულობებზე და სამუდამოდ დაუქარავეს მომავალ თაობებს უკანასკნელს, მათ მაინც მოუარონ და გამოიყენონ კუთვნილი კულტურული მემკვიდრეობა და, რაც არა უკანასკნელია, გამოჩენილი ღირებულების მატერიალური ქონება.

25 ივლისი, 2002 წ.

... იგი ამგვარად:

- აი, ყველაზე მკვეთრად რა უნდა ჩავუხერხოთ პატარას: ლოგინში რომ წვაკი, თუ წუთით მაინც შეგვიპოვოს ფიჭვი, - საღვაც ვიღაცას სცივა, საღვაც ვიღაცას ენატრება ლოგინი, საღვაც ავადმყოფი ფრინველი კანკალავს პუჩის ძირას, ანდა ცხოველი წაგუტუნით ილოკავს ჭრილოვას, - უკვე ნამდვილი ადამიანი ხარ. რეკავ ინანიშვილი

www.24hours.ge

24 სკოლაში

დადგა სექტემბერიც, - სკოლაში წასვლის დრო!

არდადეგებზე ნამყოფ, დასვენებულ, გარუჯულ-გაკაჟებულ პატარა ადამიანებს სწავლა-განათლების დასაწყისი სხვადასხვანაირ განწყობას უქმნის: ზოგს ერთი სული აქვს, მერხს როდის მიუჯდება, მონატრებულ ამხანაგებს როდის შეხვდება და ახალთახალ, ჯერ კიდევ სტამბისსუნიან სახელმძღვანელოებს როდის გადაფურცლავს, ზოგიერთებს კი (ასეთებიც არიან), - ისევ თავისუფლად ნავარდი ურჩევნიათ, სკოლის და წიგნების გაგონებაც არ სურთ. რას იზამ, კაცია და გუნებაო, ნათქვამია.

ცხოვრება თავისას ითხოვს: სექტემბერია და, რაც არ უნდა გვეზარებოდეს, სწავლას უნდა შევუდგეთ. ისე, ჩვენში დარჩეს, სიზარმაცე რა მოსატანია, როცა სკოლაში გატარებული ყველა დღე უამრავი ახალი შთაბეჭდილებითაა სავსე, ხალისით, საინტერესო თავგადასავლებითაა გაჯერებული.

უფროსები ხშირად იტყვიან ხოლმე: "ეჰ, ნეტავი იმ დროს, სკოლაში რომ დავდიოდი, დარდი არაფრის მქონდა და ჩიტივით თავისუფალი ვიყავო!"

ღირს ამ საკითხზე დაფიქრება! სწორედ ახლა გვიდგას ეს სანატრელი ხანა და, სანამ არ გაფრენილა, მაქსიმალურად უნდა გამოვიყენოთ ყოველი დღე, საათი, წუთი...

მიპატიჟება სასწავლებელი

რაფიელ ერისთავი

წამოდექით, ყმანვილებო,
ტანთ ჩაიცვით საჩქაროზე,
აბა, თავი მოიყარეთ
სწავლისათვის თავის დროზე!..

რა ხანია, მამლაყინწამ
იყივლა და გაათენა,
მერცხალმაც კი იჭიკჭიკა,
არ დააცხრო ტკბილი ენა!..

აგერ, ტყემაც გაიღვიძა,
შრიანებს და რაცლას ხარობს,
კოდალა ხეს უკაკუნებს
და მწყერჩიტა ცაში გალობს!

მინდორი და ველი ჰყვავის,
ნამი ბზინავს ათასფერად,
მზემაც თვალი გააჭყიტა,
ამოვიდა მათ სამზერად...

ჭინჭველები ველს მოედვნენ,
თითქოს რაღაც ჯოგიაო,
მოლალურიც გაიძახის
მალლა: "ბიჭო-გოგიაო!.."

ჭია-ლუა სარჩოს ჰზიდავს,
რომ გაივსოს თავის ბინა,
და ფუტკარიც მიზუზუნებს
ყვავილისკენ თაფლისთვინა!..

კაცი, მხეცი და ჩიტები –
ყველა საქმეს ჰკიდებს ხელსა,
მეთევზეა – ბადესა ჰშლის,
და მუშაკი იქნევს ცელსა...

წამოდექით, ყმანვილებო,
თქვენც ახსენეთ ღვთის სახელი, –
ზარმაცები ღმერთს არ უყვარს,
წიგნს მოჰკიდეთ, აბა, ხელი!..

მარია აპოკალიპტიკის ფოტო

ყველაზე სწრაფი ცხოველი

მსოფლიოში ყველაზე სწრაფი ცხოველია ლეოპარდი, რომელსაც შეუძლია, სირბილის დროს 100 კმ/სთ სიჩქარე განავითაროს. საოცარი ისაა, რომ იგი 0-დან 70 კმ/სთ სიჩქარეს გაცილებით სწრაფად კრეფს, ვიდრე ავტომობილი.

დათვი ჩანთით

კოალა ისე გავს დათვის ბელს, რომ ხშირად მას ჩანთიან დათვისაც ეძახიან.

ავსტრალიელი აბორიგენების ენაზე "კოალა" ნიშნავს "არ დალო". და მართლაც, კოალა არასოდეს არ სვამს წყალს. მას ევკალიპტების ფოთოლთა სინოტივეც აკმაყოფილებს.

კოალას, ბუნებაში, ფაქტობრივად, არა ჰყავს მტერი - მისი ხორცი არც ერთ მტაცებელს არ იზიდავს. ეს კი იმის ბრალია, რომ მისი ძირითადი საკვების, ევკალიპტის ზეთი სახიფათო შხამია, რომლითაც გაჯერებულია კოალას ორგანიზმი.

შავი ეშმაკი

ჩანთიანი, ანუ ტასმანიური ეშმაკი ჩვენს დროში მხოლოდ კუნძულ ტასმანიაზე გვხვდება. ეს შავი ეშმაკი ლამაზობით ნადირობს პატარ-პატარა ცხოველებზე, ფრინველებზე და შხამიან გველებზეც კი. იგი მართლა ეშმაკით, მოულოდნელად და ვერაგულად ესხმის თავს მსხვერპლს.

უცნაური ის არის, რომ მოთვინიერებული შავი ეშმაკი ძალზე დამჯერე ცხოველი ხდება. იგი ძალიან სუფთაა, - გამუდმებით ილოკავს ბენვს, ხოლო სახეს პეშვად შეკრული წინა თათებით იბანს.

ძალიან უყვარს ბანაობა და მზის გულზე წოლა.

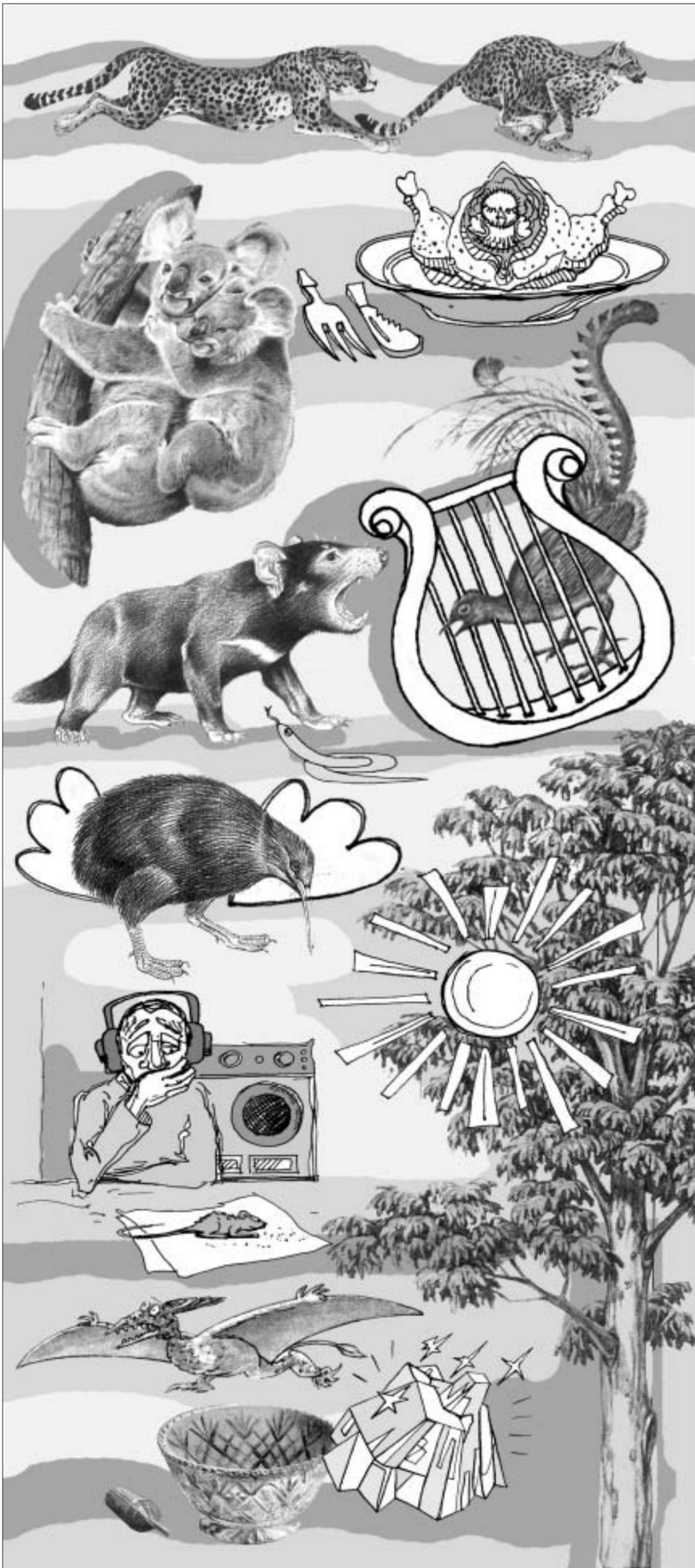
წრუნუნა ბობოქრობს

ირლანდიაში, ერთ-ერთი რადიოგადაცემის დროს, დიქტორი მოულოდნელად გაჩუმდა. გაოცებულ რადიომსმენელებს ჯერ რაღაც ხმაური შემოესმათ, შემდეგ ჩურჩული, ბოლოს კი სასონარკვეთილი დიქტორის განწირული ყვირილი.

მალე ნათელი გახდა, რომ დიქტორი შეაშინა მიკროფონთან გამომძვრალმა წრუნუნამ.

ყველაზე დიდგანიანი ფრინველი

ყველაზე დიდგანიანი მფრინავი არსება, რომელსაც დედამიწის ზურგზე ოდესმე უცხოვრია, იყო 6 მილიონი წლის წინანდელი რეპტილია Quetsacoatlus northropi. მისი ფრთების გაშლილობა არაფრით არ ჩამოუვარდებოდა დღევანდელი ორადგილიანი თვითმფრინავების ფრთების ზომებს.

მართლაც დაუტერებელია

უნგრეთის სოფელ ტისალეკში ვინმე გაბორნე ეკრემ დაკლა ქათამი, რომელსაც მუცელში აღმოაჩნდა... ცოცხალი წინილა. წინილა 18-19 დღისა იყო და მალე მოკვდა.

მეცნიერები აღნიშნავენ, რომ ასეთი შემთხვევა არ ახსოვს ბიოლოგიის ისტორიას. სპეციალისტები გულდასმით სწავლობენ იმ მიზეზს, რომელმაც ასეთი უცნაური შემთხვევა გამოიწვია.

ფრინველი - ლირა

ავსტრალიის ფლორის ნამდვილი მშვენიერებაა ფრინველი - ლირისკუდა. ბელურასებრთა კლასში იგი ყველაზე დიდგანიანი ფრინველია: მისი ტანის სიგრძე კუდის ჩათვლით 130 სანტიმეტრს აღწევს.

სასიყვარულო ცეკვების პერიოდში დედალ ლირისკუდას ფარშევანგივით ეშლება კუდი და იგი ძალიან ემგვანება მუსიკალურ ინსტრუმენტს - ლირას.

მოკლედ, ბუმბულის სილამაზით ლირისკუდა სამოთხის ფრინველს არ ჩამოუვარდება.

უფრო და უკუდო ფრინველი

ახალ ზელანდიაში ცხოვრობს უცნაური ფრინველი, სახელად - კივი. მას არც ფრთები აქვს და არც კუდი. კივის კიდევ ერთი უცნაურობაც სჭირს: მისი კვერცხის წონა 500 გრამს აღწევს, რაც ფრინველის წონის 1/5-ს შეადგენს. სიცხადისათვის ასეთ შედარებას მოვიყვანთ: სირაქლმა ყველაზე დიდ კვერცხებს დებს ფრინველებს შორის, მაგრამ მისი კვერცხის წონა 90-ჯერ ნაკლებია თავად ფრინველის წონასთან შედარებით.

ხე ჩრდილის გარეშე

ავსტრალია ევკალიპტების ქვეყანაა. აქ გვხვდება 500-მდე ჯიშის ევკალიპტი, რომელთა ზომა სხვადასხვანაირია: ბუჩქნარიდან დანყებული - 100-მეტრიანი ხეებით დამთავრებული.

უცნაური ის არის, რომ ისეთი ხეების ქვეშ, ავსტრალიის უდაბნოში რომ იზრდებიან, მზისგან თავს ვერ შეაფარებთ, რადგან ხის სხეული ჩრდილს არ იძლევა. ეს იმიტომ ხდება, რომ ევკალიპტის ფოთლები მზის მიმართ ცერად დგანან, რათა ნაკლებად გაცხელდნენ და ნაკლები სითხე დაკარგონ.

ყველაზე მაგარი

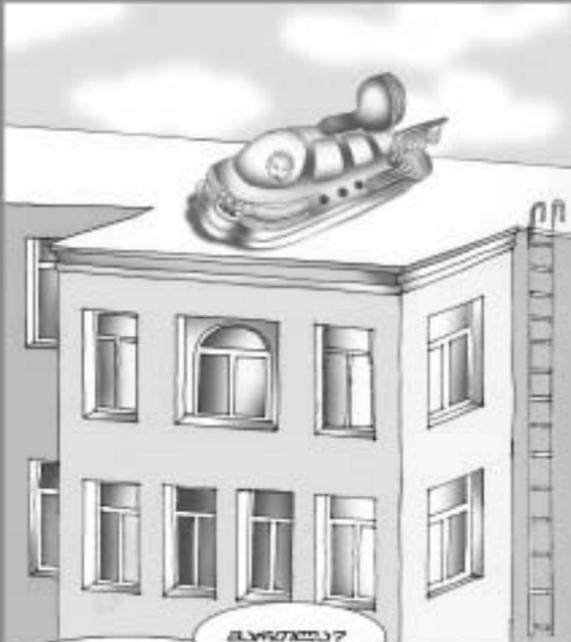
ბუნებაში არაფერია აღმასზე მაგარი. მეტი რა უნდა ვთქვათ: აღმასს შეუძლია მინის გაჭრა!

ამიტომაც, რომ უამრავ საჭრელ და საბურღ ხელსაწყოებში გამოყენებულია ხელოვნურად მიღებული აღმასი.

მესამე სართი

კვლევა დასრულდა. მესამე მუცლისკენ მიმავალი კოსმოსური ხომალდი მზისკენ მიმავალი ხომალდის მიმართ სწრაფად მოძრაობდა. მესამე სართელზე მყოფი ბავშვები კარგად აკონტროლებდნენ ხომალდის მოძრაობას. ისინი მზისკენ მიმავალი ხომალდის მოძრაობას დაკვირვებდნენ.

მზის - მზისკენ მიმავალი ხომალდი. მზისკენ მიმავალი ხომალდი - მიმავალი ხომალდი. მზისკენ მიმავალი ხომალდი - მიმავალი ხომალდი.

რუსთაველისა და გალაკტიონ ტაბიძის პრემიების ლაურეატი, ყველა ქართველისათვის ცნობილი და საყვარელი პოეტი მურმან ლებანიძე წლების მანძილზე ხელმძღვანელობდა საბავშვო ჟურნალებს და მშვენიერ ლექსებსაც წერდა პატარა მკითხველებისათვის.

ბატონი მურმანი 14 ნოემბერს 80 წლის უნდა გამხდარიყო, მაგრამ, სამწუხაროდ, ვერაგმა ავადმყოფობამ ამის საშუალება არ მისცა. 22 აგვისტოს დამწუხრებულმა საქართველომ დიდი პოეტი დიდუბის პანთეონის წმინდა მიწას მიაბარა. მისი უკვდავი პოეზია კი განაგრძობს ტრიუმფალურ სვლას...

კუზიანი კვიცი

(ფრაგმენტები კოედიდან)

ვ. არაბოვი

თარგმნა მურმან ლებანიძემ

ცხრა მთას იქით, ცხრა ზღვას იქით, ცაში როდი დაჰქროდა, კავს და გუთანს დაჰქვროდა, - სოფლად გლეხი სახლობდა. სამი შვილი ჰყავდა მოხუცს: უფროსს ჭკუა უჭრიდა, შუათანაც ვარგოდა, არც მას არა უჭირდა. უმცროსი ძმა ამათი, ითქვამს ბარემ მართალი, მაგრამ მოიშტერებდა, იყო კი აბდალი. ძმები ყანას თესავდნენ, ხორბალს მკიდნენ, ლენავდნენ, ახლოს ჰქონდათ ქალაქი, გზებს ღილინით კეცავდნენ, ხორბალს ყიდდნენ ქალაქში, ფულს ითვლიდნენ ბიჭები, ბრუნდებოდნენ სოფელში გატენილი ქისებით... მაგრამ დრო რომ გავიდა, ფათერაკი ეწვიათ, - ჩვენს გლეხკაცებს ყანაში ქურდი შემოეჩვიათ. მსგავსი ჯერ არ სმენოდათ, მსგავსი ჯერ არ შეეტყვით; იფიქრეს და იმსჯელეს, ქურდი როგორ შეეპყროთ. გადანყვიტეს: რიგრიგად დღისით გამოეძინათ, ღამით ჩასაფრებოდნენ, ქურდი გამოეჭირათ.

... მესამე დღეც შელამდა, უმცროსი ძმის ჯერია, მაგრამ ყურს არ იბერტყავს, ეფიცება კერიას. ძმები ეჩხუბებიან: "გათენდება ანო, ადექ, ბიჭო, შე ლენჩო, საგუშავოდ გასწიო!"

... ცაში ვარსკვლავებია,

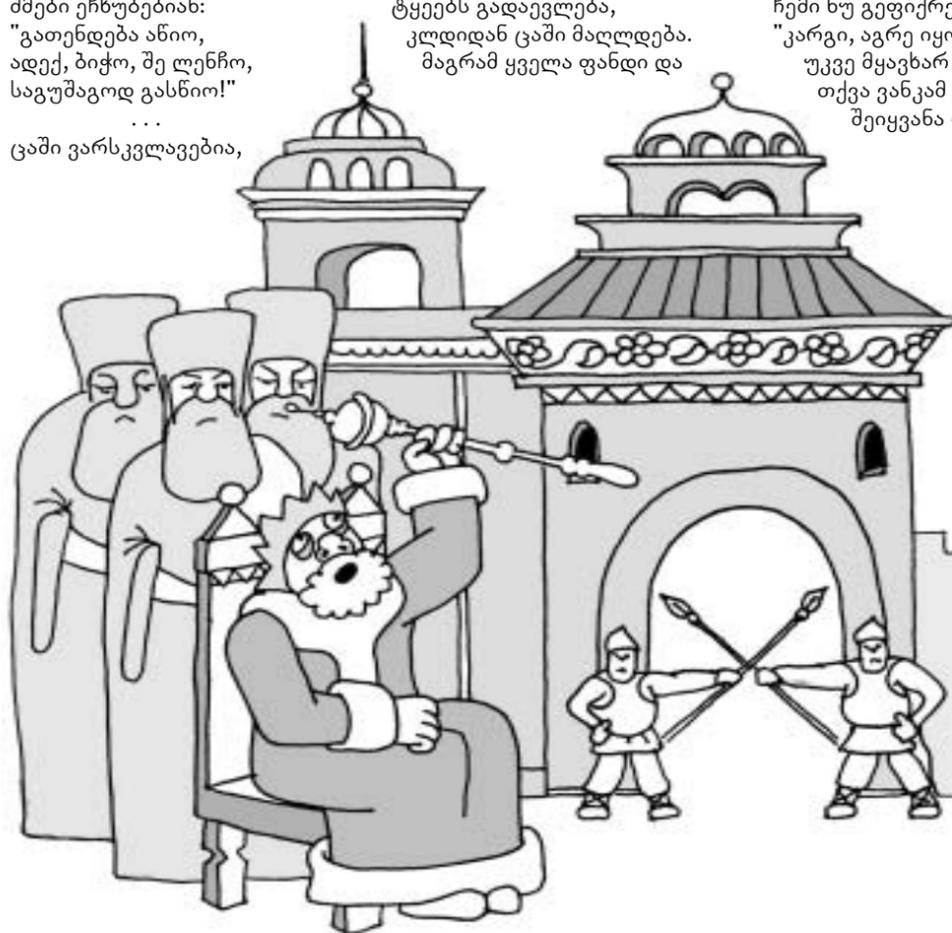
მთვარეც, - კარგა ხანია. ყანას ფხიზლად გასცქერის ვანკა-ბიჭი-ვანია. ბუჩქში ზის და ვარსკვლავებს თვლის და ერთერთს ადარებს, ილუკმება გემოზე, პურის ყუას ამთავრებს. უცბად, შუალამისას ცხენმა დაიჭიხვინა. ტოტებშუა გახედა და ფაშატი იხილა. საოცრება რამ იყო: ოქროს ძუა-ფაფარი კოჭებამდე სწვდებოდა, ენთო, როგორც ღამპარი. თეთრმა ცხენმა თეთრი შუქი არემარეს მოჰვინა. "დახე მაგას, ჩვენი ქურდი რა ფრინველი ყოფილა!" - გაიფიქრა ვანიამ, მოიფშენიდა თითები: "მე ხუმრობა არ მიყვარს! ქედზე წაგაფრინდები! ოჰ, შე მართლა კალიავ! ოჰ, შე სისხლის მწოველო!" - ესა თქვა და ზურგიდან გადანყვიტა მოველო. ფრთხილად მიუახლოვდა, უცბად ეცა უკულმართს, კუდში ხელი სტაცა და შეასკუპდა უკულმა. გადირია ფაშატი, გაცოფდა და გაკვირდა, ახტა-დახტა, გაცეცხლდა, ისარივით გაფრინდა. ლურჯ მინდვრებში წრეს უვლის, ხეებს გადაახტება, ტყეებს გადაეფლება, კლდიდან ცაში მალღდება. მაგრამ ყველა ფანდი და

ყველა ხერხი ფუჭია, - ცხენის კუდი ვანკა-ბიჭს მაგრად ჩაუბლუჯია. ბოლოს, როცა ჭენებით დაიღალა ძალიან, მოტყდა თეთრი ფაშატი, უთხრა: "ჩემო ვანია, რაკი ვერ გადმოგადე, ვერ წაგიველ ხელიდან, ჩემი ბატონ-პატრონი შენ ხარ ამიერიდან. სადმე დამაბინავე, სამ დღეს სადმე მაცხოვრე, კარგად მასვი, მაჭამე, თანაც დაიმახსოვრე: ცისკარი რომ ინათებს, უთენია, დილიდან სასეირნოდ გამიშვი ველ-მინდორში შინიდან. მესამე დღეს, იცოდე, სამი კვიცი შენია! ორ კვიცს ისეთს გაგიჩენ, - კაციშვილს არ სმენია! ხოლო კვიცი მესამე, - შენ ეგ ნუ გეფიქრება, - ჯუჯა, ორკუზიანი, ყურპარტყუნა იქნება. მშვენიერი ის ორი კვიცი თუნდაც გაყიდე, შენ მესამე არ დათმო, გყავდეს, სადაც წახვიდე! ხვატში ნიავს მოგბერავს, ცივ ზამთარში - გაგათბობს, მშიერს - პურით გაგაძლებს, არ გიმტყუნებს არასდროს. ქვესკნელში თუ მიწაზე მეგობარი იქნება. მე კვლავ ველად გამიშვი, ჩემი ნუ გეფიქრება!" "კარგი, აგრე იყოსო! უკვე მყავხარ ნაცადი!" - თქვა ვანკამ და ფაცხაში შეიყვანა ფაშატი.

კარს ჭილოფი დაჰკიდა, - არ გამოქვასო ხვიხვინით, - და, როგორც კი ინათა, შინ გასწია ღილინით. ... მეფე შეცბუნებული ვანკა-ბიჭთან დაბრუნდა, ეუბნება: "შენს ქაჯებს ჩვენთან ყოფნა არ უნდათ! ჩვენ ვერ დავიმორჩილეთ, ძმაო, შენი რაშები. სხვა რა გზაა, წამოხვალ, სასახლეში დარჩები! ოქრომკედით მოქარგულ ჯუბა-ხალათს ჩაგაცმევ! ივლი ნაზირ-ვეზირად, კარგს გასმევ და კარგს გაჭმევ! განიშნავ თავლის უფროსად, კაცად გნიშნავ, განა ყმად! - მეჯინიბეთუფროსად, - ხარ თუ არა თანახმა?" ჩაეცინა ვანკა-ბიჭს, დაეხვია ფიქრები. "ყველაფერში ყელამდე კმაყოფილი ვიქნები! ოქრომკედით მოქარგულ ჯუბა-ხალათს ჩამაცმევ! ივლი ნაზირ-ვეზირად, კარგს მასმევ და კარგს მაჭმევ! მნიშნავ თავლის უფროსად, - კაცად მნიშნავ, განა ყმად - მეჯინიბეთუფროსად, - თან მთხოვ, ვიყო თანახმა!.. აგრე იყოს, მეფეო, ვრჩები, გემსახურები - ჩემს ხელმწიფეს ვახლავარ ჩემი ბედაურებით! ოღონდ, თუკი არ გინდა, გაგიფრინდე ხელიდან, ძილი უნდა მაცადო, ვერც გინებას ვერ ვიტან!.. ესა თქვა და, შესძახა თავის რაშებს: "მომყევით!" ნინ წაუძღვა სიმღერით, ცეკვით, მირხევ-მორხევით. შეთამაშდნენ რაშებიც, გაიხარეს ძალიან, ხელმწიფის სასახლისკენ მიჰყვნენ ვანკა-ვანიას. კუზმა-კვიცმაც ჩაბუქნა კეკლუცად და საყვარლად, ახტა-დახტა, ირწევა, როკავს გულგასახარად. ხოლო ამასობაში ძმებმა ვერცხლი გაიყვეს, ჩაიკერეს ქამრებში, გზა ჯერ დუქნის გაიგნეს.

რა თქმა უნდა, წასვლის წინ თითო ჭიქა ასწიეს, თითოს თითო სხვა მოჰყვა, და სოფლისკენ გასწიეს. სოფლად ძმებმა ქორნილი ერთ დღეს გადაიხადეს და ცხოვრებას შეუდგნენ და ჭამა-სმას, - გიყვარდეს! ვანკა-ვანას ოინებს მოჰყვებოდნენ წვრილ-წვრილად, უმცროს ძმას იხსენებდნენ, იგონებდნენ ხშირ-ხშირად.

... მაგრამ უმჯობესია, ჩვენ მთავარი განვაგრძოთ, ძმები განზე დაეტოვოთ და ზღაპარი განვაგრძოთ; მოვეყვით, ვანკა ხელმწიფის კარზე როგორ დასახლდა, მეჯინიბეთუხუცესს რა ამბები გადახდა; ფასკუნჯის ფრთა ფარემმა ვანკას როგორ მოჰპარა, ვანკამ თვითონ ფასკუნჯი მეფეს როგორ მოჰგვარა; მოვეყვით, როგორ მოსტაცა მთვარეს ტურფა ასული, უცხო ბეჭდის საძებრად როგორ იყო წასული; ცაში როგორ იელჩა, ლაყვარდებში შეტოპა და მზეს ვეშაპისათვის გამოსთხოვა შენდობა; ოცდაათი ხომალდი როგორ გადაარჩინა, ქვაბში არ ჩაიხარმა, ხელმწიფეზე გვაცინა; გლეხის ბიჭი უბრალო როგორ იქცა ჩაუქად, სახე როგორ იცვალა პირმშვენიერ ჭაბუკად...

ვანო და ნიკო

ერლომ ახვლედიანი

(ფრაგმენტები ნიკიდან)

ერთხელ ერლომ ახვლედიანი, თურმე, ქუჩაში მიდიოდა მეგობართან ერთად. გზაში სამმანეთიანი უპოვნია. მეგობრებს ერთხანს უბჭიათ, რაში გამოვიყენოთ ნაპოვნი ფული. ჯერ თქვეს, ღვინო დავლიოთო, მერე ლატარიის ბილეთი ვიყიდოთო, მერე კიდევ რაღაც და რაღაც. ბოლოს ერლომს ფული ქვაფენილზე დაუგდია, ჩვენ გაგვიხარდა, რომ ვიპოვნეთ, ახლა სხვამაც გაიხაროსო. როცა ერლომ ახვლედიანის "არაკებს" ვკითხულობ, ასე მგონია, რომ ეს "არაკები" მან ცხოვრების დიდ გზაზე სიარულისას იპოვნა და ახლა ჩვენ გვთავაზობს, რომ ჩვენც განვიცადოთ აღმოჩენის ის სიხარული, რაც თვით მან განიცადა ოდესღაც.

რეზო ყარალაშვილი

მას შემდეგ, რაც ბაბუაჩემი აღარ არის, არავინ მიყვება ტკბილ ქართულ ზღაპრებს. ამიტომ მე, უკვე რამდენი წელია, ძილისწინა ოცნებითა და წარმოდგენებით ვინაზლავარებ ამ დანაკლისს. გავა დრო და დღისაგან გამოყოლილ ფიქრებში ჩამეძინება.

***

ერთხელ, გვიან დაგბრუნდი შინ. ჩავენეკი ჩემს საწოლში. ვერ იქნა და ვერ დავიძინე. იმდენად ძლიერი იყო სურვილი დაძინებისა, როცა ჩავთვლიძე, იმწამსვე გამომავლიძა სიხარულმა, რომ ჩავთვლიძე. რა ხერხს არ მივმართე, რა ღონე არ ვიხმარე. ათჯერ დავითვალე ათასამდე. თვალიც დაეხუჭე, ვითომ ძიინავს-მეთქი, მაგრამ ვის ვატყუებდი, საკუთარ თავს?

შემეძინდა, ვაითუ არასოდეს აღარ დამეძინოს-მეთქი.

რალა ბევრი გავაგრძელოთ, ძილზე ხელი ჩავიქნიე და თავი მივეც ოცნებას. მაგრამ ოცნებაც არანაკლებ ჯიუტი აღმოჩნდა - არ იქნა და არ მეოცნებებოდა.

მაშინ კი სასწრაფო-ვეთაში ჩავვარდი. მან ხელგაშლი-

ლად მიმიღო. ვიჯექ სასწრაფო-ნარკვეთაში, როგორც მგლისათვის გახტირლ ბნელ ორმოში და ველოდებოდი მგელს. მგელი, სამწუხაროდ, სასწრაფო-ნარკვეთაში არ ჩავარდნილა და მე, ღამის სიჩუმეში მოწყენილს, კვლავ არ მეოცნებებოდა და კვლავ არ მეძინებოდა.

უცებ, ქუჩიდან გვიანი მგზავრის ნაბიჯის ხმა მომესმა ფილაქანზე. ჩაიარა ჩემი ფანჯრის წინ და სადღაც შორს მიიღია.

კვლავ სიჩუმე ჩამოვარდა. მხოლოდ გონებაში გრძელდებოდა ნაბიჯების ხმის რიტმი: მინდოდა დიდხანს მსმენოდა ეს ხმა, რათა სიჩუმიდან სულ უმნიშვნელო ხმაური გამომეტანა, და როგორმე ამეწყო ჩემი ოცნება.

კვლავ სიჩუმე ჩამოვარდა.

შემდეგ შორიდან მატარებლის გაბმული კივილი გაისმა. წარმოვიდგინე მატარებელი. წარმოვიდგი-

ნე მისი ანთებული ფანჯრები ღამეში და თუნდაც ერთი მგზავრი, მდგარი ფანჯარასთან. აქ კი ნელ-ნელა ამოძ-

რ ა ე - და ჩემი ფანჯარა. ნელ-ნელა დაიძრა იგი, ახმაურდა და აღარ მახსოვს, როგორ აღმოვჩნდი უცებ წარმოდგენების უზარმაზარი ტალღის წინაშე.

"უამრავი ადამიანია ქვეყნად! - წამოვიძახე გულში, თითქოს რაღაც ახალი აღმოვაჩინე. რას აკეთებენ ახლა ისინი? ვინ იცის, რამდენს არ ეძინება ჩემსავით ახლა".

შემდეგ უფრო მხიარული აზრი მომივიდა: "რამდენი ამ წუთას იცინის, კვდება სიცილით", და მეც ხმამაღლა გავიციინე.

მაგრამ მე ისევ ბავშვი ვიყავი, რომ ჩემი წარმოდგენები მხოლოდ სიხარულის ხმებზე ამეწყო: "უამრავი ადამიანია ქვეყნად და, ვინ იცის, რამდენს ჭმუნვა და დარდი შეჰპარვია ახლა გულში". წამით შეეჩერდი მათთან თანაგრძობით თავდახრილი და შემდეგ კვლავ მივუშვი ჩემი ფერადი ეტლი. "უამრავი ადამიანია ქვეყნად"... და მე ამ ქროლვაში უხვად ვფლანგავდი ჩემს ვარაუდებს: "ერთი იცინის, მეორე ტირის, მესამე მეოთხეს ესაუბრება, მეხუთე დგას, მეექვსე წევს, მეშვიდე ნახევრად წამოწოლილია, მერვე თავის ბაღში ყვავილებს რწყავს, მეცხრე ვარსკვლავებს ითვლის..."

მიმაქროლებდა იმ ღამით ჩემი წარმოდგენების ეტლი და თვალწინ ახალი და ახალი სურათები ჩნდებოდა.

"სადღაც ახლა საღამოა. მზე ჩადის ნელა. ვილაცა ვაცქერის, თუ როგორ აქსოვს ჩამავალი მზე ცისკიდურს სევდასა და სიხარულს.

სადღაც კი ამოდის იგივე მზე და ახალი იმედით ანთებს აღმოსავლეთს..." სულ ამიფორიაქდა გონება. ჩემს არსებაში რაღაც ძლიერმა განცდამ ჩაიბუღა. ჩემს წინაშე ამოდრავდა უცნაური და თვალუნვდენელი სურათი ცხოვრებისა, სადაც ადამიანებს უყვართ და

სძულთ ერთმანეთი, ებრძვიან და უმეგობრდებიან ერთმანეთს - მაღალ მთებში, თვალუნვდენელ ველებზე, მდინარის მყუდროდ ჩაბურულ ნაპირებთან, უზარმაზარ მბორგავ ქალაქებში.

და ეს ხომ მხოლოდ ერთი წამია - ასეთი მდიდარი, ასეთი უსასრულო! ეს ერთი წამია შეზავებული და შეფერილი ცრემლითა და ალერსით, დარდითა და სიხარულით, ვნებებითა და გულგრილობით, შეხვედრებითა და განშორებებით.

ერთი წამია! დავიღალე, თუ მივინებდი ჩემი წარმოდგენების ხილვას, თვალი დავხუჭე. დავხუჭე თვალი, რათა კიდევ უფრო თვალნათლივ დამენახა ყოველივე, რაც იყო ირგვლივ. მინდოდა მკლავები შემომეხვია, მინდოდა რამე ამელო იმ სივრცეებიდან და ხელს ვიშვერდი წინ თოთო ბავშვივით.

...და როგორც მოვიდა, ისევ უცებ გაქრა ყველაფერი. მაგრამ იმდენად ძლიერი იყო სურვილი, გამომეტანა რამე იმ წარმოდგენებიდან, რომ, როცა თვალები გავახილე, დავინახე უცნაური სამყარო, როგორც საჩუქარი ჩემი იმდამინდელი ოცნებისა. ყველაფერი იყო ამ პატარა სამყაროში: იყო მთები, ველებიც იყო, მდინარეებიც, ცაც იყო და მინაც, მზეც და მთვარეც, ვარსკვლავებიც.

იყო ვანო და ნიკოც იყო.

***

მას შემდეგ, რაც ბაბუაჩემი მოკვდა, არავინ აღარ მიყვება უჩვეულო ამბებს. ამიტომ ძილის წინ ოცნებებითა და წარმოდგენებით ვერთობ თავს. დრო მოვა და დღისაგან გამოყოლილ ფიქრებში ჩამეძინება. ჯერჯერობით კი ყოველდღე უცნაური სამყარო მიდგას თვალწინ, სადაც ვანო და ნიკო ხვდებიან და შორდებიან ერთმანეთს, ებრძვიან და უმეგობრდებიან ერთმანეთს. სადაც ტირიან და იცინიან ისინი.

ვანო და ნიკო და ვალი

ერთხელ ვანო ნიკოზე ოცი წლით უფროსი იყო...

ნიკოს ვანოს ვალი ჰქონდა, მაგრამ ნიკო ვანოს სულ ატყუებდა: დღეს ეუბნებოდა, ხვალ მოდიო, ხვალ ეუბნებოდა, ხვალ მოდიო, და ყოველდღე ეუბნებოდა, ხვალ მოდიო.

ვანოს სწყინდა, ნიკო რომ ატყუებდა და ფიქრობდა: "თუ შეუძლია გადამიხადოს - გადამიხადოს, თუ არ შეუძლია

მე-5 გვერდიდან

გადამიხადოს, რატომ მატყუებს?! პირდაპირ მითხრას და გათავადება".

მაგრამ ნიკო პირდაპირ არ ეუბნებოდა და თუ ეუბნებოდა, ეუბნებოდა, ხვალ მოდიო.

"თუ ხვალაც მითხრა, ხვალ მოდიო, ავდგები და წყენით შეეხედავ. მაშინ ხომ მიხვდება, რომ მწყინს, რომ მატყუებს".

მეორე დღეს ვანო მივიდა ნიკოსთან.

- გამარჯობა! - მიესალმა ნიკო.

- გაგიმარჯოს! - უპასუხა ვანომ.

- რისთვის მოსულხარ? - ჰკითხა ნიკომ.

- შენ ჩემი ვალი გმართებს, - უპასუხა ვანომ.

- ხვალ მოდი, - თქვა ნიკომ.

ვანო წამოდგა, წყენით ვერ შეხედა ნიკოს და წამოვიდა.

"ხვალაც მივალ, - ფიქრობდა ვანო, - ხვალაც მივალ და, თუ ხვალაც მითხრა, ხვალ მოდიო, ავდგები და ვეტყვი, რომ მატყუებს. მაშინ ხომ მიხვდება, რომ ვხვდები, რომ მატყუებს?"

მეორე დღეს ვანო მივიდა ნიკოსთან.

- გამარჯობა! - მიესალმა ნიკო.

- გაგიმარჯოს! - უპასუხა ვანომ.

- რისთვის მოსულხარ? - ჰკითხა ნიკომ.

- შენ ჩემი ვალი გმართებს, - უპასუხა ვანომ.

- ხვალ მოდი, - თქვა ნიკომ.

ვანო წამოდგა და ვერ უთხრა ნიკოს:

"ნიკო, მე ვხვდები, რომ მატყუებ", - და წამოვიდა.

"ოცი წლით უფროსია ჩემზე ნიკო, - ფიქრობდა ვანო, - მე რომ ნიკოზე ოცი წლით უფროსი ვიყო, აუცილებლად გადავუხდიდი ვალს. თუ ხვალაც მითხრა, ხვალ მოდიო, ვეტყვი, რომ უპიროა და არ ეკადრება. ნეტა, ნიკო არ იყოს ჩემზე ოცი წლით უფროსი".

მეორე დღეს ვანო მივიდა ნიკოსთან.

- გამარჯობა! - მიესალმა ნიკო.

- გაგიმარჯოს! - უპასუხა ვანომ.

- რისთვის მოსულხარ? - ჰკითხა ნიკომ.

- შენი ჩემი ვალი გმართებს, - უპასუხა ვანომ.

- ხვალ მოდი, - თქვა ნიკომ.

ვანო წამოდგა და ვერ უთხრა ნიკოს:

"ნიკო! შენ უპირო ხარ, არ გეკადრება... ოცი წლითა ხარ ჩემზე უფროსი", - და წამოვიდა.

"უჰ, თუ ხვალაც მითხრა, ხვალ მოდიო, - ფიქრობდა ვანო, - ავდგები და კარგად გამოვლანძლავ, ვეტყვი - შე ასეთო და ისეთო... უჰ, რად არა ვარ ნიკოზე ოცი წლით უფროსი!"

მეორე დღეს ვანო მივიდა ნიკოსთან.

- გამარჯობა! - მიესალმა ნიკო.

- გაგიმარჯოს! - უპასუხა ვანომ.

- რისთვის მოსულხარ? - ჰკითხა ნიკომ.

- შენ ჩემი ვალი გმართებს, - უპასუხა ვანომ.

- ხვალ მოდი, - თქვა ნიკომ.

ვანო წამოდგა და ვერ უთხრა ნიკოს:

"ხვალ მოვიდე?... ნეტა, შენზე ოცი წლით უფროსი ვიყო, შე ასეთო და ისეთო... უჰ!" - და წამოვიდა.

"მეტი აღარ შემიძლია, - ფიქრობდა

ვანო, - მეტი აღარ შემიძლია, ხვალაც მივალ. ხვალაც მივალ და, თუ ხვალაც მითხრა, ხვალ მოდიო, ქვა მექნება ჯიბეში ხვალ და, თუ მითხრა, ხვალ მოდიო, ვეტყვი, ამ ქვას თავში დაგარტყამ-მეთქი და თუ გაიქცა, გამოვუვიდე... მაგრამ ვეცდები, არ დავენიო, ვეცდები, არ მოვარტყა..."

მეორე დღეს ვანო მივიდა ნიკოსთან.

- გამარჯობა! - მიესალმა ნიკო.

ვანომ არაფერი უპასუხა.

- რამ მოგიყვანა? - ვალი!

- ხვალ... ვანო წამოდგა და ვერ უთხრა ნიკოს:

"ხვალაო?! გაიქეცი! ქვა მოვიდა თავში! გაიქეცი!.. ვეცდები არ დაგენიო... ვეცდები არ მოვარტყა... გაიქეცი! ჩქარა!"

ნიკო არ გაიქცა. ვანო არ გამოევიდა და არ დაენია, არც ესროლა და არც ააცილა. ვერც გასძახა ნიკოს:

- "ხვალ არ მოვალ, მოვალ ზეგ და, თუ ჩემი ვალი არ დამიბრუნე, დაგენივი. ტყუილად კი არა ვარ შენზე ოცი წლით უმცროსი?" და წამოვიდა.

მეორე დღეს ვანო არ მივიდა ნიკოსთან და მთელი დღე დიდ ქვას არჩევდა მისთვის.

მესამე დღეს ვანო მივიდა ნიკოსთან.

- გამარჯობა! - მიესალმა ნიკო.

- გაგიმარჯოს! - უპასუხა ვანომ.

- რისთვის მოსულხარ? - ჰკითხა ნიკომ.

- შენ ჩემი ვალი გმართებს, - უპასუხა ვანომ.

- ხვალ... რაო?! - ხვალ... რაო?!

- ხვალ ნუ მოხვალ... დღეს მოგცემ შენ ვალს.

- ნიკო, მაპატიე, რომ შეგანუხე... შენ ხომ ჩემზე ოცი წლით უფროსი ხარ...

ნიკომ ვანოს ვალი დაუბრუნა.

ვანო და ნიკო და ნიკო და ვანო

ადრე ნიკო ვანო იყო, ხოლო ვანო - ნიკო. მერე ნიკო ვანო გახდა, ხოლო ვანო - ნიკო. ბოლოს ორივე გავანოვდა. ეს ასე მოხდა:

ნიკო ცუდი ადამიანი იყო და სულ ავს უკეთებდა სხვას. ხოლო ვანო კარგი ადამიანი იყო და სულ კარგს უკეთებდა სხვას. მაგრამ რადგან ადამიანს ერთი და იგივე ბეზრდება ხოლმე, ნიკოს მობეზრდა ნიკოობა, ხოლო ვანოს - ვანოობა.

ნიკომ უთხრა ვანოს:

- მოდი გავანოვდები!

ვანოს გაუხარდა

და უპასუხა: - მე კი გავანიკოვდები, კარგი?

- კი ბატონო! და იმ დღის შემდეგ ნიკო გავანოვდა, ხოლო ვანო გავანიკოვდა.

მზესავით დღე იყო, როდესაც განიკოვებულნი ვანო ქუჩაში გამოვიდა. ხან აქეთ ეცა და ხან იქით. კაცს დაინახავდა და დასცინოდა. ქალს დაინახავდა და შეურაცხყოფდა. ბავშვს დაინახავდა და თავში წამოარტყამდა. ძაღლს დაინახავდა და ჯოხს მოუქნევდა. ბელურას დაინახავდა და ქვას ესროდა. ქოთნებს ხომ სულ ამტვრევდა. ხეს ცუფს ურტყამდა. აბა, რა უნდა დავარტყაო, ამბობდა.

მოკლედ, ვანო სულ განიკოვდა.

მზესავით დღე იყო და გავანოვებული ნიკოც გამოვიდა ქუჩაში. ნაცნობებს კარგს სალამს აძლევდა. ზოგჯერ უცნობებსაც ესალმებოდა. ბავშვებს ეფერებოდა. ბელურებს საკენკს უყრიდა. აბა, რა უნდა დავუყაროო, ამბობდა. ხანდახან ხეებსაც რგავდა.

მოკლედ, სულ შეიცვალა ნიკო, სულ გავანოვდა.

გავიდა ხანი.

ღრუბელივით დღე დადგა და გავანოვებული ნიკო იჯდა და უხაროდა, რომ გავანოვდა. არ ახსოვდა, რომ ოდესღაც ნიკო იყო. ყველას უყვარდა და ყველა უყვარდა. აბა, მეტი რა უნდოდა!

ღრუბელივით დღე დადგა და განიკოვებული ვანოც იჯდა და აგონდებოდა, რომ ოდესღაც ვანო იყო. აგონდებოდა, როგორ იცინოდა კაცი. როგორ იღიმებოდა ქალი. როგორ იზრდებოდა ბავშვი. როგორ ფრენდა ბელურა. როგორი იყო ძაღლის ალერსი. რა ლამაზი იყო ქოთნები. როგორ ხარობდა ხე.

მერე გაახსენდა, რომ გავანიკოვდა და დაინახა, თუ როგორ ნუხდა კაცი, როგორ სწყინდა ქალს, როგორ კვებოდა ბელურა. როგორ იმტვრეოდა ქოთნები. როგორ კვნივლოდა ხე...

თქვა: - ეჰ, - და მივიდა გავანოვებულ ნიკოსთან და უთხრა: - გავანოვებულო, აღარ მინდა ნიკოობა, დამიბრუნე ვანოობა.

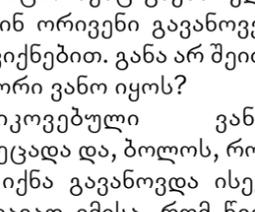
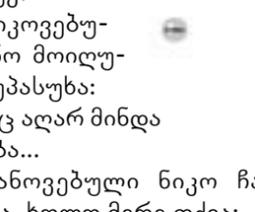
- არა, - უპასუხა გავანოვებულმა ნიკომ.

- დამიბრუნე, გთხოვ, ჩემი ვინაობა.

- არა. - დამიბრუნე, თორემ მე ახლა განიკოვებული ვარ და გცემ, გესმის?

მაშინ გავანოვებულმა ნიკომ უთხრა:

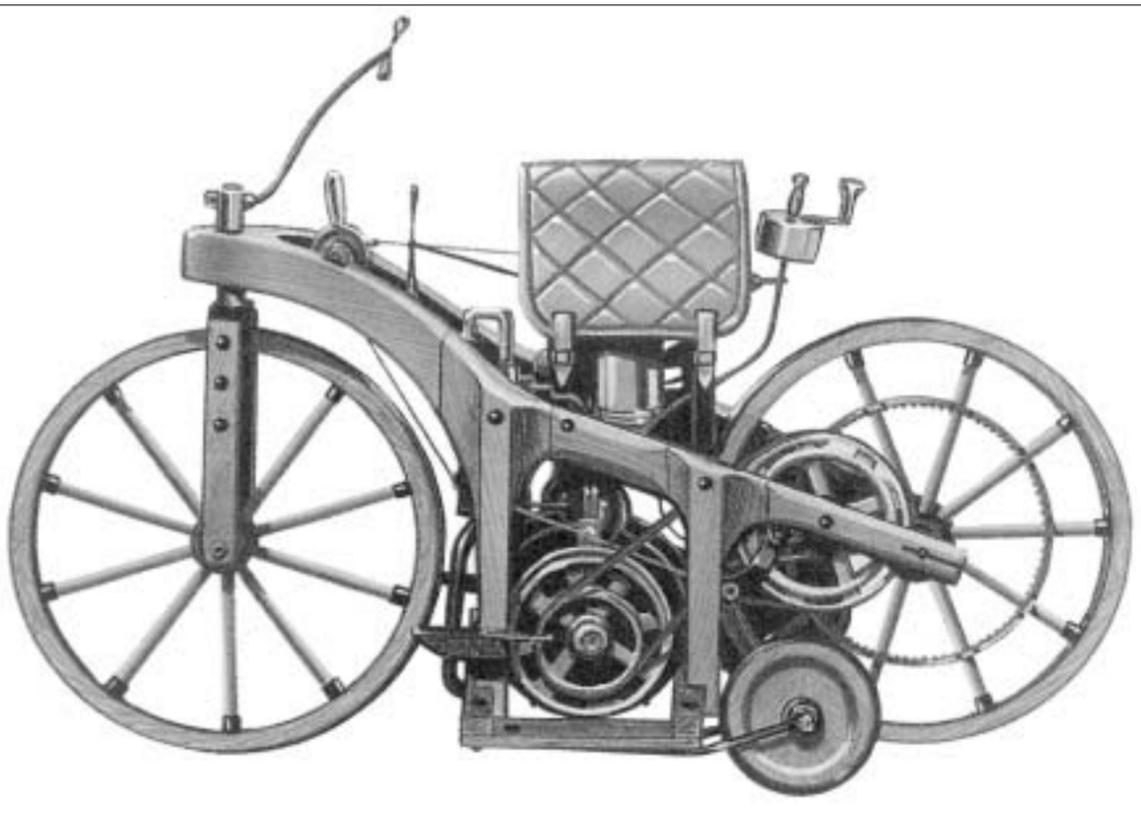
- ნუ წამართმევ ვანოობას, გთხოვ... ისეთი კარგია ვანო-

ბა, ისე მინდა ვანოობა, რომ... ნუ წამართმევ! განიკოვებულნი ვანო მოიღუშა და უპასუხა: - მეც აღარ მინდა ნიკოობა... გავანოვებული ნიკო ჩაფიქრდა, ხოლო მერე თქვა: - განიკოვებულო! რა ვქნათ, იცი? შენც გავანოვდი და მაშინ ორივენი გავანოვებული ვიქნებით. განა არ შეიძლება, ორი ვანო იყოს? განიკოვებული ვანო ბევრს ეცადა და, ბოლოს, როგორც იქნა გავანოვდა ისევ, მიუხედავად იმისა, რომ წვიმასავით დღე იყო. ასე განიკოვდა ვანო და გავანოვდა ნიკო; ბოლოს ორივენი გავანოვდნენ.

მოტოსიკლი

(ისტორიის მოყვარულთათვის)

მსოფლიოში პირველი თვითმავალი ორბორბლიანი ეკიპაჟი თითქმის ერთდროულად შექმნეს ფრანგმა ლ. პერომ და ამერიკელმა ს. პოუპერმა 1869 წელს. ესენი იყვნენ ხის ველოსიპედები მსუბუქი ორთქლის მანქანებით.

ახალი გამოგონების შექმნის სურვილი, ეტყობა, ბევრს გაუჩნდა, რადგან ცნობილია, რომ ინჟინერ ლ. კოუპლენდის ნახაზების მიხედვით ფირმა "ნორტორპმა" 80-იან წლებში 200 ცალი ორ და სამბორბლიანი ორთქლისძრავიანი ველოსიპედი დაამზადა შეკვეთების საფუძველზე.

1885 წელს გერმანელმა ინჟინერმა გოტლიბ დაიმლერმა ააწყო შიგანვის კომპაქტური ძრავა და გამოცდის მიზნით სწორედ ამ ხის ველოსიპედზე დაამონტაჟა იგი.

ასეთი ეკიპაჟების მცირე სერიული წარმოება განახორციელეს გერმანიაში ძმებმა - ჰაინრიხ და ვილგელმ ხილდებრანდებმა ალოის ვოლფმიულერთან ერთად. სწორედ მათ გამოიყენეს პირველად ორბორბლიანი ეკიპაჟებზე პნევმატური საბურავები და ორცილინდრიანი ძრავა.

ახალ მანქანას სახელიც თავად დაარქვეს: "მოტოციკლეტი" - ლათინურად: motor - "მოძრაობაში მომყვანი" და ბერძნულად - ciklos - "ბორბალი" (ანუ - "მოტორიზებული ველოსიპედი").

მსოფლიო აღიარება მოტოციკლეტმა მოიპოვა 1895 წლიდან, როცა ფრანგმა გამომგონებლებმა ალბერ დე დიონმა და ჟორჟ ზუტონმა შექმნეს ძალიან მსუბუქი, ერთცილინდრიანი, ოთხტაქტიანი შიგანვის ძრავა, რომელიც სპეციალურად კონსტრუირებულ სამბორბლიან ეკიპაჟზე წინა ბორბალს ზემოთ დაამონტაჟეს.

1898 წელს ფირმა "ლაურინ-კლემენტის" (დღევანდელი "სკოდა", ჩეხეთი) მოტოციკლეტებზე შიგანვის ძრავები ისევ ძველებურად, დაიმლერის თვითმავალივით სავარძლის ქვეშ დააყენეს და ამის შემდეგ არც ერთ კონსტრუქტორს, ვინც ახალ მოდელს ქმნიდა, ეს წესი აღარ შეუცვლია.

მოტოციკლეტების წარმოებაში პიონერებად შემდეგი ქარხნები ითვლებიან: "ნორტონი" (ინგლისი), "პეჟო" (საფრანგეთი), ნსუ (გერმანია), "ლეიტნერი" (რუსეთი), "ხარლეი-დევიდსონი" (აშშ), "იამახა" (იაპონია).

უკვე 1925 წლისათვის მსოფლიოში ას ქარხანაზე მეტი უშვებდა მოტოციკლეტებს. მათი კონსტრუქციები იმდენად განსხვავდებოდა ერთმანეთისაგან, რომ საჭირო გახდა კლასიფიკაციის შემოღება. კლასიფიკაციას საფუძველად დაედო ძრავის მუშა მოცულობა და, ძირითადად, გამოყვეს სამი ჯგუფი: "მსუბუქი" - 300-მდე კუბური სანტიმეტრის მოცულობით, "საშუალო" - 350-დან 650 კუბურ სანტიმეტრამდე მოცულობის და "მძიმე" - 750 კუბურ სანტიმეტრზე მეტი მოცულობისა.

1970 წლიდან მოტოციკლეტების კლასიფიკაცია კიდევ რამდენიმე ჯგუფით გაამდიდრეს, მათ შორის აღსანიშნავია: "უნივერსალური", "ორმაგი დანიშნულების მოტოციკლეტი", "მოპედი" და "მოფა".

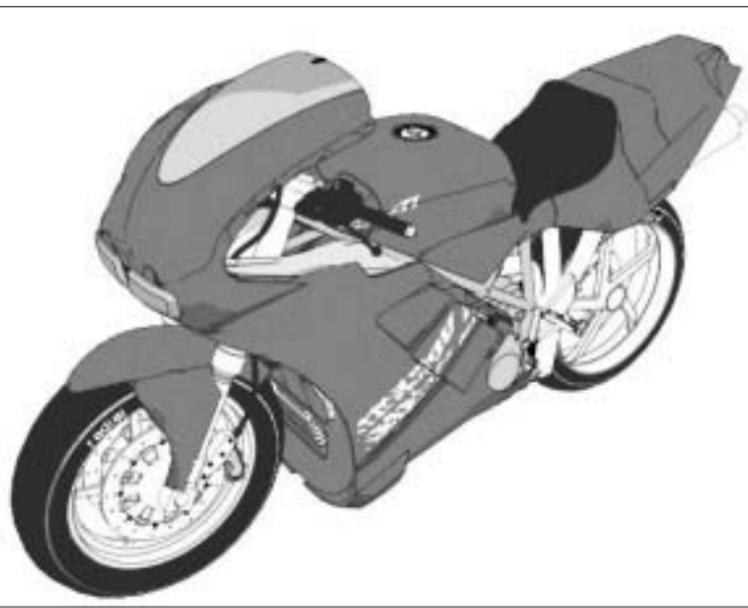
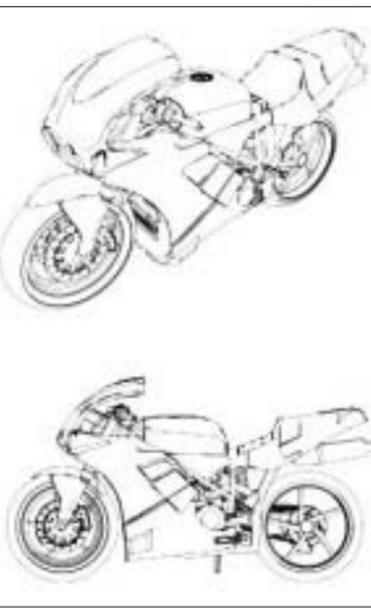
"უნივერსალური" მოტოციკლეტი, ანუ, როგორც მას ეძახიან, - "მუშა ცხენი", - ესაა გასაშუალოებული შესაძლებლობების მქონე მანქანა, საკმაოდ გამძლე და მოხერხებული ყოველდღიური გამოყენებისათვის როგორც ქალაქში, ისე სოფლად.

"ორმაგი დანიშნულების მოტოციკლეტი", ანუ "ენდურო" - გამოიყენება როგორც ასფალტიან გზებზე მოძრაობისათვის, ასევე უგზო ადგილებშიც. ამ მოტოციკლეტებს უფრო საიმედო და გამძლე ძრავები უყენიათ, საკმაოდ მაღლა აქვთ აწეული მაყურები, დეკორატიული მორთულობა კი თითქმის არ გააჩნიათ. ეს მოდელი რაღაც საშუალოა "უნივერსალსა" და მოტოკროსისათვის განკუთვნილ სპორტულ მოტოციკლეტებს შორის.

გამოდის აგრეთვე მინი-მოტოციკლეტები - "მინი-ბაიკი", რომელიც 60 კილოგრამამდე იწონის და ავტომობილის საბარგულში თავისუფლად ეტევა. მისი ბენზინის ბაკი 4-5 ლიტრ სანავს იტევს და სიჩქარე 70 კმ/სთ-ს არ აღემატება.

კიდევ უფრო პატარაა მოპედი, ანუ "მოკიკი" - მისი სიჩქარეა 40 კმ/სთ. რაც შეეხება "მოფა"-ს, იგი მოპედის კიდევ უფრო გამარტივებულ სახეობას წარმოადგენს, რომელსაც არც სიჩქარეების გადამრთველი კოლოფი გააჩნია და არც ამორტიზატორი აქვს უკანა ბორბალზე.

ქარხნები, უმეტესად, მინი-მოტოციკლეტებს, მოპედებს და "მოფებს" უშვებენ დიდი რაოდენობით, რომლებზეც გაზრდილი მოთხოვნილებაა ახალგაზრდა მოტომოყვარულთა მხრიდან, თუმცა, მოტოციკლეტზე არც მოხუცები და ქალები ამბობენ უარს.

სსოფრეაა მაროველი

„წინველად ვახსენით ესე, ჩამყო სოჭეთა და ქართველთა, ჩანთა და მოვანქელთა, ჰერთა და ლექთა, მუღველთა და კავკასიანთა - ამით თვისთა ერთი იყო მამა, სახელით თარგამოს. ესე თარგამოს იყო ძე თარგამოსი, მისწული იაღვთისი, ძინა ხელის. და იყო ესე თარგამოს კაცი ვძირი.“

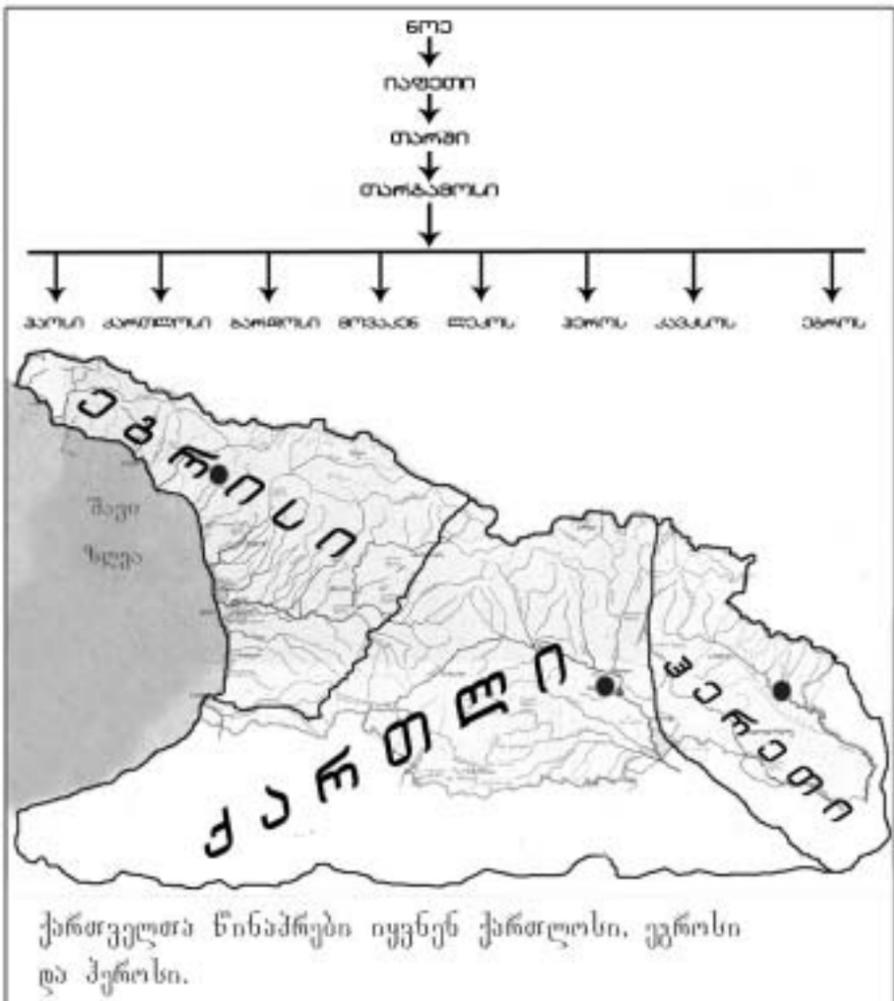
„ქართლის ცხოვრება“

„ზემო მატარებო, მოდიო ერთად ვადავავლოთ თველი ჩვენი ერის წარსულს, მის ისტორიას, უძველესი წიგნი, რომელშიც ქართველი ხალხის ისტორია აღწერილი, ქართლის ცხოვრებაა, ამ წიგნს ბევრი პუტორი შეავს, დამახსოვრეთ რამდენიმე მათგანი: ლეონტი მროველი, ჯუანშერი... ახლა კი ერთად ვადავავურცლოთ ეს ჯადოსნური წიგნი.“

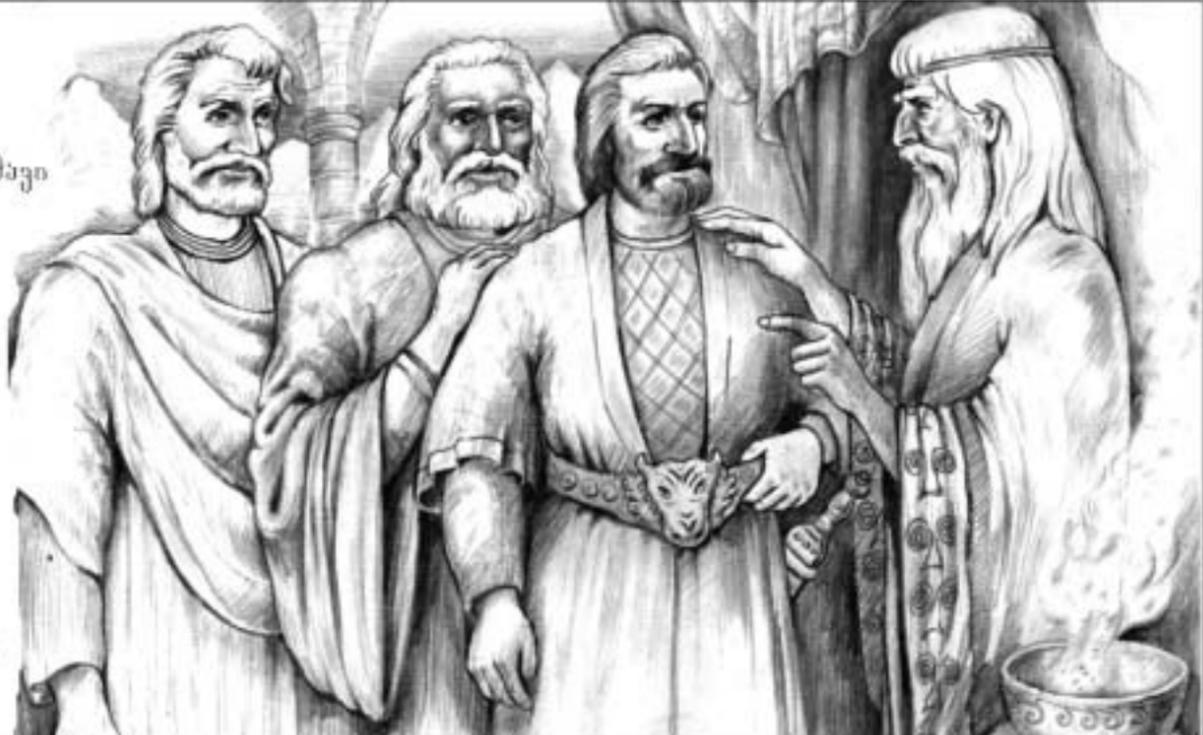
ლეგენდარულ თარგამოსს, ბიბლიური ნოეს შთამომავალს, 8 ვაჟი შეავდა, როდესაც თარგამოსი მოხუცდა, ვადაწყვიტა, თავისი მამული შვილებისათვის ვაუნაწილებინა. მან თითოეულს თავისი წილი ქვეყანა უბოძა.

ქართველთა წინაპრები იყვნენ ქართლის, ვეროსი და ჰეროსი.

თარგამოსმა მათ ვრცელი ტერიტორიები უბოძა სამემკვიდრედ:

- შენ, ქართლოს, სამემკვიდროდ ვიბოძებ შავი ზღვიდან მოკიდებული სრულიად ქართლს ჰერეთამდის.
- შენთვის, შვილო ვეროს, სამამულოდ მიბოძებინა შავი ზღვიდან კეკეასიონის მთამდის და ლიხის ქელიდან მცირე ხაზარეთის მდინარემდის.
- შვილო ჰეროს, შენი წილი სრულიად ჰერეთი იყოს, მცირე აღაზნის მდინარედან, ვიდრე ცყუტამდის.

ქმემა თავ-თავიანთ მამულებს მიაშურეს. ქართლოსი პირველად მდინარე მტკვრისა და მდინარე არაგვის შესართავთან აღმართულ მთაზე დამკვიდრდა. ამ ადგილს მან თავისი სახელი უწოდა. ამიერიდან ამ მთას "ქართლის მთა" ჰქვრქვა. მოგვიანებით მეფე ფარნავაზმა მთის შემადგენულ ნაწილზე არმაზის კერძი აღმართა. აქვე ააშენა ქართლოსმა თავისი ციხე-ქალაქი.

ვეროსი ვადავიდა თავის მამულში და ახლანდელი ბედიის საფხაზეთი ცერიცორიაზე ქალაქი დააარსა. მას ვერისი უწოდა. ამიერიდან, მთელს დასავლეთ საქართველოსაც ვერისად უხმობდნენ.

პუროსმა მდინარე აღაზანზე ციხე-ქალაქი ააგო და მას პერეთი უწოდა. შემდეგ ეს სახელი - პერეთი მთელს იმ სამხლობელს დაერქვა. რომელიც პუროსს ჰქონდა სამამულოდ ბოძებული.

ასე დამკვიდრდა საქართველოში ქართველთა ბიბლიური წინაპარი. მაგრამ, ბავშვები, ეს მხოლოდ ლეგენდაა. უძველესი ადამიანი საქართველოს ცერიცორიაზე უხსოვარი დროიდან ცხოვრობდა. სულ ცოტა ხნის წინ არქეოლოგებმა ქალაქ ღმანისში ვერაზიაში პირველი ადამიანის საცხოვრისის კვალს მიაკვლიეს. მეცნიერებმა აღმოჩენილი თავის ქალის მიხედვით აღადგინეს ქვის ხანაში მცხოვრები ორი ადამიანის სახე. მათ ხუმრობით მზია და ზეზუა შეარქვეს. ქვის ხანის შემდეგ რამდენიმე ასეულმა საუკუნემ განვლო და საქართველოს ცერიცორიაზე პირველი სახელმწიფოც ჩამოყალიბდა. მაგრამ ამაზე - შემდეგ, ჩემო მაცარებო.

იღოს ავტონი	ღვან კაკლიშვილი
ტეჭტას ავტონი	ყანა საბუია
და კოსლოტანტია	ღვან კაკლიშვილი, იღია ჯედიშვილი
შატენუხი	მამუკა ტყეყელაშვილი, ვიოზე ველიშვილი,
	ანსტანია დოდეცრაქი
კოსლოტრეული	
ღიშანო	ინაკლი ბიდიშვილი,
	ნაგა ქობიძე

ყოყადი ერკემალი

(ზღაპარი მათთვის, ვინც "ერკემლის" მაგივრად "სერკემალს" ამბობს)

მისი მოსაუბრე

მოდით, ჩემო კუდრაჭავ და, აი, ის დიდი წიგნი მომანოდეთ... ჰო, ეგ, ოქროსფერი ასობით.

ეს არის "ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი". აქ "სერკემალი" კი არაა, "ერკემალი" წერია და ნათქვამია, რომ ერკემალი არის მამალი ცხვარი, იგივე ვერძი, დახუჭუჭებული ბენვით და ორი კობტად დაგრეხილი, წვეტიანი რქით...

მე სერკემალზე არაფერი ვიცი, მაგრამ აი, ერკემალზე კი ერთ ზღაპარს მოგიყვები, თუ გინდა...

ერთი ერკემალი იყო, ხუჭუჭა ბენვი ჰქონდა და ორი კობტად დაგრეხილი, წვეტიანი რქა.

სად ცხოვრობდა და, ფარეხში, სხვა ცხვრებთან ერთად.

ის ფარეხი მთაში იყო. იქვე

მეცხვარის ქობი იდგა. გათენდებოდა თუ არა, გამოვიდოდა მეცხვარე ქობიდან, თავზე ფაფახს დაიხურავდა, დაიჭერდა კომბალს ხელში, ფარეხის კარს გახსნიდა და ფარას საძოვარზე გარეკავდა. ერთი დიდი ძალი ჰყავდა, ქართული ნაგაზი, სახელად "ბომბორა", იმასაც გაიყოლებდა ხოლმე.

იმ მთაში ისეთი კარგი ბალახი იყო, სულ მწვანედ ბიბინებდა და ერკემალსაც მეტი რა უნდოდა, ძოვდა და ძოვდა. სულ ძოვა-ძოვით იარებოდა, თავს არ აწევდა მალა და ხშირად ჩამორჩებოდა ხოლმე ფარას. დაედევნებოდა უკან თავისი მეგობარი, ბომბორა, და ისევე ფარასთან მიიყვანდა.

- მოხვედი, ჩემო ერკემლო, შენ კი გენაცვალე მაგ დაგრეხილ რქებში! - ეტყოდა მეცხვარე.

ერთხელაც, სწორედ ასე ჩამორჩა ფარას.

ნაგაზმაც ველარ იპოვა, მაგრამ არ შეეშინდა, ყოჩაღი ერკემალი იყო. იარა, იარა და გადაეყარა მგელი.

- შენ ვინა ხარ? - ჰკითხა ერკემალმა.

- სანყალი მგელი! - მიუგო ვერაგმა მგელმა.

- კეთილი ხარ?

- ძალიან კეთილი! თუ გინდა, დავმეგობრდეთ!

- აბა, როგორ უნდა დავმეგობრდეთ, ჩემი მეგობარი ხომ ბომბორაა?!

- ბომბორა რა მეგობარია, მე ხომ იმაზე უფრო ღონიერი

ვარ!

- შენ ჩემ მეგობარზე ცუდად ნუ ლაპარაკობ!

- ბოდიში, მეტად აღარ ვიტყვი.

- რაკი ბოდიში მოიხადე, დავმეგობრდეთ.

- უჰ, რა გემრიელი იქნება! - გაუხარდა ვერაგ მგელს, რადგან შეჭმა უნდოდა ერკემლისა.

- რა იქნება გემრიელი? - გაუკვირდა ერკემალს.

- ჩვენი მეგობრობა!

- გემრიელი მეგობრობა ვის გაუგონია? - უფრო მეტად გაუკვირდა ერკემალს.

- გემრიელი მეგობრობა ის არის, რომ ამ ხევის პირას უნდა დავდგეთ, თვალები დავხუჭოთ და თავები ერთმანეთს მივადოთ!

- უთხრა ვერაგმა მგელმა.

- კარგი, - მიუგო ერკემალმა. მივიდნენ იმ ხევის პირას.

ამასობაში დაეძებს ბომბორა ერკემალს, დაეძებს და ვერ უპოვია. დადის და დადის, ხან ზემოთ გაიხედავს, ხანაც ქვემოთ. მივიდა იმ ხეთან, დაინახა თავითავე მიდებული მგელი და ერკემალი.

- ეჰ-ჰეი, ერკემლო, მგელს უფრო თხილდი, არ გადაგჩეხოს! - დაუძახა ბომბორამ.

- არ დაუფერო, - უთხრა მგელმა, - დახუჭე თვალები და დავმეგობრდეთ!

- კარგი! - მიუგო ერკემალმა. დახუჭეს ორივემ თვალები.

მაგრამ ცალი თვალთ გამოიხედა ერკემალმა, დაარტყა ყბა-დაღებულ, ვერაგ მგელს თავისი კობტად დაგრეხილი რქები და ხევი ჩააკოტრიალა. ქვემოთ კი ბომბორა დაუხვდა მგელს და სამაგალითოდ მიბეგვა.

თავისი ბუნაგისკენ წალას-ლასდა ვერაგ მგელი და იმ დღიდან გემრიელ მეგობრობაზე აღარაფერი უფიქრია.

გამარჯვებულმა მეგობრებმა კი ფარისკენ გასწიეს, თან ასე მიმღეროდნენ:

- ყოჩაღი ერკემალი ვარ, მე რას დამაკლებს მგელი?! - შენი ბომბორა მოგიკვდეს, თუ არ ვადინო მტვერიო!

- ერთად ვართ, ერთად ვიქნებით, რომ ავატიროთ მტერიო.

დამთავრდა ზღაპარი...
ჰოდა, აბა, ახლა მიპასუხე: მამალ ცხვარს, დახუჭუჭებული ბენვით და ორი კობტად დაგრეხილი, წვეტიანი რქით, რა ჰქვია სახელად?

ახალი ლექსი

ბიჭი - ალექსანდრეა!

ბესიკ ხარანაული

პარკში, ნაძალადევში,
სახლის ახლო, განა შორს, -
ხეზე ჩიტის ბუდეა,
ხის ქვეშ ბიჭი თამაშობს.

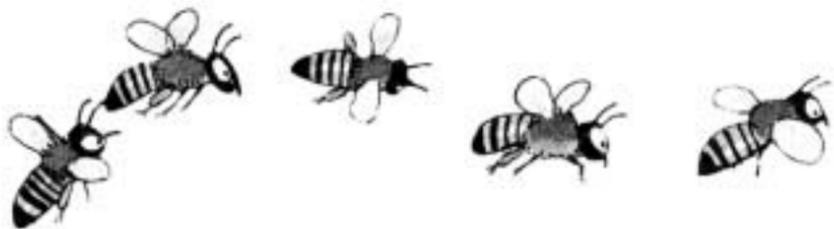
ციდან მზე იყურება,
დილა არის, ადრეა.
ჩიტს რა ჰქვია, არ ვიცი,
ბიჭი - ალექსანდრეა!

კალატოზი - ფუტკარი

6. პავლიშვილი

პ. ლამბაშიძის თარგმანი

მას ანრი ფაბრს ეძახდნენ. სამხრეთ საფრანგეთში დაიბადა, იცხოვრა და გარდაიცვალა. ახალგაზრდა ფაბრს მხოლოდ მეზობლები იცნობდნენ. მოხუცი ფაბრი მთელ მსოფლიოში იყო ცნობილი.

ფაბრმა 92 წელი იცოცხლა. თითქმის მთელი თავისი სიცოცხლე მწერების ცხოვრებას ეცნობოდა. როგორც კი თავისუფალ დღეს იშოვიდა, გაეშურებოდა მინდორ-ველში, მაყვლითა და თავცაცხლათი დაფარულ ჯაგნარებისაკენ. ბუნება გამოცანებს აძლევდა მას გამოსაცნობად, ისიც ცდილობდა გამოეცნო. ზოგჯერ ათი, ოცი, ორმოცი წელიც ეძებდა ფაბრი გამოცანის პასუხს. სიბერემ ვერ მოტეხა, იგი განაგრძობდა დაკვირვებასა და ცდებს მთელი თავისი ხანგრძლივი სიცოცხლის განმავლობაში. პატარა, სრულეზით დანაოჭებული მოხუცი იყო, როდესაც მწერების საჭერი ბადითა და ლუპით ხელში დაეხეტებოდა ხევებში, ქვიშიანი გორაკების ფერდობებზე, სადაც უხვად იყო მზე, ქვიშა და მწერები.

მთელი თავისი სიცოცხლე ანრი ფაბრმა კრაზანებისა და ფუტკრების, პეპლებისა და ხოჭოების ცხოვრების შესწავლას შესწირა.

საამო არ იყო სოფლის მასწავლებლის ცხოვრება. თითქმის მთელი სიცოცხლე ლუკმაპურისათვის ბრძოლაში გაატარა. მთელი ერთი ზამთარი იშიმშილა, რომ ერთი წიგნი ეყიდა, წიგნი მწერების ცხოვრების შესახებ. მრავალი წელი შიმშილში გაატარა, რომ ცოტა ფული შეეგროვებინა და ერთი პატარა ნაგლეჯი მინა ეყიდა. უკვე მოხუცი იყო, როდესაც ეს მინა შეიძინა. საუცხოო რამ იყო მისი მამული: ხელისგულისოდენა მივარდნილი ხრიოკი. იქ ჭინჭარი და ძირხვეწა, ნაცარქათამა და თავცაცხლა იზრდებოდა. ქვის ხროვებზე მაყვლის ეკლიანი ტოტები იყო მოდებული.

ეკალი, ქვის ლოდები, ქვიშა, კირქვა, ორმოები, ბალახბულახი, - ეს იყო ფაბრის ავლადიდება, რომელზედაც ის მთელი სიცოცხლე იცნებოდა.

აქ იყო უამრავი კრაზანა, ბუზი, გარეული ფუტკარი, კუტკალიები, ჭრიჭინები, ხოჭოები, ერთი სიტყვით, ცოცხალი მწერების მშვენიერი კოლექცია, ფაბრს კი მხოლოდ ეს ესაჩიროებოდა.

თავის მინას ფაბრმა "ჩემი ლაბორატორია" უწოდა. ამ ლაბორატორიაში ის აკვირდებოდა კრაზანების ცხოვრებას, ისმენდა კუტკალიებისა და ჭრიჭინების სიმღერას. მას უყვარდა მწერები, გატაცებით უყვარდა თავისი მეცნიერება - ენტომოლოგია, მეცნიერება მწერების შესახებ. სულ მცირე აღმოჩენა ყოველგვარ სიმდიდრეს, დიდებას ერჩია. მან ბევრი რამ აღმოაჩინა ახალი. მწერების ცხოვრება შეისწავლა ისე, როგორც არავის შეესწავლა მანამდე. ფაბრის სიკვდილის შემდეგ ოც წელზე მეტი გავიდა. ამ ხნის განმავლობაში მეცნიერებმა ბევრი რამ ახალი აღმოაჩინეს, მაგრამ ფაბრის წიგნები ყოველი მათგანის მაგიდას ამშვენებს.

თავის ნაშრომს ფაბრმა "ენტომოლოგიური მოგონებანი" უწოდა. ეს ხუთი მსხვილტანიანი წიგნია. ამ "მოგონებებში" ფაბრი მოგვითხრობს თავისი დაკვირვებების, ცდებისა და აღმოჩენათა შესახებ. ეს შესანიშნავი წიგნები არ არის დანერგილი ბავშვებისათვის. ჩვენ იქიდან რამდენიმე თავი ავიღეთ და ვანვლით ბავშვებს. შესაძლებელია, ვინმე მკითხველთაგანი გაიტაცოს ფაბრის მშვენიერმა ცდებმა, შეუდგეს ბუნების საიდუმლოებისა და ახალი გამოცანების გამოცნობას. საერთოდ ასეც ხდება: რაც უფრო მეტი ვიცით, იმდენად მეტის ცოდნა მოგვწყურდება.

- დიდი ხანია, რაც ამ ფუტკარს პირველად შევხვდი. იმ დროს სულ ახალგაზრდა ვიყავი, მხოლოდ თვრამეტი წლისა. ის იყო ვინცები მასწავლებლობას. პირველდანწყებით სკოლაში ვაძლევდი გაკვეთილებს, და ყველაზე საინტერესო სამეცადინო იყო გაშლილ მინდორში გეომეტრიის გაკვეთილები.

- გეომეტრია მინდორში? და მერე მერხები? დაფა, ცარცი სადღა იყო? აბა როგორ, პაპა? - გაანწყვეტინა ფაბრს შვილიშვილმა ლუსიმ, - როგორღა ასწავლიდი გეომეტრიას?

- ჩვენ არ გვესაჭიროებოდა

არც მერხები, არც ცარცი, არც დაფა! არც ერთი არ გვჭირდება. როგორც კი დადგებოდა მისი, გავდიოდით სამეცადინოდ მინდორში. თან წავიღებდით მინის საზომ ჯაჭვს, სარყებსა და სხვა ხელსაწყოებს. მინდორში ვზომავდით სხვადასხვა სამკუთხედებს, ათასგვარ მრავალკუთხედს. ეს მეტად საინტერესო იყო, გეომეტრიასაც ბევრად უკეთ ითვისებდნენ. გასაგებიც არის: ეს პრაქტიკა იყო.

პირველ დღესვე, როდესაც მონაფეები გავიყვანე მინდორში, შევამჩნიე, რომ ისინი არცთუ ისე ბეჯითად სწავლობდნენ. საკმარისი იყო, რომელიმე მათგანი გამეგზავნა სადმე იქვე ახლოს, რომ მას მუშაობა დაეინყებოდა, დაინყებდა ხეტიალს მინდორზე და

რაღაცის ძებნას. აქა-იქ დაიღუნებოდა, აიღებდა ხელში რამეს, სრესდა, სამუშაო კი მას ელოდებოდა.

- რას აკეთებ? - დავეკითხე ერთ მონაფეთაგანს.

- აი, რას! - მაჩვენა ერთი მუჭა მინა. მეორე ხელში კაჭაჭი ეჭირა.

- უნდა გამოგიტყუდე, მონაფეებს არც ისე ეშინოდათ ჩემი. მე მათთვის უფროსი ამხანაგი უფრო ვიყავი, ვიდრე სასტიკი დამრიგებელი.

მუჭა მინა აღმოჩნდა რაღაც ფუტკრის უჯრედი. კაჭაჭით უჯრედიდან ამოვუნწე თაფლის წვეთი.

რა გემრიელი ყოფილა!

მეც მივყევი მონაფეებთან ერთად მინდორში ხეტიალსა და ძებნას.

ახლა კი მივხვდი, რად შეყვარებოდათ მონაფეებს გეომეტრია მინდორში: მინდორში გეომეტრია "ტკბილი" მეცნიერება აღმოჩნდა.

ამ უჯრედს აკეთებდა ფუტკარი-კალატოზი. ის შავ ხავერდში იყო გახვეული. ბრწყინვალე მუქი იისფერი ფრთები ელვარებდნენ მზეზე. როდესაც თაფლს ვართმევდით, ის გვკბენდა. ამისათვის კიდევ უფრო შევიყვარეთ ეს ფუტკარი. მის შესახებ მაშინ არა ვიცოდი რა იმის გარდა, რაც ჩემმა მონაფეებმა მასწავლეს: რომ ამ ფუტკრის თაფლს ამოწუნა კაჭაჭით შეიძლებოდა. მეტის ცოდნა მომიწია. სად მესწავლა? ისეთ მიყრუებულ ადგილას ვცხოვრობდი, რომ ვერვის ვკითხავდი ამის შესახებ. ვის ეცოდინებოდა მინდორში მცხოვრები ფუტკრების შესახებ? წიგნებს! მივაშურე მალაზიას, იქ სწორედ აღმოჩნდა საჭირო წიგნი, საუცხოო, სახელად "სახსროვანი ცხოველების ისტორია".

***

ასე დაიწყო ჩემი ნაცნობობა კალატოზ-ფუტკართან. ამ ფუტკრის მეოხებით გავიცანი მშვენიერი წიგნები მწერების შესახებ. აი, რატომ მიყვარს მისი გახსენება, გახსენება იმ დღეებისა, როდესაც კაჭაჭით ვწუნდი გემრიელ თაფლს.

შეუღესავი კედელი მზის მხარეზე, - აი სად აშენებს თავის ბუდეს ფუტკარი-კალატოზი; არც უბრალო სწორ ქვას იწუნებს, პირიქით, სიამოვნებით იკეთებს მუშტისოდენა ქვაზე ბუდეს,

- მისი ბუდე ხომ დიდი არ არის. საშენი

მასალაც ყოველთვის მოეპოვება. თიხიან-კირიანი მინა, ცოტა ქვიშა. ოღონდ მინა მშრალი უნდა იყოს. ნესტიან მინას ჩვენი კალატოზი არ ხმარობს, ზედაც არ დახედავს. მას მშრალი ფხვნილი ესაჭიროება.

მშრალ მინას ფუტკარი ასველებს თავისი ნერწყვით. მშრალი მინა მალე იშრობს ნერწყვს. გამოდის მაგარი რაღაც, ცემენტის მაგვარი რამ.

ამ ცემენტით აშენებს კალატოზი უჯრედებს.

ფუტკარი წვრილ კენჭებს იყენებს. ამით ცემენტს ზოგავს. გარედან კენჭები აჩნია უჯრედს, მაგრამ შიგნიდან კენჭების წვეტიანი თავები მინით არის გალესილი. იქ ხომ ფუტკრის ნაზი მატლი, თხელკანიანი მატლი იცხოვრებს, ასე რომ, უჯრედის შიგნითა კედლები გატკეცილი უნდა იქნეს.

ააშენებს თუ არა უჯრედს, ფუტკარი გაავსებს მას საჭმლის მარაგით მომავალი მატლისათვის. ეს მარაგი შედგება თაფლისა და ყვავილების მტვრიანასაგანს. თაფლს პანია ჩინჩახით ეზიდება, მტვრიანას კიდევ - მუცლით.

როდესაც მოფრინდება უჯრედთან, ჩაყოფს შიგ თავს და ჩაარწყვეს წვეთ თაფლს. შემდეგ მობრუნდება უჯრედისკენ, ჩაინმენდს მტვრიანას მუცლიდან და ჩაყრის შიგ. ამის შემდეგ ისევ ყოფს თავს უჯრედში და დაიწყებს თაფლისა და მტვრიანას ზელას. გამოდის თაფლიანი ცომი.

გაბრძოლა 80-12 გვარდუა

მე-11 გვერდიდან

როდესაც უჯრედი გაივსება საჭმლით, ფუტკარი ჩადებს შიგ ერთ კვერცხს და გადაულესავს უჯრედს თავს იმავე მინის ცემენტით.

როგორც კი ერთ უჯრედს დაასრულებს, ჩვენი კალატოზი გვერდზე მიუშენებს მეორე უჯრედს. მთელი ბუდე შედგება თხუთმეტიოდე უჯრედისაგან. როდესაც ყველას ააშენებს, ფუტკარი ახურავს მათ ცემენტის ერთ საერთო სახურავს. ასეთი ბუდე ნახევარი ფორთოხლის ოდენაა და უბრალო გამხმარი ტალახის გუნდას წაავსებს.

მინისაგან თხუთმეტი უჯრედის გაკეთება, მათი თაფლითა და ქარტლით გავსება, საერთო სახურავით დახურვა დიდი რამე არ უნდა იყოს. მაგრამ, იცი, რამდენი უნდა იფრინოს ფუტკარმა ამ მუშაობის დამთავრებამდე?

ერთ დღეს აღვიჭურვე მოთმინებით და გავზომე მანძილი ბუდიდან იმ ადგილამდე, სადაც ფუტკარი იღებდა მინას ასაშენებლად. დიდხანს ვიჯექი ბუდესთან და ვაკვირდებოდი ფუტკარს, რამდენჯერაც მოფრინდებოდა მისი პანია გუნდით, იმდენ ხაზს ჩამოვუსვამდი უბის ნიგნში.

ამ ხაზებით გამოვითვალე შემდეგ და რა გამოვივიდა? თვალებს არ ვუჯერებდი. ბევრჯერ შევამოწმე ნაანგარიშევი. ყველაფერი სწორი იყო. ერთი უჯრედის ასაშენებლად ფუტკარს დასჭირვებია თითქმის თხუთმეტი კილომეტრის გაფრენა!

სულ ხომ თხუთმეტი უჯრედი ბუდეში. ახლა საერთო სახურავისათვის მასალის მიზიდვაა საჭირო. ეს სახურავი სქელია. მას იმდენი მასალა დასჭირდება, რამდენიც ყველა უჯრედს. თავის მოსატანად მოგზაურობა?

მე ვფიქრობ, არ შევცდები, თუ ვიტყვი, რომ სანამ თავის ბუდეს ააშენებდეს, ფუტკარ-კალატოზმა უნდა გაიფრინოს არა ნაკლებ ოთხასი კილომეტრისა. აქედან ორასი კილომეტრის გაფრენის დროს მძიმედ არის დატვირთული.

რა მოუვა ფუტკარს ასეთი მძიმე მუშაობის შემდეგ? ისეთი განანამები და ილაგვანყვეტი-

ლია, რომ სიკვდილის მეტი აღარ დარჩენია რა და კიდევაც კვდება. უჯრედში იჩეკება მატლი, ის იკვებება თაფლის მარაგით, დღითიღე იზრდება და მალე იქცევა ჭურბად. ჭურბიდან იჩეკება ფუტკარი. ამამი ბევრი არაფერია საყურადღებო, ასე რომ, აქ არ შევჩერდები. როგორც კი იბადება ახალგაზრდა ფუტკარი, აი აქ იწყება ბევრი რამე საინტერესო.

სად გამოიჩეკა ფუტკარი? უჯრედში. უჯრედი კი ცემენტის სახურავით იყო დახურული. ასეთი სახურავის ზევით კი საერთო სქელი სახურავია მთელ ბუდეზე. მინის ცემენტი დიდი ხანია გახმა, გამაგრდა. როგორღა უნდა გამოვიდეს იქიდან ფუტკარი?

ფუტკარი ღრღნის უჯრედის სახურავს. ღრღნის აგრეთვე ბუდის საერთო სახურავს. სულ უბრალო რამ არის? ჰო, მაგრამ... ყური დამიგდე, რა ცდებს ახდენდენ ფუტკარზე. რეომიურის - ეს იყო მწერების ცხოვრების სახელგანთქმული გამომკვლევნი - ერთ-ერთმა მეგობარმა მოახდინა ასეთი ცდა: კალატოზის ბუდეს გადააფარა შუშის ძაბრი, ამ ძაბრის ყელი ძლიერ ფართო იყო, ყელს მან თხელი ჩითი გადააკრა.

უჯრედებიდან გამოიჩეკა სამი ფუტკარი. გამოღრღნეს ბუდის სახურავი და აღმოჩნდნენ ძაბრის ქვეშ. თავისუფლებისაკენ გზას უღობავდათ თხელი ჩითი. ფუტკარებს გაეხრათ სქელი ცემენტი, ასე რომ, სიფრიფანა ქსოვილის გახრა რად უნდა გაძნელებოდათ? მაგრამ ფუტკარებმა არც კი სცადეს ეს ექნათ. რამდენიმე დღე ფართხალობდნენ ძაბრის ქვეშ, თავისუფლება სურდათ. დაიხოცნენ.

მე არ მომწონს ეს ცდა. კალატოზი შეჩვეულია მაგარის ხვრას: მშრალი მინის, ცემენტისა, აქ კი თხელი ნაზი ქსოვილი იყო. მე სხვაგვარად მოვიქციე.

ავიღე კალატოზის ბუდე და სიფრთხილით მოვხსენი საერთო სახურავი. მოვხსენი უჯრედებს სახურავები. უჯრედებში ელაგნენ კალატოზის ჭურბები.

ავიღე ლერწმის ნაჭერი, დაეჭერი ისე, რომ ყოველი ნაჭერი დარჩენოდა თითო ტიხრი შიგნით. თქვენ გეცოდინებათ, რომ ლერწმის ღერო შიგნით ტიხრე-

ბად იყოფა, მუხლებად. გამოვიდა უჯრედის მაგვარი რამე, მხოლოდ უსახურავოდ. ლერწმის თითოეულ ნაჭერში ჩავდე თითო ჭურბი და დავაცვი საცობები. ზოგი საცობი მინის იყო, ზოგი მცენარის რბილი გულის, ზოგი უბრალო სქელი ქალაღისა.

ყველა ჩემი გაკეთებული უჯრედი ჩავანყე კოლოფში, სახურავებით ზევით - ნამდვილი უჯრედებიც ხომ ასე ალაგია ფუტკარის ბუდეში. კოლოფს გადავახურე შუშის ხუფი და გაზაფხულამდის შევინახე. ეს იყო თებერვალში, კალატოზი-ფუტკარები კი მაისში იჩეკებინა.

მოვიდა მაისიც. ფუტკარები გამოიჩეკნენ, გამოხრეს ჩემი მინის საცობები, გაუკეთეს მრგვალი ნესიერი ხვრელები, გახრეს მცენარის გულისაგან გაკეთებული ნესიერი ხვრელები გააკეთეს, გახრეს ქალაღის საცობებიც.

ბუნების ნიაღმი კალატოზ-ფუტკარი არ შეხვედრია მცენარის გულის ან ქალაღის საცობს. ფუტკარები მაინც მოერიენ ამ უცნობ მასალას. ამის შემდეგ საჩქაროდ გავექანე მინდორში. იქ ვიპოვე კალატოზის რამდენიმე ბუდე, რომლებიდანაც ჯერ არ იყვნენ გამოფრენილი ფუტკარები. მიმახვედრა იმან, რომ ბუდის სახურავზე ღრუები არ იყო. ავიღე ორი ბუდე. ერთს ქალაღი გადავანებე თავზე. ამ ბუდეში ფუტკარებს ჯერ ცემენტის სახურავი უნდა გაეხრათ, მერე ქალაღისა.

მეორე ბუდეს ქალაღის ხუფი დავახურე. აქ ნორჩ ფუტკარებს უნდა გაეხრათ ცემენტის სახურავი, მაშინ ისინი მოხვედბოდნენ ქალაღის ხუფის ქვეშ. ამის შემდეგ მათ მოუხდებოდათ ხუფის გახვრა.

როგორ მოველოდი იმ დღეს, როდესაც ფუტკარები უნდა გამოჩეკილიყვნენ! რით გათავდებოდა ცდა?

აი... პირველ ბუდეში ფუტკარებმა გახრეს ბუდეზე დანებებული ქალაღიც და გაფრინდნენ. ქალაღის ხუფის ქვეშ კი სულ სხვაგვარი ამბავი დატრიალდა. ფუტკარებმა გახრეს სახურავი, მაგრამ ქალაღის ხუფი კი

ვერა. შიმშილით დაიხოცნენ ამ ხუფის ქვეშ. ხომ ისე ადვილი იყო გარეთ გამოსვლა - თხელი ქალაღის ხუფის გახვრა.

- რად არა ჰქენს ეს, პაპა? ისინი ხომ ხრავენ ქალაღს? - ხრავენ, რატომაც არ უნდა ხრავდნენ? ქალაღი ხომ ბევრად უფრო თხელი და რბილია, ვიდრე ცემენტის სახურავი, და მაინც... ფაბრი ცოტა ხანს გაჩუმებული იყო.

- იცი, რად დაიღუპნენ ფუტკარები ხუფის ქვეშ? ისინი დაღუპა ჰაერმა, თავისუფლებამ. ფუტკარმა გამოსრა სახურავი და ხუფის ქვეშ მოხვდა. თავისუფლება იგრძნო. გაცოცდა და წაანყდა ქალაღს, მაგრამ იმის გახვრა ველარ მოახერხა.

- ვითომ რატომამო? - თავის სიცოცხლეში ფუტკარი მხოლოდ ერთხელ ხრავს ხვრელს სახურავში, მხოლოდ ერთხელ. მან უკვე გამოსრა ღრუ ბუდის მინის სახურავში. შემდეგ მუშაობა შეწყდა. ხუფის ხვრელი უკვე ახალი, მეორე იქნებოდა.

როდესაც მე დავანებე ქალაღი ბუდის სახურავს, ფუტკარმა გახრა. მე რომ რამდენიმე ფენა ქალაღი დამენებებინა, ის მაინც გახრავდა. ას, ათას ფენასაც გახრავდა. მოკვდებოდა მოქანცულობით, მაგრამ მუშაობას არ შეწყვეტდა, რადგანაც ხვრელი ერთი იქნებოდა, მუშაობა არ შეწყდებოდა. აქ კი გამოსრა და თავისუფლება იგრძნო. ხვრა მეტი აღარ აქვს წესად, მუშაობა გათავებულია. ახლა კი დაბრკოლება დახვდა, საჭიროა კიდევ გახვრა. ფუტკარი რომ მსჯელობდეს, ის გახრავდა, მაგრამ ის არ მსჯელობს და იძულებულია, მოკვდეს. ბევრი ცდა მომიხდენია ფუტკარებზე. აი, მაგალითი:

ფუტკარი მიფრინავს მინისთვის ან თაფლისთვის. ხშირად ნახევარი კილომეტრის მანძილზე გაფრინდება, უფრო შორსაც. თავის ბუდეს კარგად პოულობს, არასოდეს არ დაებნევა გზა, სწორედ ბუდესთან მიფრინდება. როგორ ცნობს თავის ბუ-

დეს? ავიღე და ადგილი გამოვუცვალე ფუტკარის ბუდეს. ეს ძნელი არ იყო, ბუდე ხომ პატარა ქვაზეა გაკეთებული, ავიღე ქვა და გადავდე მეორე ადგილზე. ქვა იქვე, სულ ახლოს დავდე, ოდნავ გვერდზე.

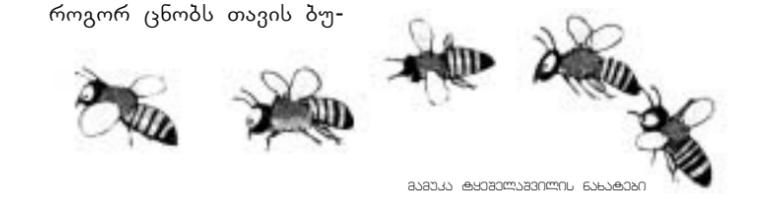
ვხედავ, კალატოზი მოფრინდა, დაეკიდა ჰაერში სწორედ იმ ადგილის თავზე, სადაც ერთი ნუთის წინ იდო ბუდიანი ქვა. ბუდე აღარ იყო. ფუტკარი ნელა დაფრინავდა იმ ადგილის თავზე. მერე დაჯდა სწორედ იქ, სადაც ქვა იდო. დიდხანს იცოცა. ეძება, ბუდე გამქრალიყო.

გაფრინდა. მალე ისევ დაბრუნდა. ხელახლა ეძება ბუდე, რამდენჯერმე მოფრინდა და გაფრინდა უკან. ბევრჯერ გადაველო იმ ადგილს, სადაც მისი ბუდიანი ქვა დავდე. მას უნდა დაენახა ქვა, მაგრამ ბუდე ახალ ადგილზე იდო, ფუტკარი კი მას დაუინებოდა ძველ ადგილზე ეძებდა. ვერ მიაგნო ბუდეს, გაფრინდა და აღარ დაბრუნებულა.

საინტერესოა, არა? თუ დაინყო ფუტკარმა შენება, აშენებს. დაინყო თაფლის ზიდვა - ზიდავს. რაც უნდა უყო, არ შეიცვლის მუშაობას. მას ახსოვს ადგილი, სადაც მოთავსებულია მისი ბუდე, თვით ბუდეს კი ვერ სცნობს. ერთი მხრივ, თითქოს ჭკვიანია, მასთან ერთად, სულელიც.

- როგორიღაა, პაპა, ის?

- არც ასეთი, არც ისეთი. არავითარი ჭკუა არა აქვს. არ შეიძლება იყოს არც ჭკვიანი, არც სულელი. თავისი დაბადების პირველი დღიდან იცის ამის თუ იმის კეთება. მეტი არც იცის რამე, არც შეიძლება, რამე ისწავლოს, რომ გამოუცვალო პირობები, რომელშიაც ის მიჩვეულია მუშაობას, ყურადღებასაც არ მიაქცევს, კვლავინდებურად იმუშავებს და იცხოვრებს, თუნდა, ნურც ექნება ამას არავითარი აზრი. ეს ჭკუა როდია. ეს არის ის, რასაც ჩვენ ინსტინქტს ვუნოდებთ.

მამაკა ტყავალაპრონი ნახაბი

შემთხვევა შუადღისას

(ღეჭიქივი)

ენიდ ბლუტონი

ჯეკი დაბადების დღეზე ფოტოპარატის მფლობელი გახდა, რითაც ძალიან კმაყოფილი იყო. თუმცა, აპარატი არ იყო ახალი, ახალი კი არა, ძალზე ძველი იყო. მას მამიკო წაანყდა საკომისიო

მაღაზიაში და იაფად იყიდა. "ახალი ფოტოპარატი ძალზე ძვირია, და საერთოდ, ვფიქრობ, რომ სჯობია ძველზე დახელოვნიდე. აი, აქ არის პატარა ნიგნი, რომელიც მოგიტხრობს, როგორ უნდა მოიქცე სურათის გადაღებისას." - საჩუქარს დარიგებაც მოაყოლა მამიკომ.

ჯეკი კი აღტაცებული იყო! აჰა - ახლა ის გადაიღებს საკუთარ სურათებს და რამდენ შესანიშნავ რამეს დააფიქსირებს ფირზე.

"რის გადაღებას აპირებ?" - ჰკითხა ელენმა. - "მე გადამიღებ? ძალიან მოხარული ვიქნები, თუ ჩემს პორტრეტს შექმნი."

"ოჰ, არა, ჩემო დავიკ, მე არ ვაპირებ დავიხარჯო ისეთ უბრალო რამეზე, როგორც ადამიანის პორტრეტი. ამის გაკეთება ხომ ყველას ძალუძს!"

"მამ რის გადაღებას აპირებ,

ჩიტების? ცხოველების?" - არ ეშვებოდა ელენი.

"არა, ისინი არ გამიჩერდებიან ერთ ადგილზე. მე ვაპირებ მანქანების, მატარებლების და აეროპლანების გადაღებას. ვფიქრობ, დასაწყისისათვის შევადგინო მანქანების ალბომი. უნდა გადავიღო ყველა მარკის მანქანა, წარმოიღვიე, რა სასიამოვნო იქნება მათთვის თვალყურის დევნება."

"ეს ყველაფერი ძალზე კარგია, მაგრამ ერთი მითხარი, ჩვენი მანქანისათვის თუ აპირებ სურათის გადაღებას? თუ გადაწყვეტ, მაშინ მე საჭესთან მოვკალათდები, ვითომ, სადაცაა უნდა დავძრა."

ასე გადაიღო ჯეკმა თავისი პირველი სურათი - მამიკოს მანქანა, რომლის საჭესთანაც მოკალათებულიყო ელენი.

ჯეკი ამაყობდა ფოტოპარა-

ტით და მხოლოდ ძილის დროს იხსნიდა კისრიდან. ყველაზე მნიშვნელოვანი კი ის იყო, რომ ბიჭუნა არ აპირებდა იმის გადაღებას, რასაც ადამიანები ჩვეულებისამებრ იღებენ ხოლმე. არა, მისი ჰობი მანქანებით, მატარებლებითა და აეროპლანებით იფარებოდა.

შემდეგ კვრამი ჯეკს - როგორც ფოტოკორესპონდენტს - არც ერთი ნუთი არ დაუკარგავს, მან გადაუღო მშვენიერ როლს როისს, აგრეთვე პატარა, საყვარელ მანქანას, რომლის უკანა საჯდომზე იჯდა კბილებდაკრეჭილი ძაღლი. იგი, როგორც ჩანდა, მანქანის სამეთვალყურეოდ დაეტოვებინათ. აპარატით მოახლოებულ ბიჭუნას ისე ბოროტად დაუღრინა, რომ მოულოდნელობისაგან ჯეკი შეხტა, მაგრამ მალე მოვიდა გონს და ხუმრობაც კი გაუბედა

ასე მყეფარს: "არ გინდა სურათი გადაგიღო? რატომ? ერთი ნუთით, კარგია! - მე გადავიღე! და თუ შენ პირდაღებული და ენა-გადმოგდებული გამოხვედი, მე არ დამაბრალო."

როცა ჯეკმა დაამთავრა მთელი ფირი, მამამ გამყლავნება ასწავლა. მალე მას ჰქონდა ექვსი შესანიშნავი მანქანის ფოტო, რითაც უზომოდ გახარებული და ამაყი იყო.

"მართლაც, კარგად გამკლავებხარ პირველ ფირს!" - უთხრა გაცოცხლებულ მამამ.

"დაახ, ყურადღებით გავეცან ნი ხმარების წესს და შემდეგ ისე მოვიქეცი, როგორც იქ არის მითითებული."

"ბარაქალა შენს ბიჭობას, ადამიანების უმრავლესობა, როგორც წესი, დაეხარება ახალ ბაზრძილზა მე-13 გვერდიდან

მ-12 გვერდიდან

ნივთს ისე, რომ არც შეეცდებოდა შეისწავლოს და მერე კი უკვირთ, რატომ იღებენ სავალალო შედეგს. ნამდვილად დაიბნეა თუ შენი აპარატი, ჯექ!

ჯექმა თავისი საქმიანობა განაგრძო. სურათს უღებდა ყველა იმ მანქანას, რომელიც მის ქუჩაზე ჩაივლიდა. შემდეგ კი სიამოვნებით აკრავდა დაბეჭდილ სურათებს ალბომში.

"მე ვიღებ ყველა მარკის მანქანას - ამერიკულს, ფრანგულს... ერთი იტალიური ვერ გამოვიჭირე, მას განსაკუთრებული ადგილი ელოდება ჩემს ალბომში. მართლაც, ხომ თვალისმომჭრელია დიდი იტალიური მანქანა, არა?"

ჯექის მამიკომ არ იცოდა ამდენი რამე მანქანების შესახებ, ამიტომაც ჩაეცინა: "არ ვიცოდი, თუ ასე სერიოზულად იყავი გატაცებული მანქანებით, თორემ უკეთ მოვემზადებოდი შენთან სასაუბროდ. ახლა არც კი ვიცი, რა გიპასუხო."

ბიჭუნას გატაცება მართლაც ძლიერი იყო. როგორც კი ახალ მოდელს შენიშნავდა, მაშინვე მზად იყო, ამოეღო ბუდიდან აპარატი და გაეჩხაკუნებინა. საინტერესო იყო მათი გადაღება, უფრო მიმზიდველი - გამჟღავნება და ბოლოს მიღებული სურათით დატკობა.

ერთხელ, შუადღისას, იგი გზის პირას იჯდა და ჩამვლელ მანქანას ელოდა. ძალიან ცხელი იყო, ბუნება ისე დათენილიყო, რომ ნიავიც კი არ იძროდა. ჯექმა მზეს თავი შეაფარა და ლობის ძირას საჩრდილობელში მოკალათდა. მალე თვალები მილულა და ჩაეძინა.

ბიჭუნა მანქანის ძრავის ხმაურმა გააღვიძა. დამძიმებული ქუთუთოები ასწია, კარგად დაამთქნარა და თავი გამოყო მწვანე საფარიდან... ჯექი გველნაკბენივით წამოხტა...

იტალიური მანქანა, მშვენიერი, გრძელი ტენჯით, ყვითელი ფერით, გარშემო ვერცხლის სალტეებით მორთული. იფ, რა მანქანაა! აი, სწო-

რედ ის მოდელი, რომელსაც ალბომში ადგილი ელოდა.

მან სწრაფად გახსნა ბუდე და მოიმარჯვა აპარატი. მაგრამ უეცრად მანქანის კარი გაიღო, კაცი გადმოვიდა, მივიდა მოპირდაპირე კედელთან და რალაც შეხვეული მოისროლა მეორე მხარეს. ამის შემდეგ უცნობი დაბრუნდა მანქანასთან. "ისინი ერთ წამში დაიძვრებიან! მე უნდა მოვასწო გადაღება, თორემ ვეღარასოდეს ვნახავ ასეთ იტალიურ მანქანას!"

ბიჭი გაშმაგებით ჩაეჭიდა აპარატს, თვალი მოჭუტა და გაიხედა იმ პატარა სარკეში, რომელიც უჩვენებდა ობიექტის მდებარეობას. მანქანა ზუსტად შუაში აღმოჩნდა. კაცმა ძრავა აახმაურა და სწორედ ამ დროს გაისმა ჯექის აპარატის "ჩხკ!"

მანქანა დაიძრა. არავის მოუკრავს თვალი ჯექისთვის, არც მისი აპარატის ჩხაკუნი გაუგონია ვინმეს.

ჯექმა შინ წასვლა დააპირა. ერთი სული ჰქონდა, როდის გამჟღავნებდა ფირს და ნახავდა იტალიური მანქანის სურათს. ამ დროს გზაზე გამოჩნდა შავი მანქანა, რომელსაც თავზე ჰქონდა წარწერა: "პოლიცია."

"პოლიციის მანქანა," - ჩაილაპარაკა ჯექმა. ნეტავი გაჩერდებოდა. სწორედ ერთი კადრია დარჩენილი ფირზე. მართალია, სხვებიც მაქვს ამ მოდელის სურათები, მაგრამ ასეთი წარწერით - არა."

თითქოს მანქანამ ყურად იღო ჯექის სურვილი და მის გვერდით გაჩერდა. ბიჭუნამ სწრაფად მოიმარჯვა აპარატი, მაგრამ სანამ ლილაკს თითს დააჭერდა, ფანჯრიდან პოლიციელმა გამოყო თავი და დაუძახა:

"ეი, შვილო! რაიმე მანქანა ხომ არ დაგინახავს?"

"მხოლოდ ერთი, ისიც ნახევარი საათის წინ, ლობესთან მეძინა."

პოლიციელს სასონარკვეთით აღმოხდა: "ეჰ, შენ ალბათ ვერაფრით დაგვეხმარები. მანქანა მაინც დაინახე?"

"როგორ არა, იტალიური იყო, ის ჩემთან სულ ახლოს შეჩერდა. აკი ძრავის ხმაურმა გამომღვიძა."

"ოჰ, ხო, ხო, კარგია, მაშინ მითხარი, ვინ იყო მანქანაში, რამდენი, და როგორ გამოიყურებოდნენ."

"არა, მე არ შემიძლია ამის თქმა. არ ვიცი. მე მხოლოდ ის დავინახე, რომ ვიღაც კაცი გად-

მოვიდა მანქანიდან და რალაც გადააგდო კედლის მიღმა. შემდეგ დაბრუნდა და წავიდა."

"როგორ გამოიყურებოდა ის კაცი?"

"არ ვიცი, ნამდვილად არ ვიცი, სერ" - მხრები აიჩეჩა ჯექმა.

"ერთი ამას დამიხედეთ!" - აღმოხდა პოლიციელს და მიუბრუნდა მანქანაში მჯდომს. "აქ ბიჭია, რომელსაც შანსი ჰქონდა დაენახა ყველა და ყველაფერი, მან კი მხოლოდ ის იცის, თუ როგორი იყო მანქანა!"

ჯექს არ ესიამოვნა კაცის ამრეზილი ტონი: "სერ, თქვენ ხომ არ გგონიათ, რომ მე ჭკუანაკლული ვარ? უნდა იცოდეთ, მე ვაგროვებ ფოტოებს ჩემი მანქანების ფოტოალბომისათვის. ამიტომაც, ბუნებრივია, რომ არ დავინტერესებულვარ იქ მყოფი ადამიანებით."

ამ სიტყვების შემდეგ ყველაფერი ბუნებრივად სწრაფად განვითარდა... სამ პოლიციელს ღმუჯი აღმოხდათ! ერთ-ერთმა შეაგდო ჯექი მანქანაში და აპარატი ხელიდან გამოგლიჯა...

"მას სწორედ ის გადაუღია, რაც აგრერიგად გვჭირდება. სასწრაფოდ გაამჟღავნეთ ფირი! ჯონ, ნახე ერთი, რა გადააგდეს კედლის მიღმა!"

"მაგრამ ეს ჩემი ფირია! ყოველთვის თვითონ ვამჟღავნებ ფირებს... ვერ გამოვიდა, ასე რამ აგაღელვავა!"

"კარგი, იმსახურებ საქმის კურსში ჩაყენების უფლებას, ბიჭიკო. შენ სწორედ ის ადამიანი ხარ, ვინც შენდაუნებურად დაგვასაჩუქრე სურათით, რომელზეც, ალბათ, დააფიქსირე ბანდის ორი წევრი. მათ გაიტაცეს საიდუმლო ქალაქები. მართალია, პოლიციამ იცის, ვინ არიან ისინი, მაგრამ სამხილი არ გვქონია ხელთ. დარწმუნებული ვართ, რომ ისინი მართავდნენ დიდ იტალიურ მანქანას."

ახლა ჯექის ჯერი დადგა, რომ გაცემისაგან პირი დაეღო! ე.ი. მისმა საყვარელმა აპარატმა სურათი გადაუღო არა მარტო ნანატრ ავტომანქანას, არამედ მასში მოკალათებულ ორ ქურდს - თანაც ყველაზე დიდი მასშტაბის ქურდებს. ბიჭს ის კაციც გაახსენდა, რომელიც მანქანასთან იდგა, როცა თითი დააჭირა ლილაკს. ისიც აუცილებლად იქნება სურათზე!

პოლიციის მანქანა მიადგა დიდ სამძებრო განყოფილებას. ფირი ამოიღეს ჯექის აპარატიდან და სასწრაფოდ გაამჟღავნეს.

პოლიციელმა სინათლეზე გახედა ფირს: "შეხედეთ! აი, მანქანა და ნეტა, ვინ არის მის გვერდით? ეს ხომ ლენი რიჩარდსონია, არა? ასეც ვფიქრობდი! აი, კაცი საჭესთან, დააკვირდით - მე მითქვამს, ეს პეტ ლუსინია!"

"კარგი ფოტოა?"

- იკითხა ჯექმა, რომელიც ცდილობდა, ცალი თვალთ მინც შეეხედა სურათისათვის.

"გადასარევი! უკეთესს ვერც ვინატრებდი! როგორ გაგვიმართლა დღეს - მანქანაც და ქურდებიც ერთ სურათზე - უდავო დამადასტურებელი საბუთი მათ დასაჭერად. შვილო, შენ ბევრად უფრო დიდი საქმე გააკეთე ამ სურათის გადაღებით, ვიდრე გეგონა და გსურდა."

რა საამაყოა ჯექისათვის! მით უფრო, რომ მეორე დღეს ყველა გაზეთმა დაბეჭდა იტალიური მანქანის ფოტო.

ჯექი სიხარულისაგან სულ ერთსა და იმავეს ჰყვებოდა. მსმენელები ვეღარ აჩერებდნენ აჭიკჭიკებულ ბავშვს.

"ჩემო საყვარელო, ძველო აპარატო, როგორ გადაიღე ასეთი მნიშვნელოვანი სურათი! რას ჩავაკრავ ჩემს ალბომში - საუკეთესოს და ამალელებელს!"

ყველა გაზეთმა, რომელმაც კი დაბეჭდა მისი ფოტო, ჯექს ჰპორობარი გამოუგზავნა და, მისდა გასაოცრად, იმდენი ფული დაუფროვდა, რამდენიც მთელი ცხოვრების მანძილზე არ ენახა.

"ათი პაუნდი! მე ვიცი, როგორ მოვიხმარ მათ!"

მეც ვიცი. თქვენ ვერ ხვდებით? ის წავა და იყიდის საუკეთესო აპარატს მატარებლების ალბომის შესადგენად. და თუ ოდესმე შეხვდებით ჯექს, სთხოვეთ, გაჩვენოთ მანქანების ალბომი, ის ძალზე საინტერესოა. განსაკუთრებით, ბოლო ორი სურათი: დიდი, ბრჭყვილა იტალიური მანქანა და შავი - თავზე წარწერით:

"პოლიცია"

თავაზები პერსონალურ კომპიუტერზე

War Craft 3 Reign of Chaos

Warcraft III -ზე საუბარს იმით და-
ვინყვებ, თუ რა განსხვავებაა Warcraft III
-ის ახალ ვერსიასა და Warcraft II -ს შო-
რის. პირველ რიგში უნდა აღინიშნოს ის,
რომ Warcraft III -ში უკვე 4 ნაციაა, განსხ-
ვავებით Warcraft II -გან, სადაც სულ 2 ნა-
ციაა. ესენია:

1. ადამიანები, რომელთაც გააჩნიათ
საკმაოდ ძლიერი ჯარი, აგრეთვე მაღალი
დონის ტექნიკა და მაგია.

2. ორკები, - გობლინები და გნომები,
რომლებიც ძალზე აგრესიული ჯარით გა-
მოირჩებიან, აქვთ შთამბეჭქდავი მაგია,
ტექნიკა და სხარტი იმპროვიზაციის
უნარი.

3. მკვდრები (ახალი რასა), ანუ ბორო-
ტი სულელები და ემპაკები, რომლებიც ადა-
მიანთა სულელებს იპარავენ და თავის სასარ-
გებლოდ იყენებენ. მათ ჰყავთ ძალზე ძლი-
ერი არმია. მაგია არც ისე ძლიერი აქვთ,
მაგრამ ტექნიკაში არ ჩამორჩებიან სხვა
რასებს.

4. ღამის ელფები (კიდევ ერთი ახალი
რასა), რომელთაც გააჩნიათ უსაზღვრო
მაგია. ისინი ბუნების შვილები არიან და,
აქედან გამომდინარე, მათ ხის ტექნიკა და
სახლები აქვთ. ელფების ძლიერ ჯარში
ტროლებთან ერთად იბრძვიან ცხოველე-
ბიც.

ახალ ვერსიაში კიდევ ერთი განსხვავე-
ბა გვაჩვენა ამ თამაშის შემქმნელმა კომ-
პანია Blizzard -მა: აქ ყველა ნაციას თავი-
სი გმირი ჰყავს. გმირს უდიდესი მნიშვნე-
ლობა ენიჭება ჯარის მართვაში, იგი არმი-
ის ლიდერია და მასთან ერთად არმია ორ-
ჯერ უფრო ეფექტურად და აგრესიულად
იბრძვის. გმირს ყოველი ომის მოგების
შემდეგ ემატება გამოცდილება - Level_ი
(გამოცდილებაში იგულისხმება დარტყმის
ძალა, ახალი მაგიური შელოცვები და შემ-
დგომ მათი განვითარება-დახვეწა). გმი-
რის დაღუპვის შემთხვევაში თქვენ უნდა
მიმართოთ სპეციალურ სახლს - ღმერთე-

ბის სახლს, საიდანაც შესაძლებელია გმი-
რის დაბრუნება იმავე გამოცდილებით.
გმირს გააჩნია განვითარების 10 ეტაპი.
თითოეულ ნაციას, როგორც წესი, სამ-სა-
მი გმირი ჰყავს და ეს სამი გმირი ერთმანე-
თისაგან მაგიური ცოდნით განსხვავდები-
ან (ზოგს სიცოცხლის მომატება შეუძლია,
ზოგს მითითებული ტერიტორიის მინას-
თან გასწორება და კიდევ მრავალი რამ...).

ახალ ვერსიაში არის კიდევ ერთი ნიუ-
ანსი: რაც უფრო მეტ ხალხს გამოუშვებ,
(ჯარისკაცი იქნება ეს თუ ჯადოქარი, სუ-
ლერთია), მით უფრო ნაკლები რესურსი
მოაქვთ მუშებს. არის სამი ეტაპი:

1. "No Upkeet" - როდესაც ხალხის რა-
ოდენობა 30-ს არ აღემატება და ამ შემთხ-
ვევაში მუშებს რესურსის 10 ერთეული მო-
აქვთ.

2. "Low Upkeet" - როდესაც ხალხის
რაოდენობა 30-ზე მეტია, 60-ზე ნაკლები
და მუშებს რესურსის 7 ერთეული მოაქვთ.

3. "High Upkeet" - როდესაც ხალხის
რაოდენობა 60-დან 90-მდე იზრდება და
მუშებს მხოლოდ 4 ერთეული რესურსი მო-
აქვთ.

WarCraft-ის ახალ ვერსიაში გაჩნდა
კიდევ ერთი ფაქტორი, ეს არის დღე-ღა-
მე, რაც თამაშს რეალობის ეფექტს
ანიჭებს. ამას გარდა შესაძლებელია ზუს-
ტი დროის გაგებაც. ღამით ბრძოლა, ძი-
რითადად, ელფების პრიორიტეტია, რად-
განაც ისინი ამ დროს კარგად ხედავენ და
საკმაოდ ზუსტად ისვრიან ისარს. აი,
სხვა რასის წარმომადგენლებმა კი ღამე
10 ნასროლიდან შეიძლება 6 -ჯერაც კი
ვერ გააჩუქან მიზანში. მე პირადად, თა-
მაშის დახურვის შემდეგ, გადავწყვიტე
ბედი ინტერნეტშიც მეცადა და გასაოცარ-
ი შედეგი მივიღე: ბევრმა იცის, თუ რა
ძნელია თამაში ინტერნეტში და როდესაც
რუსულ სერვერს ვეწვიე სათამაშოდ,
არავითარი შეფერხება ან დისკომფორტი
არ მიგვრძნია. ასე მეგონა, რომ ჩემი მო-

წინააღმდეგეები აქვე, ჩემს გვერდით
ისხდნენ კომპიუტერებთან და ლოკალურ
ქსელში ვეთამაშებოდით ერთმანეთს. ეს
ყველაფერი იმაზე მიგვიტოტებს, რომ
WarCraft III არ მოითხოვს ინტერნეტთან
შეერთების მაღალ სიჩქარეს და ჩვეუ-
ლებრივი მოდემითაც უპრობლემოდ შე-
იძლება თამაში. როგორც ძველად, თა-

მაში არის ორი რესურსი: ოქრო და ხე. ეს
იმაზე მიუთითებს, რომ მთელი ყუ-
რადლება გადატანილია ბრძოლაზე და
არა სხვადასხვა სახის მშენებლობებზე.
ამით Warcraft ინარჩუნებს თავის სახეს,
რომელიც მას ბოლო წლებში ჩამოუყა-
ლიბდა.

დათო დავარავილი (Lucky =Eagles=)

Comanche 4 Sikorski RAH - 66

დაახლოებით ნახევარი წელია, რაც
გამოვიდა ცნობილი ავია-სიმულიატო-
რის "კომანჩის" მე-4 ნაწილი. ამ თამაშმა
ჯერ კიდევ გამოსვლამდე მიიქცია ყუ-
რადლება თავისი ზეთანამედროვე ტექ-
ნოლოგიებით კომპიუტერულ ანიმაცია-
ში. მასში მთლიანად არის გამოყენებუ-
ლი თანამედროვე 3D ვიდეოაქსელერა-
ტორის GeForce3-ის შესაძლებლობები.
მარტივად რომ ვთქვათ, როდესაც თა-
მაშის დროს გადავუფრენთ ოკეანეს,
ვამჩნევთ აქაფებულ ტალღებს და ჩვენი
ვერტმფრენის მიერ დატოვებულ კვალს
წყალზე. თამაშში გამოყენებულია ძა-
ლიან რთული გრაფიკა და ანიმაცია,
რაც საკმაოდ მძლავრ პროცესორს და
ვიდეოაქსელერატორს მოითხოვს. ტეს-
ტირებისათვის გამოყენებულია Intel
Celeron 1200 პროცესორი 320MB ოპე-
რაციული მეხსიერება და Geforce3
Ti200 ვიდეოაქსელერატორი, მაგრამ,
მიუხედავად ამისა, მასობრივი ბრძოლე-
ბის დროს მაინც შეიმჩნევა გარკვეული
შეფერხება. თამაში იწყება სასწავლო
მისიების შესრულებით და ახალი მისიე-
ბი იხსნება მხოლოდ მათი შესრულების
შემდეგ. მისიები საკმაოდ მრავალფე-
როვანია და რთული: ჯუნგლებში მონი-
ნააღმდეგის აღმოჩენა და განადგურე-
ბა, დასახლებული პუნქტების დაცვა,
მტრის ქიმიური ქარხნის აღმოჩენა-გა-

ნადგურება, საზღვაო კრეისერის გა-
ნადგურება, ქალაქის პირობებში ბრძო-
ლის წარმოება... მონინააღმდეგეს, ძი-
რითადად, საკმაოდ თანამედროვე რუ-
სული საზღვაო-საჰაერო-სახმელეთო
შეიარაღება გააჩნია. აი, არასრული ჩა-
მონათვალი: Ka50, Ka52, Mi24 - შვეულ-
მფრენები, Su25, Su27, Mig29 - თვითმ-
ფრინავები, T55, T72, T80 - ტანკები,
ჯავშანტანსპორტიორები, საზენიტო
დანადგარები, "მინა-ჰაერის" ტიპის სა-
რაკეტო დანადგარები, საზღვაო კრეი-
სერები, ნაღმოსნები, ესმინცები და ასე
შემდეგ. არის მისიები, სადაც ზემოთ ჩა-
მოთვლილი საბრძოლო ტექნიკა უკლებ-
ლივ გამოიყენება და თამაშის დროს
ერთ ადგილზე გაჩერება ნამითაც კი და-
უშვებელია. არც ჩვენი "კომანჩი" არის
შეიარაღებას მოკლებული, მისიების მი-
ხედვით მასზე ყენდება 40-მდე "ჰაერი-
მინის" ტიპის რაკეტა (Hydra-70), 16-
მდე თვითდამიზნებადი მრავალმიზნო-
ბრივი რაკეტა (Hellfire), 20-მდე "ჰაერი-
ჰაერის" ტიპის რაკეტა (Stinger) და
1500-მდე საბორტო ქვემეხის ჭურვი
(XM-301). სასიამოვნოა ისიც, რომ
გათვალისწინებულია ქსელში თამაშის
მოყვარულთა ინტერესებიც: 32 მოთა-
მამეს შეუძლია შეებრძოლოს
ერთმანეთს Nova Logic-ის სათამაშო
სერვერზე Novaworld-ზე.

კომპიუტერული სპორტი - სპორტის ახალი სახეობა

COUNTER - STRIKE

ნინა ნომერში ვწერდით, რომ ჩატარდა თბილისის ღია პირველობა Counter-Strike -ში. ამჯერად გაგაცნობთ, თუ რას წარმოადგენს თამაში, რომელსაც ყოველდღიურად მთელი მსოფლიოს მასშტაბით ქსელში დაახლოებით 5 მილიონი ადამიანი თამაშობს. Counter-Strike წარმოადგენს ყველასთვის ცნობილი თამაშის Half-Life -ის მოდიფიკაციას. აქ არ არის რაღაც მისიების თანმიმდევრობა და სახეზეა მხოლოდ შეჯიბრების ნაირსახეობა. ამ თამაშში შესაძლებელია 32-მდე მოთამაშის ერთდროულად მონაწილეობა, მაგრამ შეჯიბრების დროს თამაშობენ 2-2 ზე, 4-4 ზე ან 5-5 ზე. გუნდები თამაშის დაწყებამდე იყოფიან ტერორისტებად და სპეცრაზმელებად. მოცემულ დროში (როგორც წესი, ეს 3 წუთის ტოლია) მათ უნდა შეასრულონ დავალება, კერძოდ: ტერორისტებმა განსაზღვრულ ადგილზე უნდა დადონ ნაღმი და ააფეთქონ, ხოლო სპეცრაზმემა კი ამაში ხელი უნდა შეუშალოს. თამაშის დროს მათი მოქმედებები ამგვარი თანმიმდევრობით გამოიყურება: ორივე გუნდი ჩნდება თავის საწყის პოზიციაზე, მოცემული ფულით ყიდულობენ საჭირო შეიარაღებას, იკავებენ გარკვეულ პოზიციებს, როდესაც ნაღმი დადებულია, სპეცრაზმი ცდილობს განაღმოს იგი. პირველი ეტაპის დამთავრების შემდეგ ირთვება მორიგი ეტაპი, სადაც მისიის მიზანი უცვლელი რჩება და იცვლება მხოლოდ ადგილმდებარეობა. ამ თამაშში იარაღის დიდი არჩევანია: 5-6 სახის პისტოლეტი (Desert Eagles, Glock, Dual Beretta, USP ...), დაახლოებით ამდენივე სახის მსუბუქი ავტომატები (MP5, H&K, UZI...), ავტომატები (AK47, M4A...),

დესანტის ავტომატური სნაიპერული შაშხანები (Sig552, Steyer aug...), ხელის ტყვიამრფევევი და მძიმე სნაიპერული შაშხანა (AWP), ამის გარდა, შეგხვდებათ დამატებითი შეიარაღებაც: 2 სახის ჯავშანუილეტი, 3 სახის ხელყუმბარა, ლამით ხედვის მონყობილობა და გამნაღველის მონყობილობა. ამ ყველაფრის შეძენა შეიძლება იმის მიხედვით, თუ რა თანხა მოუგროვდა ამა თუ იმ მოთამაშეს. ფული გროვდება ძირითადად მოგებული რაუნდების და მოკლული მონინააღმდეგეების საშუალებით. თავიდან ორივე გუნდის თითოეულ წევრს მხოლოდ 800-800 \$\$ აქვთ, რაც პირველი რაუნდის დასაწყისში ავტომატური იარაღის შეძენის საშუალებას არ იძლევა და მეტოქეები იძულებულნი არიან, პისტოლეტებით და ხელყუმბარებით გავიდნენ ფონს. ფულის დაგროვებაც არ შეიძლება უსასრულოდ - ზემო ზღვარი 16.000\$-ია და 3 ზედიზედ წაგებული რაუნდის შემთხვევაში მოთამაშე ფაქტიურად ისევ პისტოლეტის ანაბარა რჩება. პირველი 12 რაუნდის შემდეგ მონინააღმდეგეები ადგილებს ცვლიან (ანუ ტერორისტები სპეცრაზმელები ხდებიან და პირიქით) და იგივე ეტაპს თამაშობენ თავიდან. 4 ნათამაშევი 12-რაუნდიანი ეტაპის შემდეგ ხდება ქულების დაჯამება და ის გუნდი, რომელიც მეტ ქულას მოაგროვებს, ცხადდება ამ შეხვედრაში გამარჯვებულად. სტრატეგია ამ თამაშში ერთ-ერთი გადამწყვეტი მომენტია და მისი შემუშავება ხდება თამაშის დაწყებამდე. გუნდის კაპიტანმა უნდა განიხილოს ცალკეული ეტაპის რუკა და აირჩიოს ამ ეტაპზე თავისი გუნდის თამაშის სტილი (ანუ სტრატეგია). თუ ის აირჩევს თავდაცვით სტილს, მაშინ თავის თითოეულ თანაგუნდელს ისე უნდა შეურჩიოს ადგილი რუკაზე, რომ მონინააღმდეგე თავდაცვის ხაზი ვერ გამოარღვიოს. თუ კაპიტანი აირჩევს თავდასხმის გეგმას, მაშინ მან უნდა განსაზღვროს მარშრუტი, რომლითაც მისი თანაგუნდელები იმოდრავენ და მიაღწევენ მიზანს. ინტერნეტში მოი-

ვის თითოეულ თანაგუნდელს ისე უნდა შეურჩიოს ადგილი რუკაზე, რომ მონინააღმდეგე თავდაცვის ხაზი ვერ გამოარღვიოს. თუ კაპიტანი აირჩევს თავდასხმის გეგმას, მაშინ მან უნდა განსაზღვროს მარშრუტი, რომლითაც მისი თანაგუნდელები იმოდრავენ და მიაღწევენ მიზანს. ინტერნეტში მოი-

პოვება სხვადასხვა ტაქტიკისა და სტრატეგიის აღწერები, რომლებიც დაწერილია ცნობილი მოთამაშეებისა და გუნდების მიერ. მასალები Counter-Strike-ის თემაზე ინტერნეტში ისეთი რაოდენობითაა, რომ, ალბათ, შესაძლებელი იქნებოდა ენციკლოპედიის მრავალტომეულის გამოცემა.

რეიტინგი, ანონსი, ინფორმაცია:

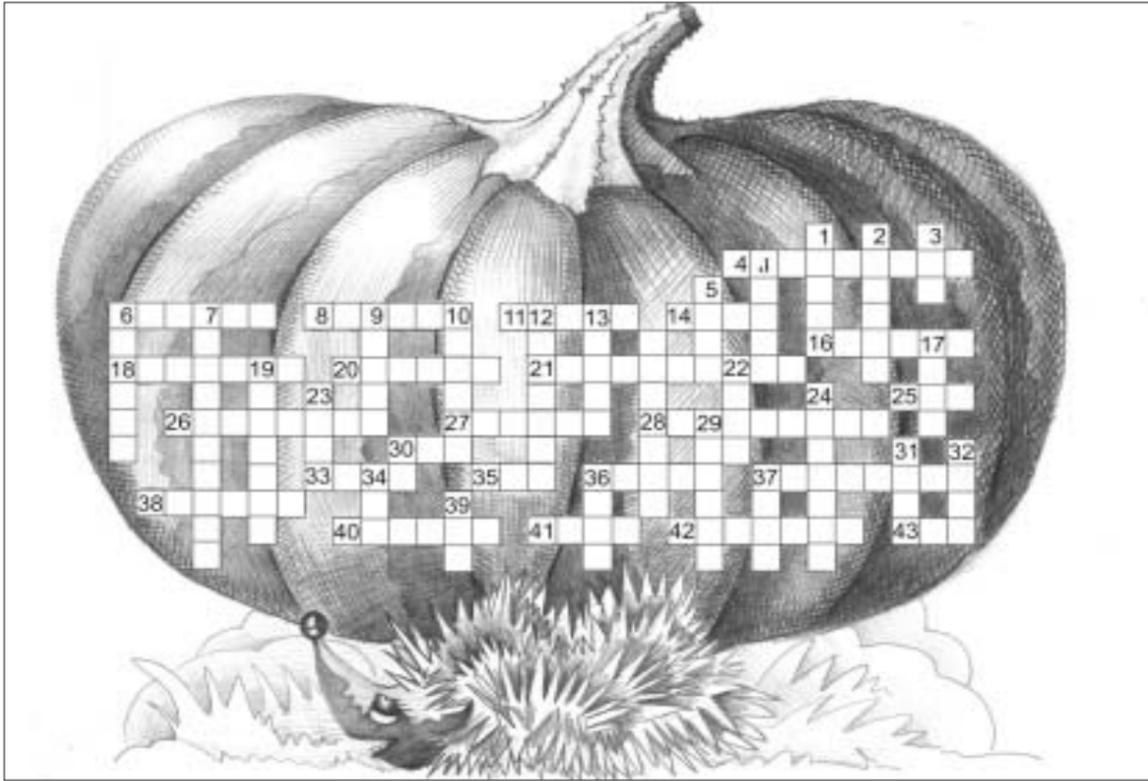
Table with 2 columns: Game Name and Developer/Publisher. Includes titles like Warcraft III, Neverwinter Nights, The Sims, etc.

Table with 2 columns: Release Date and Game Name. Lists release dates for various games like O.R.B. Industry Giant II, Hyper Rails, etc.

Table with 2 columns: Release Date and Game Name. Lists release dates for games like Another War, Project Nomads, etc.

Table with 2 columns: Release Date and Game Name. Lists release dates for games like Stronghold: Crusader, GOD Games, etc.

ქროსვორდი

შვეულად: 1. კურდღლის შვილი; 2. სქელი, გემრიელი სასმელი; 3. რაც არა ჩანს და მხოლოდ ისმის; "კ". ბოსტნეული, რომლისგანაც ფერიამ ეტლი გააკეთა; 5. საცხოვრებელი ჩიტებისათვის; 6. ეკლებიანი პატარა ცხოველი; 7. შევებულება სკოლაში; 9. რა წაიღო გამოქვაბულიდან ალი-ბაბამ?; 10. სამოვარი შინაური ცხოველებისათვის; 12. ავსტრალიელი მოხტუნავე ცხოველი; 13. ტექსტი, რომელსაც ღვთის წინაშე ვკითხულობთ; 15. ზღაპრული ცეცხლოვანი ცხოველი; 17. ხე, რომელსაც მუმლი ვერას აკლებს; 19. სასოფლო-სამეურნეო იარაღი; 22. გარეული ფრინველი; 23. კამეჩის შვილი; 24. სათამაშოიანი კვერცხი; 29. გაუშლელი ყვავილი ან ფოთოლი; 30. დადებითი პასუხი; 31. სართულიდან სართულზე ასასვლელი; 32. ცხვრების კრებული; 34. ღორების საყვარელი ნაყოფი; 36. პიფის მეგობარი ბიჭუნა; 37. ზღაპრული გოლიათი; 39. ტყის ქალი.

თარაზულად: 4. მინის ჭურჭელი თევზებისათვის; 6. შეყვარებული ჩხიკვი; 8. რა გაცვალა ღორმა რკომი?; 11. მაუგლის გამზრდელი; 14. ვის მიართვა წრუნუნამ კაკალი?; 16. კუზიანი ცხოველი; 18. ჯინის მბრძანებელი; 20. გაზაფხულის ყვავილი; 21. ქართული ხალხური ზღაპარი; 25. შინაური ცხოველი; 26. ყველაზე გონიერი არსება დედამიწაზე; 27. მფრინავი თავი; 28. ქართული ხალხური ზღაპარი ციციქნა ბიჭის შესახებ; 30. "თოვლის დედოფლის" გმირი; 33. მდინარე საქართველოში; 35. ალაღინის მეგობარი მაიმუნი; 36. საბავშვო კომპიუტერის სახელი; 37. პლანეტა მზის სისტემაში; 38. ცალხაზიანიცაა და უფრედიანიც ...; 40. ქართული ხალხური ზღაპარი მწყემსზე; 41. მდინარეზე გადასასვლელი საშუალება; 42. ყველაზე დიდი მდინარე საქართველოში; 43. პირველი ქალი.

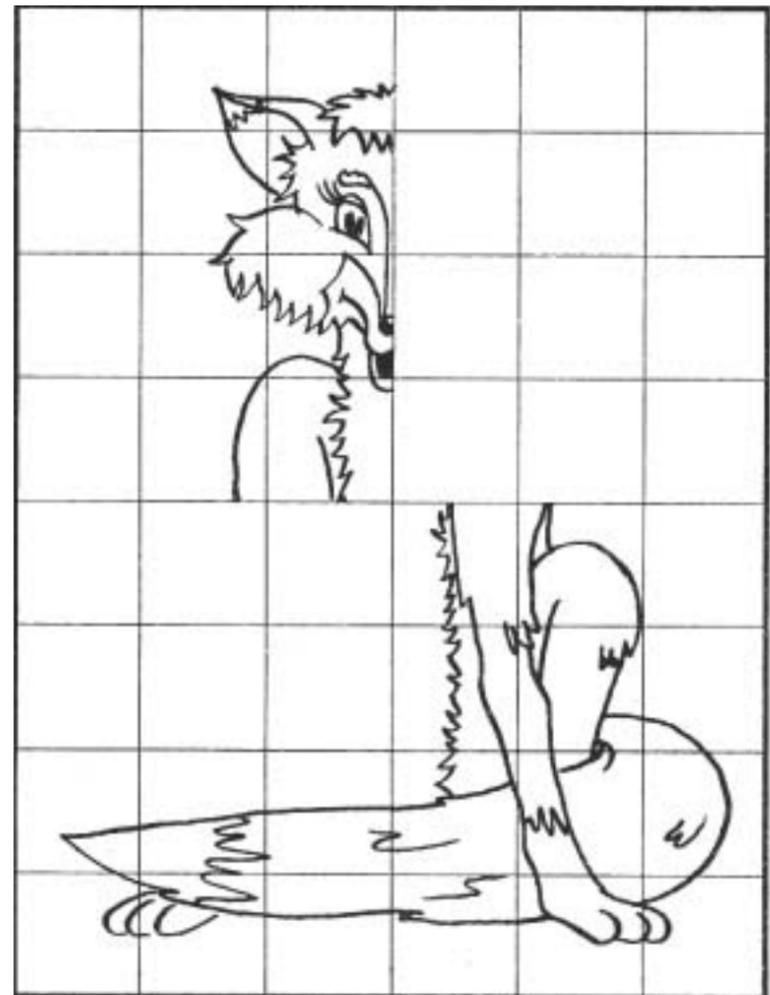
წინა ქროსვორდის პასუხები

ბრწყინვალე პრინციპული დღესასწაული	ა	ლ	დ	ბ	ო	მ	ა	ლ	ა	ს	ღილა, უზაღლე და ...
მ	ა	ი	ო	ნ	ი	ი	ტ	უ	უ	ა	რ
ში	ა	ს	ი	რ	ე	კ	ლ	ცხარის...	ფ	ა	რ
ლ	მისაღებად ინდელსურად	კ	ე	ლ	ო	უ	მ	უ	მ	ტურაბევის ნანარქოვი	პ
რიოლინოს თავი	ფო, რა...	მ	ი	ტ	ბ	ო	ფ	ი	ი	ი	ა
ციტრუსი	ო	კ	რ	იაუნის ფეხაქალი	ზინაბანი რიბანო	ფ	ხ	ა	ა	ა	ა
პარკოსანი მცენარე	ა	ხ	თ	მუსის ნაყოფი	თაფის კაპალი	ო	ნ	ი	ი	ი	ა
ა	ა	ო	მაფრსიკამ-ტიანი ფილი	პარკოსანთა ბაზილიკა	რაიონი ზაფო რაჭაში	ბაზრობა	ბარკული ფრინველი	ფ	ფ	ფ	ფ
ციტრუსი	ხ	ა	ხ	ვ	ი	ი	ხ	ა	ლ	ა	ბ
ციტრუსი	ფ	ე	ი	ი	ნ	ლ	ო	ი	კ	ე	ა
პარკოსანი მცენარე	ლ	ო	ბ	ი	ო	ო	ს	ი	ლ	ე	ა
ა	დ	ნ	ი	მ	ნ	რ	ო	კ	ი	ნ	ა

შვეულად: 1. ბურთი; 2. სიზმარა; 3. იმედი; 4. ობი; 5. გერდა; 9. გუბე; 11. საქმე; 12. ქურდი; 13. თავლა; 14. ფორთოხალი; 15. დო; 16. საკენკი; 17. ლუკმა; 20. ისარი; 21. ვილინო; 22. ანბანი; 26. ტყე; 27. ემუ.
თარაზულად: 2. სპილო; 6. გუფი; 7. ბადე; 8. თამადა; 10. ლულა; 11. საქათმე; 15. დრო; 16. საქართველო; 18. კრემი; 19. კოლო; 20. იაუნანა; 23. კიო; 24. ბარონი; 25. ჭა; 26. ტვინი; 28. ნემსი; 29. ვერკო.

									ანიმაციის ანუ...
ალტერატიული									
თავთბურთი									ციტრუსი
									მგაღლი, გიგანტი...
მომხიბვლები									
									თითქმის მისი...
საღამო									
									ფილი
									რისაზრდა
კონტინენტი									

სიმეტრიის პრინციპით დაასრულეთ ნახატი და გააფერადეთ